

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_206079

UNIVERSAL
LIBRARY

Osmania University Library

Call No. T784.4954 Accession No. P. 6 T2238

N21S

Author బెన్సన్, సి. యస్.

Title శ్రీరామ బిన్నము - 1724

This book should be returned on or before the date
last marked below.

సత్యజిత్ రాయ్ ప్రవీణ, సంగీత సాహిత్య కి దార్శనిక.

జాబి పి. యస్. నెహ్రూ నా

గురితులు.

శ్రీ రఘు.

శ్రీ రాధాగోపాలకృష్ణపరబ్రహ్మణే నమః
శ్రీమ దనంత నిగమాంత పరమ తత్వార్థ
ప్రకాశ కంబును, దర్శనస్పర్శన శ్రవణ
పఠనాదులచే సకల వాప నిబర్హ
ణాబును, శ్రీపురు షోత్తమ
పూర్ణావతార పవిత్ర జన్మ
చా రి త్రిం బ గు

శ్రీ రామజననము.

అను నీగంధము

శ్రీరాధాగోపాల కృష్ణచరణాగరించి సేనకుమారును
గుంటూరు నగరవివాసియునగు

బాబు పి. యస్. నౌషర్ వాణ్ణి కవిచే

హరిక థానానామమున రచియింపబడి

శ్రీహయగ్రీవ కరుణామృతము, సంలబ్ధమునకు గుర్తులుగ

శ్రీమాన్ కొమాంమూర్తి శ్రీవివాహనార్యుల వారిచే

పురిష్కరింపబడి

గుంటూరు, చంద్రికా ముద్రాక్షరశాలయగు

నేతద్గ్రంథకీర్తనపుత్రుజ్జయే నమోదనపూరితముగ్గి పించి

పకటింపబడియె.

గుంటూరు.

1924 సం॥

కాపీరైటు రిజిస్టరు

దీని వెల రు. 1-0-0

నాటిను.

ఈగొంధము యిండియా గవర్నమెంటువారి 1867 సం॥ 25 ఆక్టోబర్ కారము రిజిష్టరు చేయబడియున్నదిగాన దీనిని నా యనుమతిని పొందిక నితరు లెవ్వరను నచ్చువేయకూడదు. మఱియు నీగొంధముయొక్క- ట్రైటోల్ పేరియందు మాముద్రయును, మాచే వ్రాసిన దలిగియుండును. అలాగులేని పుస్తకమును బట్టికొని మాపేరబంపినవానికి గొప్పబహుమతి యియ్యబడును.

၁၃၈၂

బాబు. పి. యస్. నౌషాద్ వాళ్ళది కవి సన్మ.

ప క ట న.

శ్రీశ్రీ నీరుదాసు చాచిత్రము, శ్రీరామజనునము, శ్రీయునానైనై
ద్య సంజనన మొదలుగాగల గ్రంథములు 1924 సంవత్సరము డి
శంబరు నెలాఖరుగా ఒకేతూరి మొత్తముగాకొనువాటికి 12 పు
స్తకములకు 1 పత్రిక 25 పుస్తకములకు 3 పత్రమున్నూ 20 పుస్త
కములకు 8 పత్రమున్నూ 100 పుస్తకములకు 20 పత్రమున్నూకొ
న్నరకములతోనే కనిపింపగా నీయంబును. దీనితోగోపీడితులు తమ
వ్యాధి స్వభావమును క్రమముగా వాగ్విమలచిన మావలన మేలైన
ప్రద్యసంహారన చర్యలకు

‘ସତ୍ୟ

● 如何「看」？

బాబు. పి. యస్. నాథ్ వాళ్ళ కవినయ్య,

280

గుంటూరు.

శ్రీగ్రంథము
శ్రీరాధాగోపాలకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః.

పీఠిక .

శ్రీయనంత కల్యాణ గుణధామండలగు నయ్యంకిరా గమణాని సుందర చరణాని
విందంబులమితభ క్తిచే నిరంతరము గొలచు భగవద్భక్తాగ్రీసర ఖామణులగు సు
జనులందరకు పందన పూర్వకముగా విన్నవించు విన్నపంబేమన, తానక కరుణా
పశేషంబున మాబాబుగారు వించిన శ్రీకవీరుదాసుచారిత్రంబు ముగ్రాత్మకకాలమున
వెలువడిన కొన్ని మాండలుల లోగడనే దాదాపుగా ముగ్రాముగజగ్రాని యందలి
గోల్లలన్ని టియందును, గంగూ మొదలగు బ్రిటిషీబర్మారాష్ట్ర ప్రాంతములయందును
హైద్రాబాద్ ఆకాలామొదలగు డక్కన్ దేశములయందును వ్యాపించియున్నటి సర్వు
రుషులచేమిగుల సన్యాసింపబడి యిప్పటికి 12 వ తూరి ముగ్గిరిపించి బడి భక్తి
జనాదరణీయము గాంచుతుయేగాక వెక్కండుభక్తజనుల బ్రిటిగ్రింధ మింకొకదానిని గచి
యింపుడని సారసారెరు వారిని బ్రోత్సహపరచుచుండటంజేసి కదామదివరకు భ
క్తాభీష్టఫలప్రదుండగు శ్రీరామునిచారిత్రంబు ద్వన, స్వర్నన, శ్రీకణ పతనాదులకే
నొక్కొక్కతూ మే వెక్కుసాపంబుల బాపనోపు సామన్యంబు గలిగియుండునను ప్రి
తీతింబట్టి యట్టిచూడనీయుని సన్మచారిత్రంబు వారి సేవకలగి గచియింప నిచ్చగించి
టోలుదొల్లబంగాళీ, మరాఠీ రామాయణములందుల నాతని కథాండగ్రముల గ్ర
హించి శ్రీరామజననంబు పేరిట నీపుణ్యచారిత్రంబు శ్రీకవీరుదాసు చారిత్రంబువలె
తోచినవేగకు నచ్చటచ్చట వెక్కునీతి హంశంబులును చిత్రానిచిత్రములగు నమ
త్కారపుకథలు, శ్లోకములు కీర్తనలు, సామిణిలు మొదలగు ననేక హంశంబులు
జేర్చి మిగుల మృదుమగుర వాక్కుల సమకూర్చుటయే గాక త్రిత్వియామిణులు కొం
దలు శ్రీరామజనన కథామధ్యంబున నచ్చటచ్చట కొన్ని పద్యంబు లేర్పరచి మేలు
గానుండునని వక్కాణించుటంజేసి యట్టి పద్యంబులు సహా కొన్నిటిని గనవంతం
బుగా గచియించి ముగ్గిరిపించియుండు సంగతియెల్లగకు కనితంజేగదా! ఈశ్రీరా
మజనన చారిత్రంబును శ్రీకవీరుదాసుచారిత్రంబునకే వెక్కుదేశంబులయందలి పరమభ
క్తాగ్రీగణ్యులచే నామోదింపబడి సన్యాసముగాంచుటచే ముగ్గిరిపించిన వేయిప్రతు
లును వెలపోవుటయేగాక వెక్కండుభక్తజనులు శ్రీరామజనన గ్రంథమునకయి పలు
మారు కోరుచుండుటంబట్టి మఱల నిగ్రంథమును విదవతూరి చక్కగా ముద్రింపం
జేసి ప్రకటించితిమిగాన భక్తి బిడ్డాలుగు మహామహాము దినితేకొని మమ్ము ధన్యులం
జేయఁ జూచుటేగాక మఱియునిట్టిపుణ్య గ్రంథంబుల బ్రకటింప నూతనోత్సాహంబు
గలిగింపఁ జూచెదరని నమ్మచున్నారము.

గుంటూరు.	}	ఇట్లు,
౧౮-౧౦-౨౪		భవద్విదేయులు,

గ్రాబు, పి. యస్. నాథన్ నాథన్ కవిసస్సు.

యునానివైద్యనంజీవని.

యాతనవైద్యగ్రంథము.

అహోబ్యసగు నీ వైద్యోగోరత్న గ్రంథము వ్యాధిగ్రస్తులగు నెల్ల వారికిని సంకేతనిఱునియే నొక్క వక్కాణింపనగు. మహాత్మ్యప్రసాదము యీగ్రంథమునందు దేహగుండలి నిర్వృత్యములు, శౌష్ఠ్య సేవలేకనే ఆరోగ్యమునుజెందనగు నుపచారములు, శస్త్రముచే చెకుగక్తమును తొలగించునగుము, కొమ్ము, బలగులు పట్టించి నిర్వృత్యమును తొలగించుట, దెహశూన్యమును పక్వపరచుట, విలేచన సాధనములు, చమఃశౌష్ఠ్యవిధానములు, దెహశూన్యమును మాత్రమువెంట వెడలించుట, శరీరమందలి ముఖ్యావయవములకు బలము కల్పించు వస్తువుల వివరము, శౌష్ఠ్యముగాను పథ్యముగాను నుపయోగించువస్తువులు, భిక్షస్సంకల్పములగుగృతములు, నేత్రోగోగములు కనుచెప్పలగుంట్లు గలగు గుగ్గూలు, క్షోదోగములు, నాఃకాగోగములు, నోటియందున, జిహ్వయందును కలుగు గుగ్గూలు, వెడవులయందుఘట్టు వ్యాగులు దంతములు, చికుత్త్య గ్రాహక వ్యాగులు, గొలచు, అంగిలి, ఆహారము నిమగ్నము, శ్వాసవచ్చుమార్గము కీట్లచుండు నిందికములు, గుగ్గూ హాసిత్రులచుండు గుగ్గూలుగృతములు, గురిదోగములు, శ్రీలతక ప్తములయందుఘట్టు గుగ్గూలు, అన్నకోశ గుగ్గూలు, కాజమునందు కలుగువ్యాగులు, అగ్నికోశందు, అగ్నికోశగుగ్గూలు, పేరీవులయందలి వ్యాగులు, గుండెగుగ్గూలు, కంఠఃకాయముందు ఘట్టువ్యాగులు, మాత్రాకోశ గుగ్గూలు (వేముగిగుగ్గూలు, లాగువ్యాగులు, శరీరగోగములు) కేవలముశ్రీలకీగుగుగ్గూలు (అలడసామునొనివ్యాగులు) పీఠ, చేతులు, గుల్ఫయందుఘట్టు వ్యాగులు, నెక్కుపెట్టులకు వ్యాగులు, వ్రణములు, కుసుమలు, ఇడ్డలు, దోగోగములు, వెండుకిలయందు కలుగుగోగములు, గోగ్గీయందు ఘట్టువ్యాగులు, అహంబాహు గుగ్గూలు, గాయములు, దోగ్గూలుగోగములు, గుముకులు కలుగుట, గాయముగురించి వివరములగు గురించియు, చిరకాలపుల కాట్టునుగురించియు, నాడినిదానము, యూనానీ వైద్యశాస్త్రమునకు వన్నె తెచ్చి: మాత్రాకోశ, వైద్యులకు వలయు ముఖ్యవిషయములు వగైరా నెక్కు వెలతేనిహంశములు కలిగి ప్రపంచమునన్ని వైద్యగ్రంథము కలదాయననాశ్చర్యంబెల్లకుగోగించుచున్నది. ఈగ్రంథమునందెనికవకనేకులుగనివియుండని నెక్కువ్యాగులగుగోగములు, లక్షణములు, నిదానములు చికిత్సలుకలిగియుండుటచే యూనానీవైద్యనంజీవని గును పేరుకలిసిసాగ్గక నాగుండుయన్నదని గొప్పగొప్పశాస్త్రజ్ఞులు తమయభిప్రాయములు తెలిసియున్నారు. ఇందు పలు సవిధగుగ్గూలకు వెంటనేగుణపరచుటకు తగిన సాధనములు, శౌష్ఠ్యచితు కాలు, మగ్గూలు, శికింజబీములు, చూట్టులు, జవారిషులు, మామములు, సరస్సులు వగైరలుగా నెక్కుపెట్టులగు శౌష్ఠ్యదాజరములుసేయు విధం

బులుసహా విఫలముగా వ్రాయబడుటచే నీమహాగ్రంథము బాటనారులు, ఉద్యోగ
స్తులు, సర్వకూటాటఫీనర్లు, వకీళ్ళు, వర్తకులు వెయ్యేల ప్రతివారివద్ద నిస్సందేహము
గా నెల్లప్పుడు నుండవలయున్నది. ఇందలిమానికలకు సరియైన తెనుగు పేర్లుసహా
వ్రాయబడినవి. ఈవైద్యసోగత్తుగ్రంథము వాగాపుగా ౪౦౦ పేజీలు కలిగి మంచి
కాకితములపై ముచ్చటగా ముద్రింపబడియున్నది. ఇప్పటికి నెక్కడగ్రంథములు నెల
పోయిన వికాని నెక్కడగ్రంథము సులభముగా, స్నేహితులును యాగ్రంథము వీరసాద
యను భేదములేక నెల్లగాకు సులభముగా లభించి యానూతనవైద్యసాంప్రదాయ మం
దటికి దెలియుటకై గ్రంథము మొక్క వెల సాత్తిక వజ్రకు తెగించినగాని బహుళకారిగా
నుండదని సారసారకు నాకెటింగించుచుండుటచే 1924 సంవత్సరము డిసెంబరు నె
లాఖరులోగా గొనువారికి ప్రతియొకటికి రు. 100 చొప్పున వెల యేర్పించితిమిగాన
వలయువాని యాసచుయునును బోగొట్టక, అర్హముగా గ్రంథమునకై దగ్గఖాస్తులు
బంప గోరబడుచున్నాము. కొద్దిప్రతులు సూత్రప్రస్తుతమగు హామిన్నవి. 1925
సంవత్సరాని మొదలు యాగ్రంథము తిరిగి యధాప్రకాశముగా ప్రతి ౧౦0 రు 3-౦-౦
వెల చొప్పున విక్రియించుచున్నాము. ఇందో శ్రేయములుగాని, సౌభాగ్యములుగాని, వై
ద్యసంబంధముగ నుపాహానుగాని గదయగోరువాని యాసచునంతకు ము కేసి, వారి
పేరు వ్రాయించి పో సందించు.

ఇట్లు,

బి.బి. సి. యల్. నామర వాక్కిలి విజినన్సు.

గుంటూరు.

శ్రీరామజనన గ్రంథమునుగూర్చి పండితప్రకాండు లనేకు లిచ్చిన యభిప్రాయము లలో నిందు స్థలముచాలమింతేపి కొన్నిటినిమాత్రం-మొక్కింద ముద్రింపించినారము.

శ్రీ

అ. పండితవర ! తాముపంపినశ్రీరామ! జననకథకీరుసాఘచరిత!
మునువత్సరపుకథయునుశివరాత్రియ । హాత్యైమునుదగఁగనందుకొంటి॥

క. పాత్ర ములునాల్గుఁగొని బ 91. త్యుత్తరమొకంటినింతి దూరముకరుణా ।
చిత్తుల చైతమియిండ్లుబు । ధోత్రమప్రాగ్ధింతుమిమ్ముదోషజ్ఞుడవై ॥

చ. ఇరువదియేండ్లనాడు గచియించిన కయప్రబంధ మెంతయున్ ।
ఁగుచిగవాక్యసంపదల శోభిలుచున్నది గానికంటె మే ।
త్తరమయ రామజన్మకథ ధన్యులు శ్రీహరిగాను లీరుమో ।
స్మరణమె జాలు మాకు సరసాగ్రిటి శ్రీనహుషేరువానుజ్ఞ॥

ఇట్లు తమ విధేయుఁడు,

నిడుదనోలు సూదరము,

కాగ్యరత్న. శ్రీ ఆధిపుస్తక భండారకార్యసానము,

శ్రీ విజయనగరము

గుంటూరుపురనివాసులగు మ॥ బాబు పి. యస్. నామర్ వాణిజీగారిచే వాం
ఛింబున హరికథానూపంబున గచియింపఁబడిన శ్రీరామజననము పుస్తకము మాపత్రి
కాస్థానముం గగఁచులంకిరించినది. కేవలభక్తిపూర్వకమగు భగవద్గుణానువర్ణన సుధారస
పూరితంబయ్యున, పామరులనఁ దుదకుమాటలురాఁజి స్తన్యపానముజేయు బసిబిడ్డలకు
సయిత మాకర్షకమగు నృమచుగుర సులభతైలిచేబ్రత్యాసక్తిగఁ బనిఁబూని యాం
ఛిభాష నభ్యసించి గ్రంథరచనగావించిన యుత్తరహిందూస్థాన నివాసులలో మాకుఁ
దెలసినంతవరకు నీగ్రంథకర్తయే పాఠముఖ్యుఁడుగా నేర్పడినగ రచ నుత్తమత శ్లాఘా
పాత్రముగానున్నది. వెండియుఁబామరజనాస్థాన తుపాకేశనసాధకంబులగునట్టి భక్తి
గన గ్రంథంబుల మెందుగ రచింప నీగ్రంథకర్తకుం బాంచలన్యధనుం డమిత దయా
సాంసుగిండైలోడ్పడుఁగావుత.

ఆంధ్రప్రకాశిక ,

మద్రాసు.

గుంటూరు నందలి మ॥ రా॥ రా॥ శ్రీ బాబు పి. యస్. నామర్ వాణిజీ
గారిచే గచియింపఁబడి మాకంపఁబడిన శ్రీరామజననము, శ్రీకీరుదాసు చారిత్రిము
గ్రంథముల మేము జరివి చూచి నారము. ఇయ్యది హరికథ యగుటచే హరిభక్తు

లకత్తంతోప కాదము, గ్రంథకర్తగారు కథాంశములకు పూర్వము నలుమది పుటలలో భక్తజనులకు భగవద్విహిమాను వర్ణనాత్మక మయిన నయవితచనఁ గావించినారు.

* * * * *

గ్రంథమంతయు సర్వజన సమాదరణీయమైన శైలితో రచనవంతముగ రచింపబడినది. శ్రీకబీరుదాసు చారిత్రము పండ్రెండవతూరి ముద్రింపబడుట నాడ నీ గ్రంథమునకు విశేషవ్యాప్తి గలిగినట్లుగ పడుచున్నది. గ్రంథమంతయు గ్రామోపాకంబునఁ జేకన్పత్తి న నుసరించి వ్రాయఁబడినది.

స్వతంత్రముంజరి,

చెన్నపురి.

శ్రీయశవతిమై, శ్రీవైకుంఠనిరీతినుండై, యుగయు విభూతినాయకుండై, సూర్య చంద్రానలంబులకింటి నతివిప్రులై, సర్వాతిశయామై, భాగ్యభోగోపకరణ భాగస్థాన ములచేఁ బరిపూర్ణమై, జ్ఞానానంద సనకింబుగు పరమపదంబున శ్రీ. భూ, నీలాస మేగుండై నిత్యనూరులకలన సేవ్యమానమైయున్న శ్రీగున్నారాయణనిసరిపూర్ణానుగ్రహంబు చే నీయవనియందు నవతరించిన పగవర్సత్తులు, పావనముగ్ధులు, జ్ఞానపూర్ణులు, భవ్యులు, నాకత్తంత్రప్రయమగుకవిత్వ పుగుమహారాజుగ్రీ బాబు. ప. యస్. నామరవారాజు గారితదయతో నాకుఁ యన శ్రీరామదాసము, శ్రీకబీరుదాసు చంద్రుని సద్గ్రంథములు జూచి యత్యానంగాఢ్యోగం జేలినాఁడను. ఇఁకవిూడుటకు గవించి ముద్రింపించు చుండు గ్రంథములన్నియు నీలాగుననే యాచీనుని యందు మిక్కిలి దీని యుంచి పంపుదుండుని సహాత్ములును, కన్నెన్నుచును గోచగవారి కిక్కడనున్న మామ మిండు వాఁడను.

ఇట్లు దాసాసదాసుఁడు,

పుష్పాని తామదాసు,

భోగసుయారు.

అః సూర్య !

తమచే రచియింపఁబడిన హరికథారూపంగాను వ్రుంపఁబడిన కబీరు కాసుగారి త్రిము, శ్రీరామదాసము సద్గ్రంథముల నేనిగనఱకు రంజునారులు దెప్పించుకొని యుంటిని. దీనియందమఱియుండిన ససాఁవారునుగు సభాశిష్యులంబులంగనుంగొని నాన్నేహితులు గందఱు ఆపత్రికలకొనిరి. నూల మాండవతూరి దెప్పించి యనేక భక్తసమాహములకు వెల్లడిఁజేసితిని. ఈయ్యదుమధగ సుధాపూగ పూరితమైన కథవారెల్లగ పీనుల కితరనోహగంబుగ నుంబుననాటె. కావున వాగందర్శిదత్తుప్రకాశానయభియ విసయమ్ములతో గాఢపించి యీ సద్గ్రంథము మా

నులకుఁ గలిమాయకల్పితమైన సంసారాంధకారమును విముక్తిజేసి ముక్తిమాఁడఁబుం బు
రికొల్పి యిహపరసౌఖ్యంబు లనుభవింపఁ జేయుటకుఁ బ్రధానమార్గంబుగ నున్నదని వ
క్కాఁచించిరి. మరియు వారనేక ప్రతులు దెప్పించుకొనుటకు సిద్ధాయత్తచిత్తులైయు
న్నవారు.

ఇట్లు విధేయుఁడు,

కరణం, లింగప్ప,

గోరంట్లపల్లి, కడపజిల్లా.

అయ్యా !

ఇట్టిమహా అద్భుత నమా సభరితమైన “శ్రీరామజననము నే గ్రంథము” తమచేచి
యింపబడి యున్నది. ఇదివఱ కన్నడు పని కనడము లేదు. యీ ౧౬ పటాలము
(Madras) Infantry లోనున్న పుబ్లెచార్లు, జమీందార్లు యింకాయుండబడ్డసకల
నయినవారు సీగ్రంథమునువిని మిక్కిలి యానంద హావతులమై యున్నారము. ఇదివ
ఱకే యీగ్రంథము తెప్పించి యానందింపక పోవడము మాపోపాటుగా నున్నది.

ఇట్లునుతపోధేయుఁడు,

యం. దుర్గయ్య, నాయక్, కర్లంపల్లి, మెకయ్య.

స. కంపెనీ. 16 వకాలం యం. ఐ. సింగపూర్. స్ట్రెస్సు.

Sir,

Having bought a copy of Your Kabeerdas Charitram, I studied it well. The style is worth appreciating. The work is too intelligible and usefull. Every house must contain a copy. I think it can root out the mean ideas of vile creatures in this universe.

I beg to remain, Sir,

Most obediently yours.

OPIRALA KRISTNAMOORTY,

Cocanada.

క. సుమమధుపూరితనిధి యగు | రమణీయకథాను లాలుకు రామజననముకే |

గమనింపఁబడనకును నీ! ఘ్రీము బంధుము దడవులేక ఘనభక్తమణీ॥

ఇట్లు భవద్విధేయుఁడు,

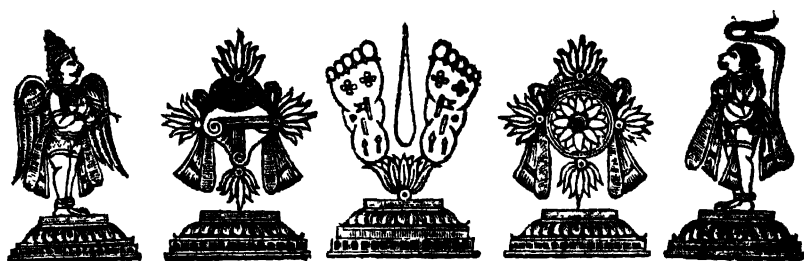
7.

గ్రంథముల మెము

పీతాంబరము మెకటనుబృశాస్త్రిలు,

శ్రీకాళహస్తి.

శ్రీరస్తు.

శ్రీరాధాగోపాలకృష్ణపరబ్రహ్మణేనమః

శ్రీరామ జననము.

శా॥ శ్రీకాంతామరేంద్రేణగన్ధర్వలక్ష్మణే • యక్షుండునెచ్చొముపై
నేకాంతింబునఁ గూర్చి ముద్దులిడుచో • పాణాత్రనానమసే,
యోక్షింజాతముమోడ్చి నాలుసకిరీడు • గాగాముఖో శేషస
య్యాకేలిక దనుపార్శ్వశ్రీనారదేక • ధ్యానితుఁడౌహృదీకే.

ఉ॥ అంకిలిలేక నాదుహృది • యంబున నిల్చి మనమలమనా
తింకములంబొలంచి సత • తంబు భరింపఁగ వేడికొల్తు మీ
నాంకభయాపహరులఁ గృ • తాంతవిదూరుల భక్తి శాంతి
శింకరులక సతామరణ • శింకరులక శుభద్రవకారులక.

ఉ॥ కిందువతమ్మిప్పుడుదగు • గద్దయగాఁగొని పల్కుబొట్టితో
నదముగాఁగఁగూడి యన • యంబు బంగారుల దొంగునిరణజే
యందలపూరమునినిచు • యంబు న గొట్టెడి బుట్టుగా గొరె
పొందెడిసల్వ మాకొసఁగ • నన్నతివాగ్దాభవంబు నాయువుక.

విఘ్నేశ్వర ప్రార్థన

రాగము-హిందూస్తానికాఫ్ ఆటతాళము.

రాజగజాననా రంజితసుజనా రాజ॥ రాజా రవితేజా విభ్రా
జా సురపుజానుత॥ రాజ॥ శంకరప్రియసుతా సకలేశ దివిజహితా పం
కజముఖనగా భామివిదాహిత్రా పంకసహితా పలాశదమనా । భ
వ్యమానసా తాపశమనా నంకదయరాదేలరా వరభక్తహృదయాం
బుజనదన॥ రాజ॥ దురితవినాశినీ సరియెవరురా మటిమటినిన్నెమ
ది గోరితిగదరా గరితేపూజల మెచ్చుపొచ్చగు ॥ గబ్బివేలుపుసివటు
చును నిరితిముచువరభక్తచేహృదా స్మరజాంతర మందున్పితి॥ రాజ॥
విఘ్నవినాయక విఘ్నచ్ఛేదక విఘ్నవిభాసావిక సిదరహాస వి
ఘ్నములదొలగించుమీకృతి విఘ్నరాజులంబోదరాయ విఘ్నకర
శుభకరానామర్ విచితమంగళకరాగుణవరా॥ రాజ॥

సా, రికుపనిరిగరిసనీ రిసనిసనిధిసమగా, చుపకుపమగరిగమసా,
సా, మరుముఖదిపజుమగా, సకలకపింద్రప్రణుతా, జగదవనగుణసమతా,
రిగమా, పనిసా, రిగమా, గరిసనిదనిపచుగరిసరి, మాపనిపానిసగారిసా,
కిరుచా, సరచా, ఐరచా, సుతరుమరిసచుపతిరణ, పూరణమోదకపాణి,
రినుపమాపనిసానిప, ముగిరిస, గరిస, పనిరిస, పనిగరిస,
వాణిశేఖరధానిస, నలజన, భవన, నివసన, మృదుహాసన.

సరస్వతి ప్రార్థన.

రాగము- బేహగ్ మిశ్రమతాళము.

జయవాణీనమ్మితిగీర్వాణీ॥ జయ॥ పురాణీ కిల్యాణీ విధిరా
ణీ యలవేణీ జయ॥ శుభాణీ భవదూరీ సతహారీ హస్తాగ్రకీర్ణ
జయ॥ సరస్వతి వసుమతి హితమతి నామర్దాసాగరి॥ జయ॥

శ్రీయాంజనేయ ప్రార్థన.

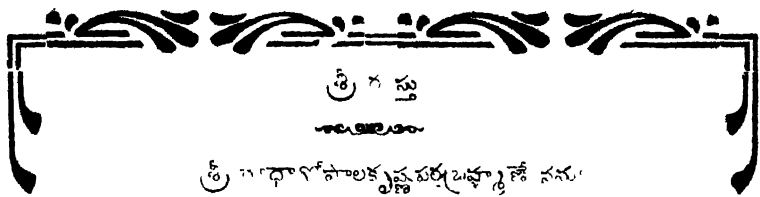
రాగము-హిందుస్థానికాక్షి-ఛాపతాళము.

పవననందనఘనపావననామశ్రీ । రామాదాసావనహేమా ॥ ప
వ ॥ అరెయ రెలాలా ॥ పవ ॥ భనదుఃఖహరణభంజితకర్పరగణ । పూ
జితమృదుచరణా ॥ అరెయ ॥ పవ ॥ సాగరోత్తరణయా । జనిగర్భా
భరణ సీతామాతసంతాపహరణా ॥ అరెయ ॥ పవ ॥ నామకదాసప్ర
భా యమితజేజోబుభు । పోషితభక్తవిభు ॥ అరెయ ॥ పవ ॥

ఇట్టిప్రదేవతా ప్రార్థనంబుగావించి, మతన పురాతన కవికుల సమిత్పలకుం బ్రణ
మిత్తి, సకల సుజన భక్తబిడౌజులకు డెందంబున నింపొంద వందంబులొనర్చి, కృతకృ
త్యుండనై భక్తాభీష్ట ఫలప్రదండును, మత్స్యతినాథుండునగు శ్రీరాధాగోపాలకృష్ణ
నకుత్తికరణ శుద్ధిచే సమర్పితంబుగా మృదుమధుర సుధాగా రాకలితోకులనామొనర్పి
యూనిన శ్రీరామ జననంబును చారిత్రంబునకుం గ ధాక్రమం జెప్పెదనన్.

శ్రీరాధాగోపాలకృష్ణ పరబ్రహ్మణమస్తు.

శ్రీ గాధానామకృష్ణపర్వః

శ్రీ రామ జ న న ము.

(మో ద టి భా గ ము)

— — — — —

న తా మి . . .

కాగచానాం రామోఽతి-ఆటాకామము.

మోహనాం దీపాం రాధాకృష్ణ ॥ మోహా భక్త్యానందకే
లాం ॥ మోహా అనిమతాద్విభిన్నాగ్రహస్వరూపా ॥ శోగిశయనమగ
ని భక్త్యానందకేలాం ॥ మోహా కాశాసతాత్తుమసాహమా
ని కారుణ్యతాక్షరీ భక్త్యానందకేలాం ॥ మోహా బాహుభూ
తిపరమేశాసునిదితి సోమదాసాసూరిషకరాభల్లా మోహా ॥

శ్లో॥ గతే రత్నం గావం, గగనతలరత్నం దినమహా,
నిశారత్నం చంద్రా, శయనతలరత్నం శశిముఖ,
సభారత్నం విద్యా, శ్రీవరాహరత్నం హరికథా,
నగరత్నం గంగా, నృపతికులరత్నం రఘుపతిః ॥

అంగం కంఠమునకు నగిరిగు రత్నమువంటిదట. ఆకాశమునకు సూర్యుడు
రత్నమువంటివాడట. నిశానయమునకు చంద్రుడు రత్నమువంటివాడట. శయన
స్థానమునకు భాగ్యరత్నమువంటిదట. సభలో ప్రకటించుటకు విద్య రత్నమువంటి
దట. శ్రోత్రియనకు హరికథ గర్భమువంటిదట. నమలన్నిటియందు గంగానది గర్భ
మువంటిదట. భూమిశుభదరిలో శ్రీరామచంద్రుడు రత్నమువంటివాడట కావున
“ఇదిగో మనకీ సందర్శనం పత్తిశేషిరిలో మూడోస్తయగాని బళ్ళారియ్యం బా
రములో నాసిగాయున్నదే; ద్విగద్విగ నొకడ కారు చెయితిగిలేటట్లున్నది. సరేకాకి
నాడకోస్తాగిరాకి గుట్టువున్నదని” రేయంబవనీప్రకార మైహికవిషయమై
ముచ్చటంపక వ్యవహారకాలమందుతప్ప తీరుకగానున్న వేళలలో “శ్రీవరాహరత్నం

హరికథ" యనునీతిచే శ్రోశ్రోద్రియమునకు గత్తుమునంటనగునూభగవంతుని సర్వ
విద్రము వినుటచే మిక్కిలి మేలుగునట. ఆలంకార సేయుటకు మారుగా.

శ్లో॥ నగదం త్యుదితాది శ్లోనాదిని త్యస్తమివే నచో॥

ఆత్మనో నానంద్యో శేమియఃషల్ల విలసిల్లున॥

అను శాస్త్రోక్తిచే నాధారముగా నీ సత్సంగములోని సంగతములన్నియు
పొందయించిన ప్రవాహము సేయుటకున నీ శ్లోడ్యమించిన కవయన గ్రంథము సే
యటకును, ఇత్తుడతులకాని సకల యానంద ప్రమాణము నాద్యని రికపోకలచే
వ్రతినము క్షీణించి మన్ననని ప్రసించి న గాపుర్య ప్రహతేత్రిము నానందాల్లునీ
సంసారంబను మహాజం రానింతాని నిత్యానంద ప్రవాహమును మోక్షసాధ్యమైనను
నేకానుట కాకును నియత్నింపకట- ఏలయనగా నీగీరి పద్యాన్నియు సుబంధ
ముల యుగాలోని గాథ్యములే కాశ్చర్యములని మృగంహారం ను మహాకాంతాము
నంటి గుర్రుగు మహావలతు మోక్షా సేతుని గురికించుట కును. కావున నొక
గ్రంథదేమి - చింతెనఁ గా,

శ్లో॥ ర్మ్యోపే న్యత కథా దగతా నిర్మలబిన్ద్యుతా,

- కుశోపే ప్తేచన్యో పే ప్త్యైవే న నిరుపసానా॥

అనకునో, సత్సంగంబు కలసింపఁబడిన ప్రాణులు ను కోరికలంబు కలఁగియును
కూర్చియు, కండ్లు కలఁగకపోయినను, నెవలెనో నుకరింపఁగోరిన సోకపోయినను, మా
నవుని గూశకుమాప్రియు జగదశగదాపదుమ్మలెల్ల నీ సత్సంగమును కనుబీదలు
గువృథుఁడొకఁడు నలఁడు. వాఁడు - భాగ్యపుష్పిని గోపించునకు ప్రతిఁగు
దవికే నుహాప్రయానతో నొకక ట్టెలమోపునచ్చి గానిన నవచ్చు న్వలవద్రక్యంబున
తనపొట్టకూటికియినను బాబిలుమాలి గారాఘశ్రులను మిగుల పేర్చుచేబోపించుచు
ఁడు. ఇట్లుండ వెనఁకాలపందొక నాడదనునొక శ్లోని నుచు నొప్పునుండ నానందమున
నాలుక విశఁకట్టి ప్రాణింబులు తెల్లడిగ మోయలేక కట్టెలమోపును క్రిందికడవైచి
కనిక ప్రతినిగొకప్పుడుచే నిట్టిగుఁభములను నమరుకన్న బచ్చివ బాగుగనుండునని
యించి యెలు - త్తి యనెయ్యామృత్యుదేవతా, నానందమునుండి నన్ను తీసికొనిపో
రావాయని కికజేయ నాని పూర్వాభ్యుదయముచే న్యత్యుదేవతి కుత్సంబు భయంకరరూ
పంబున నానిండామంబుని వెలారి నన్నెలవలచితనని నుడిగినదట- ఆముకుట నినిసో
డనే నుకరివానిని గుండెలని భాగ్యపుష్పిలగు కులనునొక, యనెయ్యా వెండికూతు
గా, యొకమృగనిసెంచిన నిన్ను నేదనిసోయి - నుచు నిన్ను వండుచునాద్యుని నీ
ట్లను బోపించునారవ్వని యాంబముగా నంత - కునీ క్లాతికి గోనై యొడలె
ల్ల కంపముతొంద నామృత్యుదేవతను నాది, యమం? మాతామానవమకే నీగువ

మాయలేక క్రిందబడతైచితిని—ఇప్పుడు కొంత సేదదీరి యున్నవాడనుగుటచే నీమోపు నాతలపైకెత్తుట కెవరిగుండమింటేసి నిన్ను బిలిచితి, కావునననుగ్రహించియీమోపును నాతలపైకెత్తుమని వచించినాడట— కాబట్టి మనుష్యునన్ని సంతతులుపొంది ప్రించిన ను సంతారాపేక్ష పడుటప్రయాస— మతీయు జీవునకు బాల్య, యౌవన, కామ, వాగ్ధ కములను నాలుగవస్థలందున నొకప్పుడైనను పాపమార్గిక చింతకలిగి భగవద్భక్తియందు బుద్ధికుగురుట దుర్లభమైయున్నదట— ఎలాగుననగా.

శ్లో॥ బాలస్తావ త్క్రిడాసక్తః! స్త్రుణస్తావ త్రుణీసక్తః

వృద్ధస్తావ చ్చింతాసక్తః! పరే బ్రహ్మణి కోపి నసక్తః॥

అను నానీశ్వక్తివలన నీడేహికి బాల్యావస్థయందు వేడుకార్థముగ నాటపాటల యందే బుద్ధి నాటకుని యుండునట— యవ్వనంబందునో సదామదవతుల మదన కదినంబులందునో యత్యంతానురాగ ముదయించి మైరుజిచియుండునట— ఇతనుముది మినియంటిమా పుత్రకళత్రాదులందలి తమిచే యయ్యానాకడపటి పుత్రునకు వివాహము సేయనైతినే నానిన్ని కుమార్తెను నత్తనారింటి కింకను పంపలేదే నాచునునునీ విద్యాభ్యాసము జేయింపనాయెద్ద లిప్పుడు భగవదులేదేయను నీ మొదలు గాగలసంసారాపేక్షయందు మత్తుడై మిగుల మనోవాక్యకులత శెందుచుండునట— గాన మనుజునకొకప్పుడైనను పరమాత్ముని మహిమను గొనియాడి కలిమాయలయందుండి బయలు వెడలుమార్గము కనుగొనుటకు స్ఫురణకు గాడట— కాబట్టి.

గాగము . బేహార్ - ఛాపుతాలిము.

మత్తులకుభువినిగామ! మంత్రమే లలడొరకురా॥ మత్తు॥ సత్తమాదిగుణము లేక! శాశ్వతంబిహ సౌఖ్యమ నెడి॥ మత్తు॥ చిత్తజుని కేఢీ రామరు! లెత్తియతిత త్తరమున! చిత్తరులనలొదవిలి! హత్తిమైముత్తిగిలు॥ మత్తు॥ సర్వసముద్రై సగుణార్థు! స్వస్వరూపములను వెలుంగ! సర్వాత్మునిసచ్చరితరు! సతతిము వేయుగతులవినని! మత్తు॥ దాసపోషాకుండగుచునొషర్! దాసునిహృదయాంతరంగ! భూషణుడైనట్టి యామృదు! భాషునిమురవైరిగనని! మత్తు॥ ... *

కాబట్టిమానవులు సాధారణముగా, మనోవాక్యాయములచే శ్రీచన్నారాయణుని ధ్యానభజనపదనాన్నికయల నిర్వృతికందుటకు చిత్తమొప్పుక తానురాకునందలి జలకణమువలెతల్లడిల్లుచు నిహు సౌఖ్యములకును, లోనుగాక చెడుదురుట ఎలాగుననగా నొకగామిమునందొక వెద్దమనిషికలడు— అతనికిద్దలుభావ్యులు కలరు— ఇట్లుండ నాతనికి వృద్ధాప్యమువల్ల వెండుకొని తెల్లబాటుచుండ నాతని చిన్న భార్యయనుది

గాన మొదలయిన పన్ను జూచినపుడు నీన గడుముసలివాడు, నీవుచిన్నవానవని పోల నము చేతునకు ఖతించి పెనిమిటి తెనయొద్దకు తీరినపుడెల్ల నాతనికలలోని తెల్లని వెండ్రు కలనెల్ల యూడలీకుచుండునట. ఇంక వెద్దభార్యయొక్క తన్ను జూచి యెవరయిన నీవు వెద్ద వానపు, నీ పెనిమిటిచిన్నవాడని వచింతురను నయముచే భక్తతనయొద్దనున్నప్పుడతని తలలోని వెల్లని వెండ్రుకలన్నియు లాగివేయచుండునట. ఈలాగున చిన్నభార్య తెల్లని వెండ్రుకలను వెద్దభార్య నల్లవెండ్రుకలనులాగివేయచుండుటచే కొద్దికాలములో నా వెద్దమనిషి యొక్క శరస్సు బాట్లు తీసివైచిన శౌంకాయవల నన్ను గా నైనదట. అలాగుననే మానవు లిహసౌఖ్యములను నిశ్చయమనినమ్మి సంసారమును సుహృతాంతారంబున గుర్తింతురును సౌఖ్యములనుధరించుటకు మారుగా వెండ్లు సంకటములచే పరితాపమును బొందుచు తుదికు యిహపరిసౌఖ్యములంద రేకనకెందుగట. కాబట్టి యిటుల చరించుమానవులు తాము నిజముగా మోసపోవు విధంబెటుల గ్రహించుకొనగా.

శ్లో॥ మస్తకస్థానం మృత్యుం | యది పశ్యే దయంజనం |

అహంకారే నరోచేత | కిము శాకాగ్నికారిణా ||

అను నార్యోక్తివలన తన మస్తకమునం గూర్చునియుండు మృత్యువును కనుగొన్నవారి కాహారము సహితము దురించక పోవుచుండగా తిక్కల యిహలోక వ్యాపారములయందెట్లు బుద్ధి వొడమును. చూడయు,

శ్లో॥ నరకేపలత్యమాచస్తు | యమేన వరభామతః |

కింత్యయం నార్జ్యహో దేవః | కేశవః కేశనాశకః ||

అనునటుల యిహముఖముల కాశించియుండు నా స్త్రీలగులై భగవన్నామపఠన ముచి న్నెచ్చగా వత్తుండును నుంటుని యాహుగు యమునిగ వరమేమి అమాధానము కెప్పులయునో వాని నిపుడే యాలోచించిన యుడల ననముకీసిన పుణ్య పాపముల హస్తములకు వునుచు స్నాత్రీయే కలెదవగుచునట. కాబట్టి భక్త్యును నుపాంధ్యముపే నిడకలూరిక కరించు మానవులు తాము తిరిగి గూర్చుకొనవలయుండు నేను భక్త్యులు చేసితివా, పాపము కీసితివా, కీసటినింబి దురించవచ్చును మునిగని సమాధానం బయ్య దగుని నవాక్యంబుల శ్రద్ధగా నాలోచించి యుడల పుడు తాన మోసపోవు విధంబు దెలిసికొని పాపవేదిగాక యిరుము సంకారమును తెలంగున వారిమనస్సు చెడ్డ చడలలయందుండి పడి కీర్తిగా న్నాగుని పడికమలములం దాగియుండుటకు సందియ మిందుకియయిన అందును చూడయు నుదమంతిరొప్పుగా మారు నశ్చ హాస్తి నాలోచించిన యడ.

శ్లో॥ అమేధ్యపూర్ణ కీర్తిమిజాలసగులః | స్వభావదుర్గంధమశౌచమధ్యవం

కశేబరంసూత్రోపుకేష భావసంగమగతిమూలగాన మునిపంక్షితా ||

అను పండితోక్తివలన యమేధ్యముచే నిండి కిక్కిరిసముదాయముతోఁ గూడి సహింసఁగూడని దుఃఖంభము నిండియుండు నీదేహమునుజూచి మూఢులు మోహవేష రుదై యిదిస్థిరమనినమ్మి మోసపోవుదురట గాని జ్ఞానులిది యస్థిరమని దెలిసి స్థిరమగు నీదేహకైవల్యంబును జెందఁగోరుదురు. ప్రపంచమునందు జ్ఞానవే తలకును సజ్ఞానులకును భేదమేమనఁగా జ్ఞానులు సులశాస్త్రములును చక్కగ పరిశోధించి యానందించి యానందమేతానయు నిపులుగప్పిన నిష్ఠులవలె మిగులశాంతమూర్తులై ప్రవర్తింతురు. అజ్ఞానులన్న నో యక్కడక్కడ కొన్ని కొన్ని వాక్యములం జిలుకివలె నెప్పుకొని యుక్తాయు కజ్ఞానంబు లేక తామే గొప్పపండితులనని మహాట్టుహాసంబును విజ్ఞప్తిగించు లోకంబున నపహాస్యంబునకు నొల్పడుదురు. ఎట్టులన నొక గ్రామమునందలి బ్రాహ్మణఃశ్రామిండు “శతశ్లోకేనపండితః” అనఁగా చూలుశ్లోకములు తెలిసినవాఁడు పండితుఁడని కొందఱా డిక్కిన వాక్యములను విని తానొక పండితుఁడు గావలయునని నిశ్చయించియాచేరుక నుట్ల యొక గ్రామముందుండు నొకపండితుని యొద్ద కేగి వానివలన సూర్యశ్లోకములు నేర్చికొని గొప్పపండితుఁడ నయితి నని యుప్పొంగి తనపాండిత్యమును తనమాన గారికి మానవలయునని యెంచి పింబహాసితయు లిక్కగోచియును వెలుంగి మిగుల నాడంబరమున నత్త వారింటకివచ్చుచుండ ముగించున నొకచోట గాడిద యొకటి చచ్చిపడియుండ దానిని జూచినతోడనే యాబ్రాహ్మణునకు దానుపగించిన సూర్యశ్లోకములలో నొకటియగు “అనాథ ప్రేతసంస్కారతోఁటియృచ్ఛలంలభేత్” అనఁగా దిక్కులేనిశవమును దహనము నేయుటవలన కోటియృచ్ఛములఫలము లభించునను వాక్యము ప్తపిక్తిరాగా నతఁడు యీగాడిదను దహనమునేయుటచే ననాయముగ మనకు లభించు నిపుణ్యము నేలపో గొట్టుకొనవలెనని తలచి యాచేరుక నగ్ని లేమిచే నగ్ని యుండు మఱియొక చోటునకి గాడిదెం గొంపోయి సంస్కరింతు నని నిశ్చయించి యా కళేబరమును తన తల పయి నిడికొని మోసికొని పోవుచు భార మెక్కుడగుట చేతను నడువలేక దాని నొక చోటం బడవయిచి గోమనెతునని యూలొచింపు చుండ నింతలో “సన్న్యస్య గాత్రీన్య కిరీప్రధానం” అనఁగా నెక్కువందలి యవయము లన్నిటిలో కిరీస్సుముఖ్యమను శ్లోకము స్ఫురింతురాగా నాగాడిదెలలను గోసికొనిపోయి దహనముచేసిన నాశవమునకు శీఘ్రంతే ఫలము లభించుమిన్న దని యెంచి యొక త్రాటికుట్టతో దాని కిరీస్సును గోసి యాదుఁగంభద్రీవము ముఖముపయి ధారగా ప్రవహించు నెత్తిన బెట్టికొని కొంతదూరము నడచి యాదుఁగంభమున కసహ్యపడి దానిని భూమిపయిఁబెట్టి విచారించుచుండ నింతలో “స ర్వేంద్రియాణాం నయనంప్రధానమ్” అనఁగా యింద్రియము లన్నిటిలో నయనములు ప్రధానములు గాన వాటిని గొనిపోయినను జాలునని యిది యొకపుడకతో దాని నెత్రిముల రెంటిని బెట్టికొని యరచేతఁ బెట్టికొని పోవుచు నగ్ని గాన్పింప మిగులసంతసించి దాయంబోయి యందలి యొక కొరవిం గొనియాచేరుచి పొలకునొక గడ్డివామిం జూచి కత్తెలకయి ననమేల శ్రీవశవవలెనని యెంచి యాచేరునుండు నేగ్రముల రెంటిని వామిపైఁబెట్టి యగ్ని ప్రజ్వరిల్లఁజేసి సంతసించు

చూడ నదియంతయు కాలి యారిపోవు సరుయంబిన నాపాలముకాపులుగని బ్రాహ్మణునిబట్టుక తనుకుజేసిన కీడునకై మిక్కిటముగ దండించి విడువ “చండందశగుణంభవే” యనుశ్లోకమును ప్రికించుచుకొని యిప్పుడు లెన్ను దండించినను నీని ఫలమర్థవారింటికడ పడింట్లెక్కువుగ గానినిమనని పృథివీస్తుండై యుత్తనారింకికల నన నచట నావడిలో నలుగురు వెదకునుష్యులతో గూర్చుని మాట్లాడుదురని నూరు గారిని జూచి వారితో తానును గలిసి కూర్చున్నయెడ నాను పండితుడనను నుంచాకము వారికి చెలియఁజాలదని కశికశివమును నీటిలో “ఉత్తపానంతుపూజ్యతే” అనఁగా నున్నతాసనము పూజ్యులను వాక్యముచుదలచి తాను పండితుడగుటచే నాచావడి యందలి నాలుగు మూలలుగలయంజూడ నందొకమూల పడకలు గుండెగా బేర్చియుండ గానిపయి కూర్చుండుటకు నిశ్చయించి యానుండవైకి లంఘింప పట్టినదలి యా పడకలన్నియు పయిపడి ధూమిపయింపడిలేవ నింతలోనత్తగా కలుడు వచ్చెనని స్నానంబునకుబిందెలో నిశ్చయించి స్నానముచేయుండెనవచింప నంత సెగటిలోనికిఁగని స్నానంబుజేయఁబోవు సరుయంబును “ఉత్తమంచనదీస్నానం” అనఁగా నానుమండు జలముస్నానమునకు శ్రేష్ఠమగు శ్లోకమును ప్రికించుచుకొని గూలిండుట నిశ్చ నాచేరువనుండెడి యొకలగాం దెవైన “ప్రహర” అని యందులోనికి పొగ్గిరింతలు పెట్టి నాడట. అటుల స్నానమైనచినించి యిట్లుగా నెలప గాఢములు వడ్డించుచో నమునకు బిలవ భుజంపబోవుచు లెను నును నొకపెట్టుక నెలపిండ్ల బేర్చియుండ నరిచుచి తోడనే “అస్నాన్వర్ణకుఁడం పుష్కర” యనగా నెప్పుడుకల నలక యనినినిని పెట్టలముగలవకు శ్లోకమును కొంచి గూలిట్లుగా నొగికినిచ్చి పడనే బ్రతిండుటం గల భింప నత్తగా నొకటి యుత్తరంబు మింగిన నొకకుడ్డమునకునని కొల నేర్చి నెలప గా గా నేర్చి “పండితైలం వాచిన్నం” యనగా మునము వాచానని చేసేనని మత్త గారితో నాంబుత్తిగ్గి లెను, కొల మునును వర్ణిండుకీని వనిచిని నాడట. అట్లుగా ము పడకట్లు స్త్రీ గారచి కుమా గుని నిమిత్తంబు గాటిన్న దిగ్గన గాంధీశ్రీకృష్ణుల కలగుటచే బాష్ట్రం నానినతోడున నే కీనికి “పూజ్య మానవ శత్రు” అనగా గాంధీశ్రీకృష్ణులకుగూర్చి పట్ట కలకలకు శ్లోకము నెట్లుకల గా నాచేరువండు చిన్నక ట్లినో గానినినిని గూర్చి కలకలకు గాని గాంధీశ్రీకృష్ణులకు గూర్చి నేకలు నేను ప్రికించుచు యిట్లుగా గాంధీశ్రీకృష్ణులకు నీవ ముడిచిపెట్టుక నిశలుపునని గు యంజూడబోవ నత్తగాంధీశ్రీకృష్ణులకు నెలప గాచి “పాత్రీణాకంపహర” యనగా గాంధీశ్రీకృష్ణులకు నొక నానెను చేయు నును వాక్యమునెంచి తిగ్గియుండెడి కి తితో నత్తగారి కంపకలకల గాంధీశ్రీకృష్ణులకు నొక నానె యానెనొక శ్రీకృష్ణాలక చెయిపయి కత్త వాని పూర్ణకురుచి నాన మునునెలప కలకల కొని యిల్లు కాలదుండ యిగురుపొరుగు నాంధీశ్రీకృష్ణులకు నొకవైపు నత్తగారి పుష్కర నిశనిక ఉత్తముష్టేకలకల” పడిచిని నేర్చుచు నెలప గాంధీశ్రీకృష్ణులకు నొక నానె యచట నుండుచుండు నొక కొలుపంకని యట నానుగండ్లు, యిల్లుగండ్లు ముట్టంప

బంధువు లదిమాచి యీనష్టమంతయు నీదౌర్భాగ్య గామోదరునిచే నని వానిని మెత్తగ దన్ని యింతటి పండితుని మానవసమునిగా నుంచుట మంచిదికాదని యెంచి దేవత్వమి ప్పించుటకై కాలుసేతులం గట్టి మిగులవేడుకతో నగ్ని హోతునకుఁ గానుకగా సమర్థుఁ చివారఁడు కాబట్టి అగ్నివారు నిశ్చివారు లోకమునందు వివేకము లేనివార లేపనిజేసినను తప్పుక ముప్పు వాటిల్లును. కావున నిటుల లేనిపోని యాడంబరముల బెట్టికొని చెడుట కన్న నిశ్చలమయిన భక్తితో నాపుండ్రకాక్షుని పదంబలు నుచినిడి.

రాగము-కన్నడ-ఆదితాళము.

సుమనసుజనశ్రీహరికన్యారే || సుమన || హరికన్యారేగిఁ భారీకన్
కన్యారే || సుమన || సాధుసంగితసే సజ్జనకన్యారే | సంపదసబహియ
శాశ్వతకన్యారే || సుమన || భజరన్యారేచారిన | వాననమూరిత | బ
రసలేలాగొయబయశృంగారందన || సుమన || నెమరదానప్రభు | సంద
నీకేలాలాభల | గోమరహితసబ | గుణభునివా రే || సుమన ||

ఈలాగున నతఁడు మించెరారకులవా నానందన సుందరనాన యుతులగుచు సదా యావాసు సేవుని ధ్యానించి గడ వేవలయునట నతీయు, అన్వితాస్త్రములపూర్తిని జ గించి వారిలోనను సుగమలనియు, దుష్టులను మును నదములదట. అందు నున్నవలెట్టి వారనఁగా.

శ్లో || నాగధా సజ్జనసంగితౌ పరిగ్రహ క్రితే గుహ సమగ్రతా |
విద్యాయాం ద్యుసనా స్వయో విత్తి నితీ లోకాపవాదాద్యయం
భక్తి శూలినీ శక్తి రాత్కిడిమనే న సర్గముల్లభితై |
శతే యేషు వసాతి నిర్మలగుణా స్తేభ్యో మహాగోభ్యో నమః ||

అనఁగా అట్లు సంగతియుం గానయు, యిటుల నిరూపణములయందు ప్రితియు, గురునిమందు భక్తియు, ద్యుయందభిమతియు, హ స్త్రీహానాదులయందు విముఖతయు, లోకాపవాదమునకు వెనుగి యుండుటయు, దైవమునందు భక్తియు, సాధుజనులను సేవింపగలగల్గినసాం శ్యమునఁ జేరమియు, నీ మొదలు గాఁగలగుగుణముల కాట పట్టుయి సజ్జనులు బ్రవర్తించును. ఇది గుర్తు నున్నది.

శ్లో || అక్షరణత్వ మకారణవిగ్రహాగ్రహరథనే పరయోగితిచ స్పృహ
సుజనబంధుజనే వ్యసహిష్టుతాప్రకృతిసిద్ధిమిదిమో దురాత్మనాం ||

అనఁగా కాలములేక పులతో కలగఁ గలయు, గుణమునగుండుమియు, లే కుండుటయు, పుంధునకు నానులయం వర్తిమోహము, గంధువులను సాగఁ గులను జూచి సహింపలేకుండుటయు నీ మొదలు గాగల దుష్టులును దుష్టునికనముల సదా యాశ్ర యించియుండునట, కాఁబట్టి.

శ్లో॥ దుర్జనః పరిహర్తవ్యో విద్యయా లృప్తః పిసః ।

మనీషా భూషిత స్సర్వః । కీ మసౌ న భయంకరః ॥

అను నాశ్లోక్తీవలన గవికోటి ప్రకాశమానమైన వక్రమును మస్తకింబునంగల పన్నగంబును జూచి నను బావలంబుననే గాని నేతుల శోకుండులో యేతుల దుర్జనుండెంత విద్యాంసుండైనను నెంత ఘనవంతుడయినను మానవులు వానిసాం గత్యమును వర్ణింపవలయునుట. అటులానప్పని యడ సవశ్యము హానికలుగును. ఎట్టులన ఒక దేశపురాను భయంకరమును నొకవ్యాధివలన మిగుల బాధ నొందుదురదన కాశోగ్యమిచ్చు నని కర్పణాన్యాయోచ్చేదనని బాటించునానాద్రావి వైశ్యశాస్త్రముం దు మిగుల నిపుణతగల యొక భిషగ్నుడును గానంకేరి గేవా ! నేమిమాడు యెందుల లోన తమ వ్యాధిని గూఢమునెదనని ప్రతిష్ఠితేసి గొడయకావచ్చు క్రివలన నేతులనే గా వింప రాజుబొంగి మిశిలేని చిహ్నమాములపే ప్రతిగని మునిని గానందు మిండ్ నొకనా దావైద్యుడును పునంగి వశంబున రానతో తన సామర్థ్యము శిష్టయ తానొక మూఁపుని గేము గొనవైచి యాలనిచే మాటాడెనునని వనింప గుర్తొనం డగు నారాజు తానావేడుక జూడంగోరి వైద్యునితో నంచు ససామర్థ్యులంబూ ద నానునంబు మిగుల నాతుని కెంగుదున్నయని, వోకమూఁపుని జేయు గొట్టుట కన్న నీతల ననుతుట 'యాజ్ఞాపింపెను నీవానిగ్రీములు జూపుటకు వలయు సాధన ములు ననుకూన్పునన, వైద్యుండు కిమిధిసాంబు కెంగె కన్నీ ఒక గాంబూచి హేతానోర్రమా, నేనేసిన యుపహారమునకు కృతజ్ఞుడనై శుభకు నాప్రాణంబు లం దీయదలంమట ధ్యమా, నే వాదోని భవలన సహజులంబు నీని మనలి వస్తు నని యెదురుదాచు నారాజునిద వీగానని యుని శుభంతుగో యగుయుండె. తను కిని యపరాగము శేషిణి శిష్యులక్ష్యగో ప్యాధి గాని ఎంతయున నాశో చింపుడు నిష్ఠాశుకముగా నన్ను కంపిత భగవంతుడు మియునానాగున నే కీయుని యీ విషముగా నెంతెంతబ్రోగించినను, యార వైద్యునితో నాదోటులు బనికిరాపు సాప్రాణంబులు బోయిననా నేనా కించిత్రిము జూడవలయునని వనించు భగవంతుగో పీనిం దెగ్రవేయుడన గాతండు కీయునిశిష్య యనంబు నీలెండు రంగుటచే మిగుల బహుమతుల కెందవచ్చును పేరకేచే నిట్టి యిక్కట్లు దెచ్చి పట్టుకొంటి. ఆహా ! యెంత యధిక్తుడైన వానియోగ్యతను హానింపక శోనియాశచే నాగల కేందగదన దను మతియంతుల నాక్యంబు లిప్పుడు సాశ్యం దిచ్చుదున్ననని మిగుల వితిగ్గించి మంచి రాజుసాప్రాణముల నేనొనియెదనని యాద గేందగనింబూచి స్నానిగా నేవలయు వస్తువులం దెచ్చుటకై మాగ్యహంబునకుం బోయెద కల గొంగుడును రాంగీక రించి తనభిటులలో కొందఱిని వాని వెంటంప నాతండు గృహంబున కీర వేయవ లయుగాద్యములన్నియు నొనర్చి భటులు తన్ను పొందా బెట్టు నానానంబునకేరి తా దెచ్చిన యొక పుస్తకము రాజుచేతికిచ్చి, స్నానిగా, నాతిల దెగిరవెనుక నీపుస్తకమును

దెరచి యందు పదియారక పుటయందుండెడిప్రశ్న నన్నడిగితని నాతల మీప్రశ్నలకు సమాధానముజేప్పునరంజుభటునింజియితని నిగమించగ వేయుపన నావైద్యుండు మగలరాజ్యతో దేవా నిస్కాంతముగ నన్నెల జంపెదరు. నేనీవారు జేసిన యుపకారమునయిన దలచి నన్ను నిగిగిదితనిని యి వంతుడు మిమ్ముచిరాయుష్కుంతులుగా శేయునని వచించియు కిగియెడకు నాగా న ఓయీ నీమంటలు మాకు పుచ్చెనపు. నమ్మా చిద్రమును నాచేసినట్టి పతిక భటుని నాజ్ఞాప నాదొక ప్రేటున పేల యుండి పస లాగున నుని నాటెట లుం. నాడువేసెను. నున్నుము నందలి ప్రశ్నల దుగుటకై యాపాద్యులుగా నిచియ. నందలి పుటలన్నియు నొకదాని కొకటి యునుకుకొని యుండుటనీ చూచియూ. గానొకటి ప్రేటికి యాప్రతిములన్నియు ద్రిప్పుదు తుదకు పగూనపుట నాచుకు నందులున్న వైద్యుడే గానునందుపుట కయి ప్రతిప్రతిములను పది నందలి యుండుటపే నానె మెక్కి గాననెహము కంపము నెంద నింహానమునంద భు మిమెంద స్రాణంబాలు నిడిచి నాడట రాంబట్టి యెన్ని కాన్మియుల నుండునాను, గుంధివాధికా ములున్నను వాచివారి గుణాతి శేయములను నిర్మలగ ఒకటిపక గాంధికాదడట. కాపున చూపుకు యుక్తా యుక్త ప భాషలు నిలిగి నదాస్థుల సాంస్కృతికమెంపవలసినటు. అంగునెము టనే నేమియింకనా

కోటి బ్రహ్మచారి హాని పాదానాదిసాక్షిని ను నొన్నకొరిగెలిపాప ముపాదించితి చోక ప్రసాదయి నికలతికొన్కెట్టి సున్నగితిః నిధియ కి నాచోలి పురాసాన||

అన నానోష్ఠిచే నాగ, రం, నవ్వుని కొండు జేవలించును. అనకాంబల్య మున బోగొట్టును. గాంధుని కలుగజేయును. నాపకృత్యములయందు నుండునిగా జేయును. కీర్తిక జెరిగించును. చిత్తనిష్కాంతి కలుగజేయును. గురియు సాగునన న్నీహము సకలార్థముల నందగుడట రాంబట్టి.

అన నా - పోనగ - ఆకాశానిము.

సజ్జనులను శ్రీ కాయాననాసజ్జ|| కాయననామునైశీయనగా|| సజ్జ|| సాధుసంగతి మేనది. లాంఛ ముసగునను. బోధనలేవిసానిబుద్ధిని గొనె||సజ్జ|| ఇంద్రుగాజ్ఞా|| పాదములగోభుని ముగడవైహా యలబడిను|| సజ్జ|| గోమసాతముగిభుని నెమర్|| పోషుండేగియన రా|| గొందగునె|| సజ్జ||

ఈగారులమగు నుండెట్లస్వకు సజ్జన స్నేహముకయి ప్రియత్నింప వలయునట, కాపున,

కో|| శ్రీజ కుర్దనసగసర్గ|| భజ సాధుసమానుం||
కుగు కర్క ముహూర్తాతి|| స్కని నిత్య మోత్సవ||

నీవు నీతలిదండ్రులకుఁ గలుగక పూర్వ మెవ్వడవు, నీతలిదండ్రు లెచటనుండి వచ్చిరి. కావున నీతీరుగ నెవఁతెగక యుత్పత్తి నాశములఁ బొందుచు కుమ్మరివానిచ క్రమువలె నిరుగుమండు యీమాఱు ప్రిపంచమును వివారింప మిగుల నాశ్చర్య కరముగ నుండునట మఱియు నీజీవుఁడీదేహంబును విడిచిన తోడుతనే పల్లములయం గుండు వర్షజలమును సూర్యుడు తన కిరణములచే నీల్చినట్లు కాలస్వరూపం బయిన భౌస్కరుఁడు సకల భూతిములందలి జీవీగము నాకర్షింపు మండ నీజీవుండు సూర్య కిరణముల యందు మిళితుండయి పదప వాయుమండలంబున నేకంబయి వర్ష ధారల మూలంబున భూమిపయి నస్యంబునం జేరి పూర్వ సంచితార్థ ఫలంబు చేనాహుఁ డూపంబుగఁ బురుషుని గర్భంబునఁజొచ్చి పరసమయిన పాలలో మీగడ తేలివధిగఁ జరరాగ్ని చే విందుగూపంబునఁ బురుషుని తినువు సొచ్చి పిమ్మట రేణోమా లంబున శ్రీల గర్భగోళంబు సొచ్చి మండరూపంబు గయింపి చులమాత్రీసంయుతం బయిన గర్భ సకం యనుభవించుచు పదప శిశురూపంబున జన్మించి యజ్ఞనాష్ఠ్యచేఁ బెక్కిడునులఁ జెందుచు వాత పిత్త శేష్తగులవలన నెత్తు కష్టము లనుభవించి అట్టిట్లుప డి పడి శుట్టుకువకు యావనాంసత్వముచేఁ గన్న మిన్న గానక మిక్కిలి గర్వింపి భి గవన్నా పువతన లేక శ్రీల వలలం దగిలి యెక్కుడగు మోహంబున ప్రపంచ సౌ ఖ్యములే నిజమని నమ్మి యగ్నేంబడి నశించు శలభంబునూడ్చి పుడిసి పదప యనుకింక రుల క్రూరాంయుధముల పాలగునుగట. మఱియు “తమోద్వాం నౌషితాంసం గినంఁ” అను ఋషభశేవుని నీతిచే శ్రీసంగనంబున కాపించునో తమోద్వా దంబున కాలికుడటుల గూచించు మన్నది, కావున నట్టి శ్రీలయందలి యావల న నేకులు చెడియున్నాఁట. వార్య ర్యగనఁగా? కియి యిక్కయి దశేగుండు ను అహల్యకయి యింద్రుండును, కౌపిణికయి కీచకుండును, సీతకయి రావణాండును, తిలొత్తనుకయి సుంకాప సుందులును, మేనకకయి విశ్వామిత్రుండును, శక్తివృక్షయియ నూతియు, తాంకయి గండ్రుండును, మాంధ్యా పుత్రికలకయి సౌభరియు, శనీచైవిక యి నహుషుండును, యూగ్యశికయి పుహుంపుండును, సునీతికయి గుంతాసహుండు ను, ఋషిపత్నులకయి యగ్నే శేవుండును, ప్రహ్లాదనకయి కంఠమహాషియు, గతీ దేవికయి శంభుండును, చిత్రాంగికయి రాజ రాజ న శేంద్రుండును, వానవకన్యకయి విష్ణువర్ధనుండును, మఱియు నిక్కాలంబున పెక్కువనితలచే ననేకులు కామగోగకీడి తులయ నశించినాఁట. కాఁబట్టి.

క॥ తనుదలచినబరితాపము | గనుగొనఁక త్తభ్రమంబు - గను

వేడుకము! ట్టినమోహంబునొసంగు! ననితదయితయనుచుంబలుక - పచ్చునెధాత్రి॥

అనఁగాఁ దలచిన మాగ్రియునఁ బరితాపమును, చూచినతోడుతఁ జి త్తవికారము ను, యంటుటచే మోహాతిశయంబు నొనఁగడు ననితను బ్రాణేశ్వరియనై బలకుట బహుచిత్రముగా నున్నదట. మఱియు,

తే॥ లలితమయచట్టలీలలీ లావత్పులకు! సహజమదిమూఁజను
నకు-సందడించు! బద్ధికిరాగిగెనుస్వా-భావికంబు! తేటిపనిలేక
దానిలోఁ గిరుగుచుండు॥

అను నాశ్రయిచేఁ దానగు పుష్పమునకనురాగి లలిత గలిగి యుండుటనహజ
మయియున్న ను తుమ్మెద పనిలేకయాపుష్పమునకే శ్రమించి యెటుల జగుమందునో
యాలాగుననే యొప్పదమయఁ శృంగిగా కిరెలు శ్రీకి గలిగియుండుట నహజయయు
న్నను మూఖులాలీలకు సంగసించి యెల్లప్పుడు వార వెనువెంట చిగిలి తానుచు ముకు
ళింప నందునూ తుమ్మెద లెటుల విలసిల వన్ని నొనుమందునో యాలాగున మానవులు
మోహంబను కాలాగ్నింబడి వృధాగా నశించుచుండుట. కావున నిటుల వ్యర్థంబుగా
గానికెందుట కన్న నొక సారి యాపుండ్రేచాకుండకు నుమాత్ముని నిండుభక్తితో మ
నంబున విసుకొని.

రాగము-జగ్గియూట్-భాగవతాధము.

సమయముచారా! సరసిజనయనా ॥ సమ॥ సమగమసస్సగ
తాపనినారా! ఆత్మశుభింకయాత్మమనరాగి ॥ సమ॥ గాజనునోజ్జ
విరాజనుప్రకాశి! చాతానిధియగు దాశినిచారా! సమ॥ శ్రీపతిస్వాద
యసరిసేజవిహారి! దాసాత్మతనముచ హసనునహారి ॥ సమ॥

కావున శ్రీచలలందగలి క్రింద న కరుకున్న నా ప్రకన్నాగమమునినా
హరితలల కేముచు నానందమునభింప కు నెనెంటు. అతియేగాక, “అహింసాయోగి
మోహయ! విమోహనోకామయ” యనునతివే న మెప్పుడు నీమనో యాప్యచే ప్ర
పంగమునదిలి తానా మత్కుండయి ముతలేన సుస్కాన్యములు చేయి లోనియ నతిము
వేశ్యానికలయాయనలంబడి నశింతురని. కానిని వేశ్యాని- బునందరివానగా.

శ్లో॥ ఏతాహసలేచ మదగతీచ పితృ పూర్వ! వ్యభాసయంతీ పురుషు
నతవీన్ద్రసహ! తస్మాన్న నా కులవలసమవ్వపేన! వేశ్యా
శృణోససుమనా ఇన సర్వయూ॥

అనగా వేశ్యాని ఘనమిత్తమునకే నవ్వనిన్నాను నీమనము యేడ్చుచు
న్నాను. మతీయుఁ బురుషుని నమ్మించుచున్నాను కాని నామనియగాఁ బురుషుని
నమ్మరు. కాంటి కులవలయుగల మను ఁడ వేశ్యాను శృణోససుల ఁడియున్న పు
ష్పములుచలె. అత్యజంపనయనని గృహకలకెక యింగు వైశాఖింబడను న హాకివిచే
వచింపఁబడి యున్నది. కావున వైశ్యాంకుండయిన పురుషుడో “పరోపకారాగ్ని
మిదంశకోం” అనునతివే పరోపకారము కొఱకు గానశ్రములు మొదలుగాఁగల కా
ర్యములు సేయుచు యశస్కాముడయి మోక్షమును కందవలయునట గాని తన ఘన

మంతయు దుష్కార్యమనకయి వ్యయపగచుచు, సీ॥ ఈడిగముత్తికి జోడుకాలువలిసి
కొరవగంగికి జరీకోకలిసి । పోచీలుచాకలి పులిచేతులకేసి దానితల్లికి సూరుధారబోసి
కడిమూలు బెజవాడ కనీకదిదరిసి పోగులుగోసంగిపోలికి సి । దాసరచ్చికి చేపతాగ్గున ల
మిస్త్రి గుట్టాన్ని యుప్పుకొండేకిసి॥ యనియాలగున దనఘనతను దెబ్బమిండునంట
ఏమానవుడయిన ధనమును దానధర్మములు మొదలగునదివియోగము సేయక దుర్విని
యోగ ప చుచున్నానో వానియైవ్యవ్య మంతయు సేనగుమ్రుంగిన వెలగపండులోని
గుజ్జువలె హరించిపోవునంట. ఏలయనగా.

శ్లో॥ చత్వాగో విత్తదాయూ కా ధర్మసూపాగ్నితస్మరా॥

జ్యేష్ఠభ్రాతావమూనేనత్రయగ కుప్యంతి సోదరా॥

అనగా ద్రవ్యమును పంపిణీనుటకు నలుగురు వాచూడులు గలరంట. వారి
లో మొదటివాడు ధర్మము, రెండవవాడురాజు, మూడవవాడగ్ని, నాలవవాడు
తస్మరుడు. ఇందు సనులు మొదటివాని ధాగమీయక ధర్మమును జ్యేష్ఠుని సహవాస
పరచినయెడ కిక్కిన ముగ్గురు సోదరులు అచయన్నకు గలిగిన యసమానమునకు
మిగుల నాగ్రహమును జెంది యాసనసంతయు నాశముచేయుదు రంట. ఎటులనన,
ఒక గ్రామమునకు మిగుల సుగుంటు డొకిండు గలడు. ఆతడు మిగులలోభి
యయి నోటికింపుగా రసలమురయి. సేయక గోమొద్ద నక్క వలె నెల్లప్పుడు
రసమును గసిపెట్టుకొని యుండును. ఇట్లుండ నాధనము నపహరించుటకయి యొక
తస్మరుడు సెక్కుదనంబులు నేచియుండియు సుయయు చిక్కినందుచే తుదకు
వేసారి వేళక యుపాయమును బన్ని నాటిగనంబున శృశానంబునకుం జని రుప్పు
జేపూడ్చబడి యొక శివు కళేబర వెత్తి కొన మూర్ఖుడై మించిన తిరునాథ యాధ
నవంతుడు గడులలోభుని గుతాశిగిన వాడగుటచే నిచ్చగానికలెనానిగ్రహంబున
కుంపని నవనలో నిలువంబుక నుహప్రేభో? పసిబాలునకుం కొం పెనున్నును చెట్టిందుడి
యని యగు. లోభుగు నాచూడు కాని మాయుగిల న్నములేను, గిన్నము లే
దు. కచ్చిను దాకబట్టి కలిగి నాగి నెప్పుడు దుప్పరి కొక్కనగును నావోరుండు
వానిని చాచి స్వామి యాచాలుండు మిగుల నాకలిచేత డస్సియున్న వాడు. కావు
న కొంచెనున్న ముం బట్టి యాప్రత్యము గట్టుకొందని మిగుల ఏకింప సుగుంటుండొగ్గి
హంబున నొక బడితెంకొని యాటక్కిరి చిచ్చగానిగొట్ట వాడొ శవమును నేలం
బడవయిచి నూపిన్న వాని నీచము కాని బొట్టి చంపెనని మిగుల నారాభముతో గో
దనము సేయ రానిభటులు శేభ కృతాంతంబంతయు వోయినవలన విని తేనెకుండకు జిల్లి
పడెను గాన ధనము గణింపనిదే సుంచినయమని యాచూడు కాని బట్టికొని వెడలె
క్కలు విగచికిక్కి చెనసాలకుం కొంపోయి యెవరికి చిక్కిన ధనమును వారునం
గ్గిహింప నావోరుండొరాత్రి కూతని గృహమునం బ్రజేరించి మనుపటివలె తనకు
నిచ్చంధము లేక పోవుటచే వాడొ మిగిలిన సుగుంతయు హరింప వరు నాడు
రాజాధనికుని చిలువనంపి విచారించి సాక్ష్యము లేక పోవుటచే నరహత్యను చే

సిన నేరముకుగాను వానిని తనరాజ్యమునుండి వెళ్ళగొట్టివాడట కాబట్టి మానవున కెంత ధనాధికారమున్నను, భూతదయగలిగి పరోపకార ప్రవర్తనయందు బుద్ధిని నిలుపవలసినదట, యెందు చేతననగా.

శ్లో॥ కోధర్మో భూతదయా । కింసౌఖ్యం నిత్య మలోగితాజగతి।

కన్నేహ సుద్భావయః । కింపాండిత్య స్స పరిచ్ఛేదకః॥

అనునాలోక్తి వలన భూతదయలేనిధర్మమును, సదా రోగపీడితుని సౌఖ్యములును, సద్భావములేని క్షేపితుడు పరిచ్ఛేదముం దెలియని పాండిత్యమును యేలాగున నిష్ప్రయోజనములో యేలాగుననే ధనముగలిగియు దాని వినియోగము దెలియకుండుట యేలాగుననే నిష్ప్రయోజనమైయున్నదట. కావున మానవుడే ప్రపంచమునందు జన్మించినందు కేలాగుననడచుకోవలెననగా, శ్లో॥ అమానిత్వ సుదంభిత్వ । మహింపాక్షాంతిరాద్దనం । అచార్యోపాసనంశౌచం । స్థైర్యమాత్మవినిగ్రహః । ఇంద్రియాధేహు శైరాగ్య మననాంకార ఏవచ । జన్మమృత్యుజరావ్యాధి దుఃఖింహనుదర్శనం । ఆసక్తిరసభివ్యంగః । పుత్రదాగ్నిహోదిః । నిత్యంచసమచిత్తత్వమిష్టానిష్టోపపత్తిః । మైనాప్యనన్యయోగేనధి క్తిరవ్యభిచారిణీ । వివిక్తదేశసేవిత్య । మరతిన్య నసంధి । అధ్యాత్మిజ్ఞాన నిత్యత్వం । తత్వజ్ఞానాగదర్శనం ఏవేదజ్ఞానమిత్యోక్తి । మజ్ఞానయదవోన్యధా । అనగా ధనధాన్య సంపత్తిచే గొప్పవాడని తలచు కుండుటయు, దంబము లేకయుండుటయు జీవహింస నిషేధించుటయు, త్రికరణశుద్ధిగలిగి యుండుటయు, గురువునందుభక్తియు సదాశుచిత్వము సత్యనిష్ఠయందుచలంపమి, మనస్సునిగ్రహించుట ఇంద్రియసుఖములందు ప్రీతిలేకయుండుట అహంకారవణచుట, జనన మరణ వ్యాధికారవ్యాధి దుఃఖములకు వగవకుండుట, ఇహ సౌఖ్యములకై యాసపడకయుండుట, కలిమిలేములయంగు సమచిత్తము, దైవమునందు భక్తి, తత్వజ్ఞానాగ్నేమెఱుంగుటయందు నిచ్చ, యీమొదలుగాఁగల జ్ఞానమార్గ నువలంబించుచు, శ్లో॥ యశ్చాశ్రయిధి మత్స్వజ్య వర్తక తేకామకాగతః । నసన్దిమవాప్నోతి । నసుఖంనపరాంగతిం ॥ యను నీతిశాస్త్రవిధి ననుసరింపక స్వేచ్ఛగా వర్తించువానికి సుఖమును పరమగతియులేగు గాన శాస్త్రములయందుద హరింపబడినరీతి ననుసరించుచు సదా భగవద్భక్తులతోఁగూడికొని.

రాగము-ఫరజు-ఛాపుతాళము.

రఘునందన శ్రీరామ కిహోరే॥ రఘు॥ రామకహోమేఘశ్యా
మాకహోరే॥ రఘు॥ తాటకిభింజత దశకంతవిదళితే । ధూళిగమ్మగ
మారీచహరణజయ॥ రఘు॥ సాటోవసమిద్భీమా మునిజర । కామా
శ్రిభజనథామా నిర్మలనామా॥ రఘు॥ సుగ్రీవాగదస్మరఘననామా
సువ్రితనామర్ పోషా పరంధామ॥ రఘు॥ ...

ఈలాగున నాపరాత్మరుండగు శ్రీరామచంద్రుని సేవింపవలసినదట. ఇట్లు భగవద్భక్తులతో చెలిమి సేయుచు నా వైకుంఠవాసుని బోగడుట వలన నేమి లాభమునగు.

శ్లో॥ తమో బాహ్యవినశ్యేత్తు! పావకాదిత్యస్మిన్ శౌ॥

బాహ్యసిద్ధ్యాతరం చైవ! విష్ణుభక్త్యా-సన్నిశౌ॥

అను పండితోక్తివలన సూర్యాగ్నుల వెలుగుచే వెలుపలి చీకటి మాత్రము వీడుటఁగాని విష్ణుభక్తులచే సూర్యాగ్నులవలన నాసికన్నేహముచే గలుగు వెలుపలి చీకటియు, గానక్రోధాదులచే గలుగు లోచీకటియు నావరూప రహితమయి పోవుచున్నదట. ఇట్టి యట్టి పరమాశ్చర్యరూపులగు విష్ణుభక్తులు తటస్థించిన కోరి భజింపనేరక వారివైషేషములు బాగునుండలేదని యుపన్యాసడి లోపల పదలేని మోసగాండ్రు వైషేషములకు నంతోపించి వారిని నిలఁచుయిన భక్తులుగా నెంచి యనేకులు మోసపోగఁడు. ఏలాగునఁగా నొక గొప్పయుద్వోగము రాడంబగుమతోజరించు నొక స్వాములవాని లక్షణముగిరి భిక్షుకుం చెచ్చి యానాడు మిగుల తృప్తిగా భోగిమిగిలెనువాఁడ నధ్యాత్మనయయగుచు స్వాములవాని హుచ్చుడి యుండఁగా నా యుద్వోగము రాదనఁబడుచు స్వామి కొంతసేపు భగవద్భక్తులు సారాయణసేయించునాచుని యగుగ స్వాములవారు భగవద్భక్తులగానే యనియెనో మధురభక్ష్యములనుకొని బ్రొత్తడివికొనుచు నా యుద్వోగమునిఁజూచి తమ నికటకు బెరిగినభక్త్యములచేతనే నాకు యూహిం తిరుగుచున్నదిగాఁబట్టి యిప్పుడపి పుచ్చుకోలేనండి యని చెప్పినాడట. కావున భక్తులను మోసపుచ్చి భగవము గణించుటకై యనేకులొకగున మాయవేషములు ధరించి కరించుచుండురట, కావున-

శ్లో॥ స్వహవోపి మహిపాలాత్ । విష్ణుభక్తౌ ద్వివేచితం ।

విష్ణుభక్తిమోసస్తు! యతిశ్చిత్తవచాధమః ॥

అను నాశ్లోకవలన భగవద్భక్తిలేని యతికన్న సుతను జ్ఞానముతో భగవంతునిఁబూజించు చింతఁబడే యుతిముండటం. మూఢులగు మోసపులు మాయవేషగాండ్రను పరసభక్తులని భూజించునపుడు బుద్ధిరుంతులు వారింజేరి హితముఁ జెప్పిన నామాటలు నెడఁచెనిం బెట్లుదుగట. ఏలాగున, ఒక గామినుములో కొండరెడ్డి యను నొకధవంతుడగు గలఁడు. అతఁడు మూఢుడను, పరసుడను గాక పోవుటచే నతని నేలాగున నయిన మాయచే లాలించి భగవంతునికొనసెంచి పొట్టపొడిచిన నతఁడుమరియని యొక బ్రాహ్మణుఁ డాతనింజేరి, చహాప్రభో! రెడ్డిగారూ, లక్ష గంటాలకు కవనము చెప్పే కనీశ్వరుడను వచ్చినాను. నాకవనము చిత్రగించవలెనని చెడ్డకొంతుతో తాను చిన్నతనమున నేర్చుకొన్న పద్యములలో నొకటగు, నీ॥ కప్పలాక్షానర్పించు కరములు కరములు శ్రీనాథువర్ణించు కొండరెడ్డి॥ సురరతుతుని జూచుచుగొల్లలుజూడ్కులు చుగువైరిదగిలిన కొండరెడ్డి । భగవంతు వలనొనుపద

ములుపదములు పురుషోత్తమునిమీదికొండరెడ్డి । పప్పునాకర్ణించు వీనులు వీనులు శేషా
యికి మొక్కుకొండరెడ్డి దేవదేవునిచింతించుకొండరెడ్డి జహన్నునిబ్రకి కించుకొండరెడ్డి ।
కుంభినీధవు శివైష్వడికొండరెడ్డి । తండ్రిహాకీరుచనియెడికొండరెడ్డి॥ అని యాలాగున జ
దువువఱకాకొండరెడ్డి కి పరిమితమయిన యానంద ముద్దవించి “అబ్బో, అబ్బో,
ఎంతకీ వీనుడు! యెంతకీ వీనుడు! పద్మగుంత నా పేరెట్టి ననివిండు, ఇతినికేమి
బగుమానమిచ్చి నా చాల”దని మెచ్చుకొనుచు, ౨౦గాఁళు మరుగులవలె హుషతికేసి,
“యిదుగోనండీశాస్త్రులు గారూ నేనీ పూళ్ళో చలరాచేసి నిరాకు నాలుగు డబ్బులు ము
ట్టచెప్పతాను గాని మార్చి సావడయొద్ద రామాయణ పురాండం సిప్పండి”, యని య
డుగ నా బ్రాహ్మణుండు మిగుల సంతోషించి రామాయణ మొక గానిని గొని కథా
సరికి దెలిసినవాడుగుటచే తనకు గోచిన యథామును చెద్దనెద్ద రాములతోకెప్ప
చు “సాలిబాండో సభాపక్ష్యనాతాని! పండితోత్తమ” యనులాగున నామాఖ్యలలో
తానొక పండితుడై భనము గణించుచు కాలము వెళ్ళబుచ్చుచుండ, ఒకనాఁడా గ్రా
మమునకు పట్నాస్త్రములు గు గరిగినమంచి లక్షణ వేత్తయైన పండితుండొకఁడు కేరీ నా
టిసాయంతనమున పురాణముం జెప్పు స్థలమునం బ్రవేశించి కనుమరండ నాపురాణము
పప్రబ్రాహ్మణుండు ‘ రామాలక్ష్మణగుప్తవీత్ ’ యను స్లోకమునుగట్టి, నిన్ను
రాముండును, లక్ష్మణుండును, “సబ్రహ్మచారి అబ్బో యిక్కడ నే పెంమంపు
రం వచ్చింది “ వీరస్వయీస్వ వాలస్వ సునుచంత యిద్దరుగఁ॥ కాంచీహిమమంత
డును యామాగ్గురు లంకకు వెళ్ళినాని చిప్పనాడట ఇంతలో నచ్చట నుండు కొ
త్తపండితుండాపాగాణికుని పొంపుయమును గ్రహించి యానందించుచి “ ౯౦ ’ యని
ప్రశ్న కేసినాడట. ఈసం దీప్రశ్న యడిగినతోడనే నాచ్చట నుండు ము
ఖ్యులగులది క్రిందికికొకఁడు “ పుండ్రంకోన, పండుపులకు పండుపులకు వేరము గొతుం
ది, మనమోగరు పుస్తాహో నోడిపోతానో యని ” కేకధ్యానియతో సాగెట్లు
కొని చూచుచుండ పురాణపు బ్రాహ్మణుండొకఁడని గ్రహించి మనంబు నే నెద్దయైన
మామోపాయముండున్న యితినికే సమాధానంబు మువ్వకపోతినా యింతలోలో నాగు
ట్టుబట్టుయలు కంఠలదు. అంతట నేను వేరువర్గామున గల నెగు చీకట్ల సెల్లనవేసు
క వెళ్ళుట తట్టించునని నిశ్చయించి యాపండితుని ముఖముచూచి నవట్టహాసముతో
కింలేదు. కంలేదు, గూట్లకోమంచిమ్, విత్తులు పగుమ్, పంటనల్లంబుంబుల్లెగుకోమ్మయె
దుకోమ్మతో ఖండమ్, యిక పామ్, యింబుంబుం యనిబుక్కుకొకాపండితుండు తెల్లసో
యి చూచుచుండ నాసభివాదందగు భిల్లే, మాటాపనాయన యన్ని గంధాలు అతిసాహో
ఒక్కమాటకు పటపటమని పదిమాటలు నప్పనాడని విలంబించు కొనియుండ నాపం
డితుండు యింక పంపాండీత్య విమాఖ్యలయగుట కెల్లగుగ నిక వెళ్ళుట సుంచి
దనిలేచి పురాణపు బ్రాహ్మణుని జూచి అయ్యా ? తన పండిత్యమునకు మిగుల సంత

సింఛితి, నీక సెలవు బుచ్చుకొనియెద, స్వామీ నమస్కారమ్ అని వచించి నాడటం పురాణపు బ్రాహ్మణుండు తన దెబ్బకడలి యాపండితుండు పారిపోవునున్నాడని యెంచి యింకను బెదరింప నుద్దేశించి యతనితో “ నమస్కారములేదు. గిమస్కారంలేదు.వున్నవట నమస్కారం, యీసభలో మాకు సంస్కారం మాశత్రువులకు తుస్కారం, మెదిలినవారి తిరస్కారం. నోరెత్తిన బహిష్కారం, ముంతపట్టుకు పరిష్కారం, యిక నులేచిపోవుట నీకు యశస్కారం. అనియీలాగున మహాధాటిగా బల్కినాడట. ఎప్పుడైతే పురాణపు బ్రాహ్మణుం డింత ధాటిగాయచినాడో వినువారందఱును హాశ్వర్యముతో మ్రుక్కున వ్రేలిడి నాచుచుండ పండితుం డింక మాటలతో బనిలేదని యించి త్వరగా పురాణపు బ్రాహ్మణునిమట్టు పగదక్షణమున జేసిసాష్టాంగనమస్కార మొనర్చి స్వామీ, సాహితీ పటమయందు తమరు చతుర్ముఖ, షణ్ముఖ, సహస్రముఖులను మీటి యున్నారు. గాన తమ గోమ మొకటి వాళిరమున ధరించితి నేని నాజన్మ పావనంబగునని వచించి పురాణపు బ్రాహ్మణుని బట్టులాని వెల్లకి నొకదానిని లాగి తన సెత్తిన బెట్టుకొనువటకు నచ్చుట నుండు బహులందరు సంత కెద్దపండితుండేమనయ య్యవారి వెండుక సెత్తిన బెట్టుకొని మనమేల నాలాగునజేయగూడదనివక్కారొక్కరిలేచి యాతని సెత్తిమీది నాలుగుపోచలు బీకుచు, పురాణపు బ్రాహ్మణునితలబట్టసెత్తయయ్యేలాగున జేసినారట. ఆబాధకు తాళిగాలిక పురాణపుబ్రాహ్మణుండు తనశర నుంతయు క్తము గ్రాహ్యమనోట నిలువక సాహాయినాడట. కావున తాము బట్టిన కుండేటికి మూడే కాళ్ళని వాదించుమాధులు జ్ఞానులు సెప్పహితవచనంబులు తనుచెవి కెక్కినవ్వరట.

శ్లో॥ శక్యో వారయితుగజలేన హుతిభుక్కుర్వేణసూర్యాతపోః।

నాగేంద్రో నిశితాంకుశేన సమన్ దండేన గంగార్ధః।

వ్యాధి భీషజసగ్రహౌశ్చ వివిధై ర్మైత్రైః ప్రయోగై ర్విషం।

సర్వస్యాషధమస్తిశాస్త్రవిహితం మూర్ఖస్య నాస్త్యాషధం॥

అనగా బలమువలన నగ్నియు, యాచార్పదనమువలన సూర్యుని వేడిమియు, దండరాజునములచే నృపథ గాదాధంబులును, యంతశిముచే నుత్తగజంబును, యాషధ సేవకలన ఘోరవ్యాధులును, మంత్రోపయోగములచే విషములు మొదలగునవి సాధింప వచ్చునటగాని “మూఖాన్యనాస్త్యాషధం” యనునీతిచే మాఖుని మనస్సు భేదించుట కేవిధమైన యాషధమును లేదట. గావున లోకమందలి జనులు పూజించుటకర్హులైనవారిని పూజింపకపోవుటచేతను, పూజించుట కన్యస్తైనవారిని పూజించుటచేతను ప్రపంచమునందేమి సంభవించుననగా.

శ్లో॥ అపూజ్య యత్ర పూజ్యంతే । పూజ్య యత్రావమన్యతే

తత్ర త్రయం భవిష్యంతి । వ్యాధిదుర్భిక్షతస్కరాః॥

అనగా మూలములను పూజించి జ్ఞానులను పూజింప కవమాన పరమటచేత లోకమునందలి జనులకు వ్యాధి, దుర్భిక్షము, అగ్ని తస్కరులవలన నప్పుడప్పుడతినిస్తారముగా భయోత్పాతములు గలుగుచుండునట కావున నైహికాముష్మిక సుఖములందఱిగోను ననుండెవరిని సన్మానింపవలయునో యెవరిని సన్మానింపఁ గూడదో చుటి గుర్తచిగిసఁచరింపవలయునట. ఈలాగున యెయ్యెడ పెట్టులఁబ్రవర్తింపవలెనో యట్లుల బ్రవర్తింపచు నదా భగవద్భక్తులంజేరి యాభగవంతుని పావననామమును స్మరించు నతిఁడే భక్తుండఁట కాఁబట్టి.

రాగము-మలయమారుతిము-ఘాపతాలిము.

ధన్యఁడెవఁడో! దాశరథే॥ధన్య॥ అన్యమందు చిత్తమృగియ్యకను! యానందముతో । ధ్యానముచేసే॥ధన్య॥ వరమర్పితాతాళాదితం! బురవాద్యములశ్రుతిమీఱగా! స్వస్థుడముతో! ననునిగమశీ! నరిదనెకటశాయని భజియుంచే! ధన్య॥

ఈలాగున రెయింబవల పరమాత్ముని నామముచ్చరించు మహనీయుండేధన్యఁడు, అటువంటవాని జన్మమే సార్థకమైయున్నది. లేనియడ మనుష్యునకు మృగమునకుంకల భేదమెద్ది, పరుల యంగిలికూడు మెక్కుదు వాయసంబు పెక్కడలు చునదే! భగవచ్చింతనలేని పురుషులకన్న మృగములే శ్రేష్టములైనవని నొక్కి వక్కాణింపవచ్చును ఎట్లులనగా, మనుష్యులవలెనే మృగములను గ్రహముతో నాహారము సంపాదించి మెక్కుచుండుటయేగాక సగా మదవతుల యంగజనంగరంబునుండి సుఖభోగముచే గుంచుచు మితిలేని దుఃఖములజెందు మానవులకన్న మృగములు బురుగునెంబులందప్పని తరదినంబుల నంగమం బాసింపక మిగుల దేహదారుఢ్యమును గలిగి మెలంగుచున్నవి. ఏలాగునన. శ్లో॥ సింహామదద్విదనుక్షకమాంసభోజి సంతప్త రేషుకురుతే తిమేకవారం॥ అనగా మిగుల దేహదారుఢ్యమును కలుగజేయు పదార్థములను గహనాంతర సీమలలో కొరి భుజించి కుంభ స్థలములయందుండి మదద్రోనము ధారలాగా ప్రవహింప మదించివిహించుశుండాలముల మస్తిష్కమును భక్షించు సింహము సహ సంతప్తమున కొకతూర తనజాతి మృగములతో రతిగోడలాడుచున్నది. కావున దైవచింతనలేక శ్రీలోలులై సదా విహరించు మానవకోటికన్న మృగములే శ్రేష్టములైనవని జెప్పవచ్చునట నుతియు, కం॥ ఉడుముండదెనూరెండును । బడియండదె పెద్దసాము పదికూరెండు॥ మనుగునగొక్కరయుండదె । గడునిలపురుషార్థపరుఁడు గావలె నుచుతి॥ యనునీతిచే నుడుము నూటెండ్లకుపైగా బ్రతుకుచున్నది. స్వము వేయెండ్లు బ్రతుకుచున్నది. మనుగునందు కొక్కర యనేకదినములు జీవించుచున్నది. ఈమొదలగునవి యన్ని

దినంబులు జీవించిన నేమి ప్రయోజనము కావున మానవుఁ డవతరించినందుకు పురుషార్థములు సాధింపవలసినదంటు ధర్మము, అర్థము, కామము, మోక్షమని పురుషార్థములు చాలుగునిధములు, అందు ధర్మమనఁగా వర్ణాశ్రమ ధర్మము, యర్థమనఁగా ధనము, కామమనఁగా గోరిక, మోక్షమనఁగా బునర్జన్మరాహిత్యము ఇందు ఆచారః పృథమార్థ ర్మః" యనునీతిచే యాచారమే మొదటి ధర్మమయి యున్నదంటు. అట్టి యాచారమ నుష్టించుటచే నేమికలుగు ననఁగా, శ్లో॥ ఆచారాలభ తేహ్యాయు గాచారా దీప్సితాః ప్రజాః॥ ఆచారార్థమక్షయ్య మాచారో హంత్యలక్షణం॥ అనఁగా శాస్త్రోక్తమయిన మంచినడవడికచే యాయుర్వృద్ధియును, యాహారమును, యక్షయమయిన ధనమును, యనిష్టపరిహార మగు మృచ్ఛదని మనువు వచించియున్నాఁడు. గాన నట్టి యాచారధర్మమును శ్రద్ధజించుటచే నేమిసంభవించుననఁగా, శ్లో॥ దురోచారోహిపురుషః॥ లోకేభవ తీనిందిత॥ దుఃఖభాగీషసతితం । వ్యాధితోల్పాయురేవచ॥ అనఁగా శాస్త్రమునకును శిష్టాచారమునకు విరుద్ధముగా దనకు నోచినట్లు నటించువాఁడను, ఆచారవంతులచే నూషింపబడువాఁడను, నోగములవలన నెల్లప్పుడు సంకటము లనుభవించుచు స్పృహ బుగి పడుచుండుట కాఁబట్టి సర్వధర్మములలో మొదటిదగు నాచారధర్మమును మనుషుఁడా మఱియుగా నెవ్వేర్వవలసినది. కావున నట్టి యాచారధర్మమనుష్ఠింపుచు నాచారము దుఃఖనిష్పత్తియు, నితీతయు మహాపదమును గలిగించు మహాపదవికయి బ్రయాణింప వలయునట. మహాపదవియనఁగా ముక్తి (ప్రపంచమునుండి విడువబడుట) ఇట్టి ముత్తులు సాహిత్యము, సామీప్యము, సాహజ్యము, సాయుజ్యము, సాష్టిర్యము, యని యందువిధములు ఈముత్తులు విఘ్నభక్తివలన గలుగునవి మైత్సవులును, శివభక్తవలన గలుగునవి శైవులును, శక్తిభక్తివలన గలుగునవి శాయలును, సూర్యనివాసతత్త్వసాసములవలన గలుగునవి సుతీకొందలును వచించుచున్నారు. ఎవఁ యిట్లు వచించినను భిక్షుజ్ఞాన మయిరాగ్రతల్యములే మోక్ష సాధనమునాటచేత యాధికణముల యొక్క రూపములు వేరువేరుగ నుండియు బంగారు మొక్క గేయయిన తీరున “ఏకోదేవ" యనునేకోత్తచే నకలచగాచర జీవాధారుండును, విశ్వయాపుండును, విశ్వాంతర్యామియునగు పరమార్థుం డవ్వగల్గు కోరిక నారవారకోరికల ప్రకారము పదవులిచ్చుచుండు నంటు, ఇంతియేల, మున్ను ప్రహ్లాదుని నాకుండగు హిరణ్యకశ్యపుండు భగవంతు డెట్లు నుండునని కొమారుని ప్రశ్న నేయ ప్రహ్లాదుఁడు తండ్రితో, క॥ ఇందుగలడందులేడని. సందేహమునలుగుచి-సర్వోపగతుం. డెందెందు మెదికిఁజూచిన నందంజేగలఁడుగాన-వాగ్నిణివింటే" అని నిశ్చయముగా బల్కి-యున్నాఁడు. ఇంతకును భక్తిప్రధానంబు, “భక్తలేనిపూజ పత్రిచేటు" అని మహాజ్ఞాని యగు వేమన వచించియున్నాఁడు. భక్తయనఁగా పూజనీయులకు వారియడ తనకు గల యనురాగము భక్తయనంబుడు. ఇది సర్వార్థసిద్ధికి మొదటి మెట్టుయి యున్నది. భక్తిలేక యే కార్యము చేసినను ఫలింపదు. ఏలాగుననఁగా, తొల్లి యాకాశ రాజును నాతఁడు డంబమునకు గాను బంగారు పుష్పములచేయించి యాపుష్పములతో

ముక్కోటి యేకాదశనాడు పహవైభవముతో వెంకటేశ్వరులకు పూజనీయంప నా నాడే యదవిలో బోయవాచోకించు మిగుల భక్తిచే నుంటితో పుష్పములచేసి భగవంతుని పూజింప సగునాడు అర్చకులతో గూడి యాచార్యులు కేవలయపు తలుపులు దెఱచి జూడ నుంటిపొప్పములు భగవంతుని సన్నిధియందును, ౧౦౦౦ పుష్పములు గాలదూముల పడియుండ గాలు జూచి మిగుల సునందలు కెరిగియుం గ్రీవెంకటాచల మాహాత్యైమునందు శిష్ట సత్త్వము గాన భక్తితో న్న సాధనముల మూలము. అతిశక్తివలన సజ్జన సాంకల్యము లభించును, సన్నుత నిత్యానిష్ఠ వస్తువారము పాటిల్లును, సన్నుత బాలనూర్తిని తిట్టనము తిలకింపతానే యుదయించును, “జ్ఞానవిహీన స్సవ్యవర్తేన । ముక్తిరభివ్యక్తతేనః” అనువాక్యైక్తిచే యేకతమునదయినను జ్ఞానమువలనంపనియడ నూర్జనము తెల్లినను ముక్తిగోకుట గుర్తము, ఎటులనఁజొగ్గి॥ మీనస్సాక్షాతంపవనభవః మేషస్తున్మనానః । సిరామదపిచాతకః

హరిదినః శేషేభివేమూషకః । భస్మస్థూలితవిగ్రహఃఖిలుఖిగోధ్యనా నురక్తోబరిః । సర్వసాగలమేచనాస్త్రహదీగ్రహనాపరిధానంపరిః॥

అనగా భక్తిజ్ఞానములు లేక కృపాగాః గిరీభ్యశః మాహిమాటికిమునుగుమాన పూజ, సీకిముగం కించు దస్యముకలెను, వాయువు నానముగా పోని తి పించువాని సర్వములకలెను, ఆకులు మెదలయినక భక్షినిగంపవారు పోములకలెను, సహాయులకలెనువాని గానములకలెను గుహలకలెనువాని వానములకలెను దేవమంతయు భస్మములకలెడలముగా నుండువాని గానవాని గాడేల కలెను కండ్లు పూముమం వెగదుమ పంచువాని కొంగల కలెను, బోతులు నెన్నుకుండుమన్నారెల. గాడట్టి జ్ఞానముకలెంపక యన్ని సమస్యలను తేలిననుబాధలతో పేసిన కేయికలె నిష్కలంబు కాంక్షి మానవుడొ భక్తితో న్నగ్నింపర్యామిని సేకంపుదు జ్ఞానియై సత్యప్రవర్తన గణిగముండలయుండెను. అత్యవసరగా, ఎరికికాంక్ష బ్రహ్మపౌర్వము సకలప్రాణాకు కక్షకమును ముంపచేసినా, పంపదగిన ప్రతిమును, తపస్సును, యోగమును, నానారమును, నిమమమును నయియున్నది. కలెగుం యలోగక్కి యేకమండ సత్యమానో, కుల శేషసాలానో నోక మక్కి. కేమముంగంపి యాక్షీమం శోచిశ్చై వాచోనేయు పుణ్యకార్యముల పంపంబయు నెరింగి చూకాం పొడ లేగని శారవాది మహానరకములయంగం పడి యవిల గుఱుమును శౌంకుట. కాన సర్వశ్రేయములకు మూలమయిన యాస్త్రిమును సర్వము జూరగించి పోనుకల గుటకుం గాన కొందలు బుద్ధిగుంతులు.

శ్లో॥ చలగతితా గాపచలగతిమూదిగః । చలగతి మహాగవిచంద్రమంపలం

కదాపి కాలేపృష్ఠ్యచలంతి । సత్పునరవవాక్యనచల తిక్కెర్నం॥

అనగా, సత్వత్రములు తమతమ స్థానములు తప్పవచ్చును. మందగ, మహాశేరు పగ్యతములు తమతమ ప్రదేశములనుండి నరుండును. ఒకానొక కాలమునకీధూ

మియు తలక్రిందు గానోపునుగాని, “సత్పురుష వాక్యంసచలఁతిధర్మం” యను నీతిచే సత్పురుషుల వాక్యము సత్యమునుండి యెప్పుటికి తొలగదని వచించి యున్నాడు. మఱియు భాగవతమునందు బలిచక్రవర్తి వామనమూర్తికి మూడడుగుల భూమి యిచ్చితి నని ధాగ పోయించుండ శుక్రుండు కపట రూపుండగు భగవంతుఁడు బలిచక్ర వర్తియొక్క సకలైశ్వర్యము గ్రహింపవచ్చిన విధమును గ్రహించి యా నీటిధాగ కడ్డపడి దాని మివ్వకుండునటుల మిగుల నిర్బంధ పఱచినను, బలిచక్రవర్తి శుక్రనిఁ జూచి మ॥ నిరయంబైన నిబద్ధమైన ధరణీనిర్మూలనలనలైన ను, మూరణంబైన గులాంత మైననిజముక రానియు పోనియుపో! హరుఁడైన నాచారియైన నీజరతిపుండభ్యాగతుండైన నా! దిరుగ న్నేరదు నాదుజివ్యా వినుమా ధీశ్వర్యవేయేటికిక॥ అనఁగా పాపమునచ్చిన ను, బంధముల వలన గట్టువడినను, ఈభూమి యంతయు నిర్మూలమైనను దుర్మరణంబు సంభవించినను గులశీలములు జెడినను, నిజమయినను, అబద్ధమైనను, వచ్చినవాఁడు త్రిమూర్తులలో నొక్కండయినగాని, లేకదర్శిఁగఁడైననరే, యేదియెట్లులైన నొప్పెదగాని నా నాలుక యసత్యమునకు దొడరదని వచించి నాడంటు మఱియు, క॥ మేరువునలక్రిందైనను । పారావారంబు లింకబారినలోలో । ధారుణిరజమైపోయిన । ధారాధ్వగఖండమయినదప్పకయిత్తుక॥ అనఁగా బలిచక్రవర్తి శుక్రనిఁ జూచిన్వామి మేరుపర్వతము తలక్రిందైనను, సముద్రమింకిపోయినను, భూమిలోలోన చాగ్లమయిపోయినను, యసత్యంబు కైకొనక యీ భూమండలమంతయైన నిచ్చెదననిచెప్పినాడంటు. ఇంతియేల విశ్వామిత్రుండు హరిశ్చంద్రునిచే నబద్ధమాడింప గంతణసుంగ ట్టి యారాజున కెన్నియో సంకటములు గల్పించి దారాపుత్రుల నెడబాపి, రాజ్యంబంతయు హరించి, యావల ససత్యమాడుచుని యెన్నియిక్కట్టుల పాలుజేసినను యాతని డనిత్యంబులగు నిహసాఖ్యంబుల కాసింపక సత్యమే నిత్యవ్రతముగా గలవాడయి యవ్యయంబును కీర్తియుఁ బరలోకంబున సదానందకరంబును సుఖంబును జూరగొనియు, ఆతఁడు చపలఁడై యసత్యమాడి యుండెనేని వానికి గీర్తి యమాపర సుఖంబును గలుగదుగదా? ఆతండును బదిమందిలో నొక్కండే యగును. కావున, క॥ వెలసుంగ సత్యమేధం । బలువేయును నొక్కసత్యమునునుగడలం । దులనిడితూపఁగ సత్యము । వలనను ములునూపు గౌరవంబున బేర్చిక॥ అనఁగా వేయి యశ్వమేధ క్రతువుల ఫలమును, నొకసత్యవాక్యము యొక్క ఫలమును యిరువైపుల త్రాసునందుంచి తూచగా నూన్పత వాక్యముయొక్క ఫలమే భారమెక్కుడయినదని పండితు వేదంబును భారతమునందు మిగుల తేటగా వివరింపఁబడియున్నది. కాబట్టి గీ॥ సర్వ తిథ్యాభిగమనంబు-సర్వవేద । సమధిగమముసత్యంబుతో-సరియుగావు । యెఱుఁగు మెల్ల ధర్మంబుల-కెందు పెద్ద । యందుగ్గిసత్యంబుధర్మజ్ఞులయినమునులు॥ అనఁగా ప్రపంచము నందలి సగ్యతీగ్ధయాత్రీ లానరించువాని పుణ్యమును, చతుర్వేదములు సాంగోపాంగముగా నభ్యసించినవాని పుణ్యమును, సత్యమే వ్రతముగా గలవాని పుణ్యమునకు సాటిరావని ధర్మనాత్మ్యములయం దనుభవసిద్ధముగ మహామునులు నిశ్చయముగా చక్క

జీవించియున్నారు కాని లోకమునందు సత్యము జనులచే శ్రద్ధగలననుష్ఠింపబడలేని కారణమువలన సకలైశ్వర్యము లూహకుననియు, నదియే యెరుపబడినందుడల బడబాసలమువలన లోకముంత దహించుననియు, పనిమప్రమాణంబులగు మనవేదకాశ్రుపురాణేతి హాసములయందెల్లడను స్పష్టపరుపబడియున్నది. సత్యమును, శేషమును, దేవతలను, దైవోపాస్థియుగలిగి నిష్కల్మషులగు మనసుతో వర్తించుటయే సగూఢానునియు, నిట్టినియతిగలవారె శ్రీయోగపర్యవకు బాత్రులై మోక్షసామ్రాజ్యమున నోలలాడుదురని బుధులు విధించియున్నారట. కావుననీశీవులగు ప్రపంచమునందలి యనుసరితానుగులతల శివరాసులలో నుత్తమంబగు మానవజన్మం బెత్తినందుకు సత్యకు సర్వమును నిత్యముగలవాడై సదా భిక్షచే భిక్షకులని ధ్యాని భగవంతుని కందనాని కృత్యముల శరవేర్చి యాపగమాత్ముని మనయున నిడికొని.

రాగము-యల్లూనీ-ఆదితాళము.

ప్రభుచే కేనామక హోతుమిష్వాశే । సబకమిదింతాభాగిని
యోశే ॥ ప్రభు ॥ నారదశారదహానిమహేశ్వరా । సుదసెహరిదినస్స
రభిశ్రామా । సావననామాది జనకామా ॥ ఓరుఖవాసరకహోమసున
శ్యామా ॥ ప్రభు ॥ ప్రహ్లాద శేఖరిలపుర విభీషణ । వ్యాసాబగమానుక
శౌనక సామిని । భిష్మవిభీషణ సోమశ్రీమణి నెఱుమ దాసమనమంబు
హరణ ॥ ప్రభు ॥

ఈలాగున భగవంతుని స్తుతియింపుచు నకల హోమలయందు నగు ముగ్ధులగు “అహం సామకహోమార్థం” అను ప్రమాణములగు బుద్ధినిష్ఠి కరింప కలయునట. ఆ హింసయనగా తననంటి యితరస్థానిలను హింసింపక యుండుటయే, తనబోటియితర స్థానిలయెడ నెవడు దయలేక హింసింపదుమందునో యట్టివానిని యనుభవించుట, ఈ ముంతురు తిచ్చితోయముల మొనగుచుగ్ధుల కాపిధాగలక. నిర్మంతురు పొట్టపేవులు విధింతురు మీదని భంద్రపంతురు స్పృంతురు హోమింకిల నుంతురు పాములచేత బిట్టుదో. స్పృంతురు కుండ్లహాదిగని నుంతురు కేమముల నీడలక. అనగా నీ హింసయే నీగునిబిట్టి చుకుభటులు తెలికాగిరుమంతురు నీడలగు ముంతురు, భయంకరములగు దాదండములకొల్లుదురు, తీర్తిములకు భిక్షములచే పేవులు వెడలు నల్లుగా గోయుదురు, నుదపుటేమగులచేత త్రొక్కింతురు, మిగుల కష్టతరములకు కార్యములచే నొప్పింతురు, విషాద్యాలలక్కులకు హోమ సర్పములచే గరపింతురు, ఉన్నతములకు పర్యతములవైకుండి క్రిందకు తోగియింతురు, సనకసమునే కండలు కండలుగాగోసి తనచే దినిపింతురని యీ మొదలుగా పగమ పాపన ప్రభవగు శ్రీమహాభాగవతమునం గుదాహరింపబడియున్నది. నుతీయు నెవ్వంజేనియు నీశ్వరకల్పితవృత్తిగల జంతువుల హింసింపవని నంధకూపంబున చరకంబున బడతైచి యాచుభటులు క్రూర వ్యగ్ర పశు పక్షి నృప మశక మత్తుకల మక్షి కాగులచే నపరి

మితమయిన బాధలఁ బెట్టుదురట ఇంతయేల తొల్లి మాండవ్యుండను యుషి నాట
 యగు సంకల్పరముల ప్రియమపుడు నాటలాడుకొనుచుండి యొక తూనీ పెంబట్టి
 దారముచే దానితోక కొక యురిచైచి యాడికొన కొంతకాలమున కాటెడు సకల
 శాస్త్రము లభ్యసించి యొక యగణ్యవధ్యంబున తపంబునీయుచు మిగుల తపోమ
 హిమ గలిగియుండ యాయగణ్యమునకు నేరువుననుండు నొక పట్టణమును బాలించు
 రాజునింట నొక నాడు దొంగలు ప్రవేశించి నవగత్తు ఖచితములగు ననేకాభరణ
 ములు దొంగిలించి యా యుషి తపస్సుచేయు వృక్షముక్కింద బండుకొనుచుండ నింత
 లో రాజ్యహంబున పరిచారములు మెల్కొంచి తస్కరుల యడుగుల జాడలంబట్టి
 యురణ్యవధ్యంబున నుండు నావృక్షముండేరి యచ్చట ధనము భాగించుకొను
 చోరులం బట్టి ప్రియత్నంప వాగది గ్రహించి ప్రాణభయంబుచేర బయల్పడు సమయం
 బున నొక యాభరణము వారిచేతనుండి గాన భూమివైచెడ రాజభటులహారము
 నెత్తికొని యావృక్షమాలంబున తపస్సు జేయుచుండు ముని పుంగవనిజూచి ట
 క్కరిమునియగు నీచోరుండు మన బారింజి తస్కరునిని పోవంగాలక యిట్లు క
 పట మానిరూపంబున నున్న వాడని యాతనిం బట్టి కాలు నేతులు గట్టి రా సమ్మ
 ఖంబునకుం గొంపోయి జరిగిన వృత్తాంతం బంతయు నెఱిగింప రాజేంద్రుం డది
 నీటచని యెంచి మునీశ్వరుని కొఱతనెయ నాజ్ఞాపించుటయు, ఫిటు లట్లు గావంప
 నాతఁడు దన తపోమలముచే ప్రాణంబులు జేహంబున నిడునట్లు జేసి, నేనిట్టి దు
 రివృద్ధ సమభేదించుటకు గతం బెట్లెయ్యుక్కోయనీ గవ్యదృష్టింబాచి తాను పిన్నతనం
 బున నొరలుగని తూనీను హింసించుటచే తన కిట్టి యపకారము లభించెనని గ్ర
 హించి తగ్గవపరిహారముకు వలకు నేచియుండి పిన్నుట యుచువుంటు డాయం
 బోయి మిగుల నాగ్రహంబున యమునింజూచి యో శమనా? పసిరినంబునం దైదు
 వత్సరంబులదనుక నొనరంచు దుస్కృతంబుల ఫలంబు తలదండ్రులం జేరుచుండ నీ
 వన్యాయంబున కొడిగిట్టి నిస్కారణంబున నన్ను హింసించుటయేగాక మాతపో
 భంగమును కలుగ జేసితివి. గాన నీవు శూద్రమోనియందు పదురుండవై జన్మించుమని
 శపించినాడట. కాబట్టి మహానియులును, అశేష పాపస్థంపములు నగు నట్టిముని
 సార్వధేముల హింస గోషముగట్టి కడుపుచుండ ముక్కిడి మానవులగు
 ననమొక లక్ష్మయే? పరనిందయు, నీవహింసయు జేయు నీమం డీభూమి యందు
 పఠితుండై వేయివృంబులకైనను కడతేర నేరక గర్భవాసాది నరకదుఃఖంబు లనభ
 వింపుచు నభయలోకింబులకు వెలిగా నుండునని శుకఃసూర్విచే ప్రస్తావించ బడి
 యున్నది. కాబట్టి నీవహింసకన్న మిక్కుటంబగు సాతవియగులదే? మఱియు
 “పరోపకారాగ్ధమదం శరీరం” అను నాగ్ధ్యైచే నీశరీము పరోపకారాగ్ధముకొఱ
 ప్పిట్టి స్థితలయొ కారణంబును పరాత్పరుండునగు, భగవంతుండు మన కనుగ్ర
 హించియున్న వాడగుని మనకాయుష్యం మనకాగ్రగ్యం మూకు ధనం మిగురుణం
 అని యనేకులకు బీదలను గట్టపటచిక్కుటాపత్రింబులు బుట్టింబి యెండ తెండ

తో యమాయకుల కొంపలముంచి యన్యాయమున ననమానించి మిగుల డంబముగా దేహమునకు చందవాని హాసలుబూసికొని హట్టు ఝాడించుచు వారకామినుల కాగిళ్ళ లోబడియుండుటకుఁ గాదట. ఇంతియే కాక ప్రపంచమునందీదేహమేముల బ్రకాశించుననగా శ్లో॥ శ్రోత్రింశుశేనైవ నకుండనేన నాశేసపాణిగ్నుతుకంకతేన॥ భాషికాయ కరుణాకులానాం పరోపకారేణ చందనేన॥ అనగా నీనులు నా భావంతుని సచ్చరిత్రములు వినుటచేత ప్రకాశించుచున్నవిగాని నెద్దనెద్ద కుండలములు, నవ్వల యంటునోళ్ళు వేసికొనుటచేత ప్రకాశింపవలెను. హాసము యావిచేసనగా సత్త్వాశ్రయినివారికి దానధర్మముల జేయుటచే బ్రకాశించునటగాని మురుగులు, ముడిగొలుసులు, తోడాలు, యమునా గొళ్ళయుంగరములు బెట్టికొనుటచే సాశితల మెంత మాత్రము బ్రకాశింపవలెను. సేహనా దగూరసముగిరి నేతనయివనకు పరోపకారముజేయుటవలన బ్రకాశించునటగాని ప్రాతగోడకు సున్నయు గొట్టినిట్లు చందనాగులు బూసికొనుటవలన వెంటిమాత్రము రాశింపవలెను “విచిత్రాదేహానంపత్తిశ్శివాయ నివేదితుం” అనగా శక్తికొలది పరోపకారముచేయుచు భగవంతుని గ్రాహ్యభక్తి వందనాదిక్రియల నిర్వృత్తింపుటకు గాను కరుణాసముద్రుడగు భగవంతుడని కరుణాద్యవయవములతో గూడిన యాత్మప్రసంగదేహమును మనకోరికయున్నాడనె. అట్టిదేహమును చరభాగ్యంపత్తి సుకము క్రిమ్యుగా నుపయోగించి నొక సంతతి మాత్రమును బ్రయోగము లేక, నీల సుగురుతోవెంబడించరింపకే వాచుకల్పేశవంబునకును గంగి బెద్దుకులేత సునామగృధరావమున కలిమిగల్గదెహ కామినులకు । పులిగోపురింపన కక్కలనుబోషింపదే స్థూల కాయము లేదే దున్నలకును । పుష్పపంకికలేదెఫట్టంబుగట్టుట వేణుధరుండెద్దు వెంటుండె । న్యాయపద్ధతి ననువని ననునికవని । నెన్నిచిన్నెలు లిగిన నెందుకొఱకు॥ కాన నీలగున వృధాయన యడిదముసూరకవీక్ష్యుండు నచించి యున్నాడు. పతీయు, శా॥ కారేరములు గాఢములగున వే గగోష్ఠ్య తింబొందరే । వారేరీ సిరియూటగట్టికొని పోవంబాలిరేధూమివై । బేర్లనంగదేశిప్రముఖులంబ్రీతికయశికాములై । యారకోర్కెలు వారలకమరచిరే యిక్కాలముక భాగవా॥ అనగా నిదివరకే ప్రపంచమునం దెందరందఱో గొప్పవారల ధైర్యశ్రమములతో గులగూగుచు భవమదాంధత్వముచే వోడలెరుంగక ప్రవర్తించిరి. వారంతిగున యముని నదనంబున కేగుతరి యాధనచుంతయువెంటగొనిపోయెరా, లేక వారి నామగూపము నీ భూమియందే మాత్రమయి బ్రకాశించుచుండెనా? పూర్వమొకప్పుడొక డేగవలనం దరుమబడిన పావురమొకటి పరోపకారముజేయ గంకలముధరించిన శివీచక్రవర్తి శరణ జొర నాతడు పావురమెత్తుమాంసము తనదేహమునుండి గోసి డేగకెచ్చి యెట్టి యశక్యును జొందెను. ఇక్కాలంబుననయినచు ప్రపంచములోనినను లాతనినామమును మఱచిరే? శక్తిగించిన నామహేవురుషంతు నివీకేగి యెన్ని యుగంబులాయె నాతనికితి యిప్పటికినిజగంబుల వెలయుచున్నదిగా. కావున మానవుడై యిలగించినందుకు యశికాముడైయిహపరసౌఖ్యములంద బ్రయత్నింపవలయునట. మరియు ఘోసీ గ్రంథముగు

బాగోబహార్ అను చారుచ్యూస సందమిర్ ఖుసుకోయను గొప్ప జ్ఞాని యాయగ్ధముతో ప్రబోధించుచున్నాడు. దీనినేయొక్క హాణపండితుడు:-

"Pleasure and pomp and wealth may be obtained
And every want luxuriously supplied.
But suddenly, without a moment's warning,
Death comes, and hurls the monarch from his throne,
His crown and sceptre scattering in the dust
He who is satisfied with earthly joys,
Can never know the blessedness of heaven,
His soul must still be Dark."

అనగా లోకమున ధనదాన్య మగాంధత్వముచే విజ్ఞువీగుడు నిహసౌఖ్యములే స్థిగమనినమ్మి యాసించియుండ గృత్యువౌకనిమనమైన తనరాకముందుగా నెఱింగింపక రాజాధిరాజులైనను కిరీటుము మొదలగు గాఢచిహ్నములు ఘోరపూనగంబాలందొలకనీ డ్దుకొనిపోవునట. చుట్టియునిహసౌఖ్యములకియిదైదృష్టికి విరోధముగా కార్యములు జరుపువాడు భగవంతునిదయకు బాగుగ్రుడుగాక మీదుమిక్కిలి యధిక పాపయ్యు నశించునట. కాబట్టి What is glory to man?—an illusion, a cheat; అనగా మానవునకు బ్రపంచమునందలి సుఖము లెఱువంటివన స్వప్నము వంటి బూటకములు అని యామొదలుగా 'హనామ' యను గంధమున నివరించి యున్నాడు. మరియుఁబడి భాగవత శిఖామణియగు తులసీదాసుగారుకర కీర్తూపగ కరకావళి కరతలకరకావళి, అనగా దేహీయని యాచించినవాని కరముపై నీకరముంచుముగాని యొకరిపాణితిలముకింద నీచేయి ముంచకునుని వచించినారు. కాని మానవుడు పరోపకారార్థమే శరణులనిపాటుపడుచు న్యాయపథంబందప్పక సత్విప్రవర్తన డయి సాక్ష్యాత్మకాగాధ్యుండగు భగవంతునినాగుము నెల్లప్పుడు తనహృదయకమలంబునందిడి యేకాగ్రచిత్తముతో.

గాగము. కమావ్ - చతుశ్శోజాతి. త్రిపుటతాళము.

గారాపన్నా గాశయినా। చేరా గీయ నికనైన॥ గారా॥ సేరి
మా భక్తుల మొనివిసనీకు। భారమా। సుఖదరమ॥ గారా॥ అపశిము
నినుమది నెరసమ్మితి కరుఁగించవదీమిర। మనసిజ, జనకి ప్రే, మనువిజి
చినమునుగానని। యనుమాన, ముచేబాన ఘనమా, నిరుమానస
మందున వేదెదరిపుహని॥ గారా।

ఈలాగునఁ బరవశమయినధక్తితో నాపురుషోత్తముని నిర్వణాను సంకీర్తనలను జేయ వలసివదలట. ఎందుచేతననగా, శ్లో॥ గాత్రీస్సైగ పునస్స ఏవ నివసో మత్వా ముధాజంటిలో। ధావం క్షుద్యమిన స్తథైవ నిర్మతప్రాసృజతి త్త్రిక్రిగాః వ్యాపారైః పునరుక్తధూతి విమమైరింతం విధేనాముసా। సంసారేణ కదర్థితాయ మహామహా

న్నలజ్ఞా మహే॥ అనగా, ప్రపంచమునందు విచారించిచూడ, వచ్చిన గాత్రములే తిరిగి వచ్చుటయు, పోయిన హాసరంబులే తిరుగిపోవుటయు, నీలాగున నారములు, పక్షములు మానములు, బురుగులు, అయినములు, శంకర్షణములు మట్టమట్టి వచ్చుటయు, యానమొనరించు నిత్యకృత్యములే ప్రతినిమిషమునగున శయ్యమందుటయు. యామొనరగు నవిమనకన్న లాభము మించుచుండును, వేనియందలి యపేక్షానిగ్గుకపోయెడి వనములు వాటినే గోరుదుగురువలె గాని యాత్మిగ్గుకైన కలహము కలుగు పుష్టిగనో. యెవడు తెనకు క్షయంగునెడి సంగత్యమందుకనో, యోగపమాన్యస్థుని ఘనీరించుటకు చనువు బుద్ధి యెదురయ్యెను. గాన “ గాత్రానికి పురాహిత్యము నిడెడు దైవంబునుత్తమల ‘లమాన్య’ అని వహించి యగు మేలన ప్రక ముగ్గురికలెడ దనియు నతడు ప్రపంచంబందలి ప్రాణుల శరణాధారములప్పుక క్షయమనియు వచించియున్నాడు. ఇందులను నీవహిప్రపంచముయొక్క పుష్టి స్థితయ నొనరుల కాధారభూతుండగు మహాపురుషునిగొక్కండ్రు ‘లడనియు, నతడే విరాట్పురుషునిగడనియు, సర్వాంతర్యామియనియు, పరబ్రహ్మనియు, నిట్లనేతలు కేవల నశేషభంగులకెన్న బడుచున్నాడు. యె కొందఱికి భగవంతుడే యున్న యెడల నుండు యగునడదని సందేహము గోచరుండు. ఇందుకు నిదర్శనముగా నొకానొక నాస్తిక సత్యవద్ధునియొద్దకేగి స్వామి సేయు ముండు ప్రశ్నలగుటకు నిశ్చయించితిని. అందు దయచేసి నా ప్రశ్నలకు సమాధానము కల్పించి పొందింప నాగ్రహించక దయననతం దాతనిం జూచి స్వామి? అనియు భగవంతుడు యెడల కలిగినటు. సగవంతుడే యున్న యెడల నుండు యాతడు గడవడడు. అట్టి భగవంతుని నాకుఁజూపుము. రెండవప్రశ్న దైవసహాయంబులేక యేకాగ్ర్యమును నాత్మ్యము గానగగు గదా? గాన మానవుఁ డొకప్పుడు పుణ్యసాపకార్యములన్నియు భగవద్దనుజ్ఞలను జరుగుచుండగా యనంతరము మానవుఁడొకర్చిన పాపమునకు భగవంతుడేల దండెంచును. అట్లు దండించుటచే భగవంతుని న్యాయమునకు లోపము గలుగగాఁ ది మూడవప్రశ్న భగవంతుడు పాపులగు శీవుల నందఱిని నగకాగ్నిచే బాధించునని చెప్పును. శీవుల డగ్నిచే పుష్టింపబడుటచే నగ్ని నగ్ని యెటుల బాధించునుగాన నీమూడవప్రశ్నలను నాకుమిగుల చిత్రముగదోచి నయ్యశక్త్యముగాక యున్నది. గాన తమరు దయచేసి వీటితాత్పర్యమును బోధించుడియని యడుగు. నందుల కాగ్రహించు కొనినడి విచారించి యచ్చటనుగొడి యొక మంటిముద్దంగని నాస్తికుని కేమవైమోద నాతడాతాకున కొర్వణాలకలు రుకైతి రాజనముఖుంబున మొలవె. గానాభక్తుని విలువనంప యీతనినేల గొట్టితివని యడుగ నందుకాభక్తుల దీరడదిగిన మూడుప్రశ్నలకు సమాధానంబుగా నిట్లుజేసితి. ఎట్టులన, వీడు తన శరణునగు దెబ్బతగులుటచే నొప్పుగా నున్నదని బురుగుచున్న బాడు, అటులైన నాకానొప్పిని జూపుడనుడు. నేనాతనికి భగవంతునిఁజూచెద, రెండవది. ఇతడు మనుజులొనరించు పాపపుణ్యములన్నియు భగవదాజ్ఞ వలననే జరుగుచుం

డ భగవంతుడు వారివారి పాపములకుందగినట్లు మనుజుల నేల దండించునని వచించెను గాన నేనును భగవంతుని పోగొన్నానను చేతనే యితని తలపై మంటిగడ్డలు వ్రేలితిని. అందుకేతడేల నిష్కారణముగా నన్ను నిందించవలె. మూడవది జీవులన్నితో చేయబడుటచే యట్టిజీవులను పరాత్పరుడు సరకాగ్నిచే నెట్లు బాధించును? అగ్ని నగ్ని యేమి సేయఁగలదని వచించినాఁడు గాన మానవ శరీరములు మంటితో చేయబడి యున్నవి. నేనితనిపై మంటిముద్దయే వైచితిని గాని యితరముగాదు. అట్లుగుటచే మంటిని మన్నేమిసేయును? వీడు నేను గొట్టిన మంటితో గాయమయినదని నిష్కారణముగా నోషము నాయం దాకోపించుచున్నాడని వచింప నాస్తికుఁ డనిపని సిగ్గుపడి వెడలిపోవుచుండ భక్తుఁడాతనింబిలిచి ఓరి మూఢా? మనము భగవంతుడు గలడని పూజించితమా నిజముగా భగవంతుఁడే యున్నయెడల మనకోరిక నీడేరునటుల మన పూజాఫలమందగలము. మనమిట్లు భజించినను భగవంతుడు లేకయే యున్నయెడల మనకేమికోఱతయ్యఁగలగదు. మనము భగవంతుడు లేడని భగవదారాధన విముఖులమైయుంటిమా నిజముగా భగవంతుఁడే లేనియెడ యెట్టి ప్రమాదమును లేదుగాని యొకవేళ భగవంతుడు గలడను వాక్యము సత్యమాయెనా మనము కౌగివాడి నుహా నరకంబులం బడి వచింప నలవి గాని వెక్కు సంతకుటులు లనుభవింపవలె. కాఁబట్టి భగవంతుడను నొక జగద్రోతుకుండు లేనియెడ సత్కుశ భువనంబు లిటుల కాలగతిందప్పక వర్తింపున నే, కాన దృఢచిత్తుండవై తేలిపి గలిగి సర్వేశ్వరుండగు నావై కుంతవాసుని పదకమలంబులఁ దప్పక భజియించి ముక్తిగాంచుమని బోధించి అతనిఁ బంపుటయు; రాజాభక్తుని మిగుల విశ్వాసుతో పూజ లొనర్చి సత్కరించి బంపనాడట. కాఁబట్టిసర్వసముద్రై, సకలౌత్కృత్యై, అవాక్తానన గోచరంద్రై, మహాతేజస్వియై, వెలుంగు భగవంతుండొకఁ డీభువనంబున కాధారండనటు సుప్రసిద్ధమయి యున్నది. మఱియు గజేంద్రుండు మకిరివలన బాధఁ జెందుచు నేయునగిలేక భగవంతుని మగినిడి, ఉ. ఎవ్వనిచేననించుట - మెవ్వనిలోపలనుండునీనమై । యెవ్వనియందు డిందులన - నేనెవ్వరుఁడెవ్వడుమూలకారణం । యెవ్వఁడనాదిమధ్యలయం - డెవ్వడుసర్వముదానయైనవా - డెవ్వడోవానినాత్మభవు - నీశ్వరునే శరణంబువేడెదన్॥ సుతీయుక. లోకింబులులో కేళులు । లోకంబులుదెగినతుదిన - లోకంబగు పెం । జీకటికవ్వలనెవ్వఁ । డేకాకృతివెలుంగునతని నేనీవింతున్॥ అనఁగా నెవనిచే జగంబు సృష్టింపబడునో, యెవనియం దీజగంబు లడంగిపోవునో, యానిమధ్యాంతర్యామియై సర్వము దానై సకల చరాచరములయందు నిండి యువఁడుండునో పరమేశ్వరుం డెవ్వడో, మహాప్రళయమునందు లోకంబులు, లోకేశులు మొదలగు వాగందలు నశించిన వెనుక పూర్ణిగహితమయిన చిహ్నుచీకటిలో తేనోరూపుండయి వెలింగడినాదబిందు కళాతీశుని నేశగణువేడెదనని బ్రస్తాపించి యున్నవాడు. పూర్వమొక్కప్పుడు కృత్తిలీ దుదాసుగారు తీర్థయాత్రలం దిరుగుచు నేమన యను మహాయోగినిజూడ గోరి

పోవుచుండ, నచట వేమనయును శ్రీకవీరుదాసుగారి కీర్తిని వారి దర్శింపంగోరి వచ్చుచు మాగడపక్కంబున నొకరి కొక యెడల యులింగనంభావనాది కావ్యంబులం జరపన పినప శ్రీకవీరుదాసుగారు వేమన యట్టి భానియో దెలియంగోరి వేమనను జూచి నీకుదిక్కనగని ప్రశ్న చేయ నందుకు వేమన “నాకుదిక్కవ్వరు నడినాళములలోన వేగుదుక్కవంటి వెలుగుదిక్కు.” అని వచింప శ్రీకవీరుదాసుగారందలి అత్యధికమును గ్రహించిమిగుల నానందంబున వేమనను జూచి నీవు ధన్యుడవని వచించి వెడలి పోయినారట. కాబట్టి “ఏకోనారాయణో హరిః” నుగు ప్రమాణము వలన భగవంతుఁడొకడు గలడనియు, నాతఁ డనంతలోటి నాయములకే సుతయింపబడుచున్నాడనియు, నాస్తికులుదప్పు న్యాయములవా నొప్పుకొనుచున్నారు. అట్టి పరమాత్ముడై సగుణియై నిగుణియై త్రిగుణంబులతో గూడి తనమాయనలన నీబ్రహ్మాండ భాండములం గల్పించి యగ్ని యొక్కండయ్యు నెత్తుకొనాకులంబ్రవేశించి వెక్కండ్రోదు తెరంగున విశ్వాత్మకుండయిన పురుషునిక్కండ్రయ్యు తనవలనఁ గలిగిన నిశల భూతములయందు సంతర్వాపి గూపంబున దీపంబుచు సర్వశ్యరుండయి శతండు దేవతల్గు బృహస్పతియో నొనులయందు నీల నవతరించి లోకముల గ్రహించుచు దుష్టుల గ్రహించుచుండునట. ఈకావ్య కాలమునకు మహాబుష్టులందఱొకచో గుమిగూడి వ్యాదశి వారికసత్రయాగము చేయుచు త్రిమూర్తులలో సత్యగుణ ప్రధానుండగు నాని నానునందీర్తవ, కీయుటకు నిశ్చయించి యటుల బరీక్షించుటకై భృగుచూషిని పనుప నానెడు ముదట సత్యలోకంబున కేగి యచట సకల సురగణములతో నిండు దెహినింబ ననుండు బ్రహ్మదేవునిం జేరి వందనాట క్రియల నివృత్తింపక పోవుటకే రహస్య ప్రధానుండగు శిరించి లనకుమారుండగు భృగుచూషి నింగుకొలుపున నుండు నెకు వందనాగ్రియాల జనుపక తన్న నమానించెనని మిగుల నాగ్రహమును కంది లోలోన శంకుడై బుష్కశ్యునితో మందలింపక పోవుటయు సత్యకు నకోగుఁడుండని యగుడచ్చుటయండి వెడలి గతిగిరింకేరి యందలి సాధాంతరంబున గరిగిపోదం గూడ సహరించు శంకను దాయంబోక పురాంకుం రాబుష్కపుంపునిం జూచి చిరకాలంబునకు తనద్రియసోదగుండ రుదెంచెనని యెగురెగి యానింగన మొనర్చుటకు గమకంబు, మునిశ్రేష్టుల దానిని బరీక్షింపవలచి వచ్చివచ్చాడగుటచే చుహేశ్వరుని సరకు గొనకుండుటయు, తమగుణ ప్రధానుండగు నానిటలాక్షుం దతికాద్రంబున నోపాతక? నోదగ భావంబున నిన్ను గలయాం బనుదెంచిన నన్ను నమానించితిని గాన కుడియునని స్థూల శరీరంబు దలచుటయు, మహా తపోల సంపన్నుండగు నాభృగు మహాపాప మందులకు నేరింపక తన యగకాలనుండు నెత్తరింబునొచ్చి యుపసంహరింబు గావించి యింకను తమ గుణుడని యచటనుండి గదలి వైకుంఠంబున కేగి యందు శేషభగ్నంకింబున నిలిచి డం గూడి వినోదంబున నుండు మహానిష్ఠుం జేర నాదేవుండెంతవగకు నన్నునానీయుని జూడ కుండుటచే మిగుల కోపంబున నాహ్వాషికశు నదిను దన్నుటయు, స

త్వగుణ ప్రధానుండగు నానందాదులను తోడుతనె పాన్డుడ్గి నుతీకి మునిసార్వభౌముని పాదంబులకుం బ్రాణమిల్లి న్వామి : నోదంబున నెట్లు ప్రమాదము జెందు నాశీతము న్నాయంబుగాని నావతుంబుననుండు మనులచే కిసలయ సమానంబులగు దేవరపాదంబు లెంతి నొచ్చునోయని నామనంబున మిగుల చింతిల్లు చున్నవాడే, ఈనే గమును సైపుడైన మిగుల వినయంబున పాదశోపనారంబులం జేయ ఋషివల్లభుండు మిగుల నానందంబునఁ బరవశుండయి దేవా? యీముజ్జగంబుల నీసరి వేల్పుగలజే, పతిపావనుండను బిరుదు నీ కేతెగు. స్వామి నీయపాగ మహిమను గురెఱిగి స్తుతింప శక్తింబై, బ్రహ్మాదులకు జనకుండవు, సునంద నంగాది పరమభాగవతి జన సేవకుండవు, యజ్ఞేశ్వరుండవు, యజ్ఞరక్షకుండవు, న్యోతిర్మయ రూపుండవు, మహానుభావా నీవుస్వస్వరూపమందున్నపుడు పరిగింబులుగాని రాగాద్యభిల బుద్ధివ్యవస్థలచే యిరుక్కండవు, నద్వితీయుండవు, భయగహితుండవు, మాయం దిగచ్ఛురించి మల మాయనే యనుసరించుచు నీలామానుష రూపంబులఁజై కొనుచు స్వతంత్రుండవై చరించు గుండువు అట్లుగుటచే లోకంబులకు నీవ ఈశ్వరుండవనియు నితరులగు బ్రహ్మయద్రాగులు భవన్యాయా పభూతులగుటంజేసి వారులోకంబులకునీశ్వరులు కారనియు భేదదృష్టి గలవన్నఁజేంపుము. ఘాలలోచనుండమను, బ్రహ్మాదిదిక్పాలురును సల చరాచరజంతువులను నీవ అట్టిచేచుహిగు వర్ణింపఁదరం బేయని ఇట్లనేకవిధంబులఁ బ్రస్తుతించి యటు సుండి గదలి నూగశాలయందలి ఋషులందర యేతిన్విధంబులీయు వారల కతీంగింప వారందఱు పరమానందముం జెంది భృగుమహర్షిసమిగుల గొనియాడి నిండుమనంబున నాపుండవీ కేశిని పవకపలంబులు పాదుకొల్పి యతిశయమయి భక్తితో.

రాగము-పాండవీశల్యాత్రాశిము.

దేతిపభజననిరంతర వామనా! పావనా! యీమునా! వామనా||
దేతి || గోప్రహాలాదానరహారూపా | మత్తా సి శాచుభంజన దేవా||
దేతి || సవతులనీదళిమాలాధాన్ | యోగిజనా తిరరంజనదేవా|| దేతి||

ఇట్లు వినంబున నాకేతేవుని వినుతిండుచు జయమాంజన గోపం నాయని సంకీర్ణముజేసి ఋషులందఱు యజ్ఞమును నిరంతరాయము నొనర్చి మోక్షమును జెందినారితఱ కాంక్షి.

శ్లో || శ్రీమన్నామప్రొద్యనారాయణాఖ్యం | కేనప్రా పుర్వాం
భితింసాపినోపి హనఃపూర్వం వాక్పీపుత్రా నతస్మిన్ | తేనప్రాప్తం
గర్భనాసాదిమఖం||

అనగా పంబ్రహ్మంబుగు శ్రీమన్నారాయణ నామ ముచ్చరించి యెట్టిపాపియై ననుసాఫల్యము పొందక పోయెనా, అట్టినామమును పునఃపఠించి నేరకపోవుటచే తనే పునకు గర్భవాసాది సోకరుఁఖములు ప్రాప్తచువుచున్నవట. కొందరన్నమ

తక్కులు యింతయేల మనవా రే, యిప్పుటి నవీననాగరికులు భగవంతుని మనస్సుతో మాత్రము ధ్యానింపవలయు ననియు, స్వీహారాధన తేయకూడదనియు వాదించుచు “డావిట్ ! మియర్ నాన్ సెస్సు, అనికాయును కిలలను పూజించుటచే నేమి ఫలమని బల్కుచుండుదురట. అటుల వచింపు శీలాగున మన్నదన, యొకానొక మర్యాదగూడు తనయింట గొప్ప తంజావూరి సాతకునిచే సంగీలము పాడించుచుండ నా సభికువచ్చిన వెద్దమనుష్యులలో కొందరు పల్లవిని పాడువని, కొందరు తహనము నెల వివ్వండని, కొందరు కృతులు, జావళిలు, పదములు, హిందుస్తాని టుమురీలు, టుస్సాలు, దృపదలు, తిల్లానాలు యాలాగున పాడుమనుచుండ నాసంగీతపాటకుడు రాగముతీయును, లయూనును, చెతులుత్తిప్పును పాడుట నిరంభించి యందుతని సంతోషతెల్పుచుండ నచిత్రమును వాడుట కొక గొల్లవాడగుదలంచి యొక మూల నిలువంబడి యాసంగీతపాతకుని యొక దృష్టితో జూచిజూచి ఫోనున యెక్కుట 5-7-0 ఖంప నచ్చుటనుండు బనులంద, రిట్టిసంతోష సమయమున నిద్రమిప్రమాదము సంభవించెననియగొల్లనింజుట్టుకొని యేలయేడ్చెను, నీకేమియాపకము వాటిల్లెనని యిటుగ నందుకాగొల్లండు ప్రత్యుత్తర మియ్యక మిక్కుటంబుగాగోదనంబునోయుట కాంభంప వారందఱు వానిని లాలించియు, బుజ్జించియు, నాదరించియు, బెదిరించియు, నిట్లనేకవిధముల వాని ప్రితిమాలుచుండ వాడాయేడ్చుట జాలించి విలంబుకు వ్యర్థముగా కాలము గడుపుచున్నార, త్వగగా యేబగయేడు పక్షల దాతి వెట్టి నాగట కష్టానికిటి గాల్చుండ న వానలందర యందుకిని పశ్చిమ కేయ అచ్యూత పోగ్దన నా మందలొని కోరికొమ్మలతగ్గరకట యక స్వామి గా కంపగ్గముచే కొట్టుకొని నేను గుఱులు నేయుటకు ప్రయత్నము నేయుచుండగానే నచ్చిగోయినది వాడెమ్మకడు పు చెల్లగా, యే అచ్చు కన్నగోగాని, యా సంగీతము చెడితే అయినను యింకాకనుండి వాయునగ్గముచే మెడ అంతా తిరిగిపోతూవున్నది, పాపము పట్టురని పాతిక యేండ్లయినారేవు అన్యాయముగా చెల్లిగోతూవున్నాడు. పుట్టిన తేండి గువేస్తాను ఆని దేవుడుండడని చెప్పినాడుట. అప్పుడనే మనసెద్దలు స్వీహారాధన యేతా త్వముతో నేయుటకు నిశ్చయించిగో గూయుగ్గేశ్వయును గ్రహింపనేగి కిలల నేల పూజంపవలయుననుట గొల్లవాని సంగీతానమనకు నాగానున్నదట. ఎట్టులనగా సర్వాంత గ్రామియును కిలలంతుని మనస్సుతో ధ్యానించుట కిలమాత్ర మనాయాసముగా సాధ్యమగునా ? ఏం మనస్సుచే ధ్యానింపనేగి మనస్సునకు వినియమగు నో యది త్వక్కు, దక్షిణ, శోభిత్రము, హివ్వా, ఘోరెగున నిపంచేంద్రియములకు లేక వానిలో నొక యింద్రియమునకు వినియము కావలెను. ఎద్ద యింద్రియములకు విషయమగునో అద్దానినే మనస్సు దలచును. ఏకాగుననగా త్వక్కు-శేవిత్రైవ స్పృశించిన దానినే మనస్సున తలచుచున్నది, దక్షిణపు వాచిన దానినే మనస్సును స్పృశించుచున్నది, శోభిత్రమువిన దానినే మనస్సును యెంచుచున్నది, జిహ్వ రుచి చూచిన దానినే మనస్సును యెన్నుచున్నది. ఘోరము నాఘోరించిన దానినే మనస్సు

ను నిలుపుచున్నది. మనము చూడని రూపముయొక్క యందముకడను జెప్పంగోడ గిన మన మిదనకు వచ్చిన రూపముల యందమునుబట్టియే గ్రహించెదము. ఎట్లనిన సింహాశీద్వీపముయొక్క కొబ్బరిని దింటినని అది మిగుల రుద్రముగా నుండెనని యొక డు జెప్పినదానిని నెమ్మొగపడుచును. ఈదేశపు కొబ్బరిదన్న యనుభవముచేరినే గదా! ఈదేశమునందు కొబ్బరియను పదాగమే మనకు దెలియనియెడ మనము సింహాశీద్వీపముయొక్క కొబ్బరిని నెట్లు గ్రహింపనేనా యట్లే యింద్రియములచే నెఱుగరాని వస్తువును మనస్సు గ్రహింప నేగదనుట స్పష్టమయియున్నది. ఆరూపియు, భావస్వరూపుడను, పరిపూర్ణుడను, నిత్యుడనుగు పరమేశ్వరుఁ డెల్లప్పుడు నిండి యుండువాఁడు గాన విగ్రహముల యందును గూడ నున్నాడనియే భావింప నలయును కాబట్టి యట్టి విగ్రహములయందు దైవభావము నేయుటచే నదియే దేవతాస్థాన కాఁగలదు. ఇందుకు దృష్టాంతముగా నాలుగుదు సంవత్సరములకు వెనుక చెన్నపట్టణమున నముద్రామఱున ప్రకృతికాని గారి బింబముకట్టి కించుతోఁడేసి ప్రతిష్ఠించి పునః వా సాలనమునకు లోబడిన జనలందఱు మిగుల భక్తశ్రద్ధలతో నాప్రతిమకు కడనాచలమునకు నిడుముగా నున్న హిమాలయ ప్రతిమిద నున్నను వాచలంపునూత్రము ప్రకృతికాని గారి నే గదా కూడియుండెను. మఱియు, నాప్రతిమకు మర్యాదలొనరించినపు డెవరయిన నాప్రతిమయే చక్రవర్తికాని గారని తలచిరా? లేకు ప్రకృతికాని గారిఁ కందనాదులు చెల్లించుటకాప్రతిమ భావక చిహ్నమని నిశ్చయమయియున్నది. కావున కవాక్షానన గోచరుండగు పరమాత్ముని మనస్సులో ధ్యానించుట మిగుల ప్రయోజనముగాన విగ్రహములయం చిత్వముని సంభావించి యర్చించుట తగునని యన జెద్దలేర్పవచిన పద్ధతియంతయు జ్ఞానుని యంబుగ నున్నది. ౧౩,

శ్లో॥ విస్తృత రిచ్ఛావతా రిచ్ఛః । గోహ భావం కిరోతి యః ।

యో గురో మానుషం భావం । కిగౌ నరికి వాతినో ॥

అనగా సంపదాశయములయందు విగ్రహారాధనయందు లోహభావము నేయు వాఁడను, గురునియందు మానుషభావము నేయు వాఁడను. పీఠ్యం తప్పక పాపులయు నక మనుభవించెదని ప్రహేళిక పురాణమునందు వ్రాయఁ జే యున్నది. కొందఱి కీలాగుననే విభూతి నామముల యందును, ఆనుమానము గోచమందునఁట గాన గానిని గుఱించి యాలకించితము. స్పృహిణీతయ కారణుండగు భగవంతుడు జీవుల తిరగఁ జూచుమునకుగా ననుగ్రహించిన వేదశాస్త్రాగమ పురాణములయందనేక మార్గము లుదాహరింపఁ జేయున్నది. ఆమార్గములలో భగవంతుని చిహ్నమును ధరించుట యొకటియై యున్నది. ఇది జ్ఞానలంకరణచే బోగడఁబడిన యాగ్య మలములో మనమును జేయున్నామనుట కొక గుర్తుగా నూచించు చున్నది. అచిహ్నము వేదాగమ పురాణముల నుండు విభూతి యనియు తిరునుణి యనియు జెప్ప

బడియున్నది వానిని విభూతిధరించుట పరమశేషులు, చంద్రశేఖరులు, ఉమామహేశ్వరులు, మొదలయిన పేళ్ళనొప్పి సారంగము, శూలము మొదలయినచిహ్నములు ధరించి పరశస్తువులు ధరించు శిష్యునులకు శివరంబంధమును దెలుపు శివచిహ్నమును దెలుపుచున్నది. ఆవిభూతి యుగ్ధాశనమునుగాను, త్రిపుండ్రముగాను వేదధర్మముచే ధరింపఁబడుచున్నది, త్రిపుండ్రము శిష్యునముచే నశించునట్టి యావరణము, మాయ, కర్మము అనుమాగు పదార్థముల దెలియఁజేయుటచే మూడు గణాలుగా భరింపఁబడుచున్నది. విభూతియొక్క పరిమాణ దెలియఁగోరఁగూడదు నాంగ్మి నది క్రిమి శుభ్ర స్వరూపమున నివత్తు, సన్యాసోపనివత్తు మొదలుగాఁగల యుపనివత్తులలో నొకటి పురాణములయందు ను జూడఁదగు. ఇక తిరుమణినిగూర్చి విచారించుము. తిరుమణినిగొందుట, నాగముమూడుడు, వాసుదేవుడు, గోవిందుడు, కేశవుడు, మొదలయిన నామములచేనొప్పి శంఖఃకర్తృగాధారియైన పరశస్తువును భూజించు శిష్యు ధ్యానతత్వముయొక్క విష్ణురంబంధమును దెలుపు చిహ్నమైయున్నది. ఆశిరుమణియుఁ బయినదెలిపిన విభూతికలనే మూడు గణాలుగా భరింపఁబడుచున్నది. మూడు గణాలుగా నామము, అక్షర, మూల స్వరూపముయిన బ్రహ్మచరనియు గానిని గొరించు గో ప్రాణమును భరించుటనియు, నంగు అక్షరము నన్న స్వరూపుండై న శిష్యువుఁకు చేసినయు, ఉపనివత్తు చిహ్నముగలయు మహాలక్ష్మీనిగూర్చుననియు, మహామహారి భరించుధర్మమునుదెలిపఁజేయుచున్నదని యాహుస్వయంబ్రవాసుచేనోపనివత్తు శ్రీనాగముఁకోపనివత్తు మొదలయినగయపనివత్తుల యందున్నయు గావించింపఁబడి యున్నది. తిరుమణియేమి విభూతియేమిధరించుటచే నేటి మీద బుద్ధివల శిష్యునిగా నశించునట్టి యాశీరీదము పున్నయిపోవుననియు, బూజింపఁబడుననియు బూజకపూజకుటకు సాధనములను యున్నవి, వీని స్వస్వరూపము విచారింపఁగారింప నీ దేహమునందలి యభిమానమునువిడచి యంగిరేయనిప్రహరణ కలిగి శరణే శ్విరుని ధ్యానించి మోక్షసాంమూల్యము వెండుటకు మోచ్చరించుచున్నది. గాఢకాయ గోష్ఠిగస్తులు వారికినుండు దుష్టులను ధరించునటలను, పోసినవారు గోష్ఠిపూర్ణమెంటు యూనిఫారములను ధరించినటులను, పరబ్రహ్మను నపొందించునటలు భగవంతుని చిహ్నములు ధరించుట యవస్థయయియున్నదట-చాటియగు బురుషోత్తముడు ప్రాణంబు మునందలి జీవకోటులందరికి పతియగుటచే భక్తి స్త్రీసమూల్యము భాగ్యకు గురువతధ క్తులందరు భగవంతుని చిహ్నములు ధరించుట న్యాయమయ్యున్నది. ప్రాణస్వరూపమును దెలుపు విభూతిగాని నామముగానిమూడు శేఖుచేధరించుట మూడవసలను విడచి మూడుదేహములు కుదిరేసి మూడు గణములఁ బోగొట్టి ముమ్మాగ్గులను జూచి ముక్తిఁజెందుటకేయని సూచించుచున్నదని యుపనివత్తులు మొగ్గెట్లుచున్నవి. వేదాగమపురాణములయందును, స్మృతులయందును ముఖమందు విభూతిగాని నామముగాని లేక చేయఁబడు పుణ్యకర్మలు, నిత్యకర్మానుష్ఠానములు, దేవతాపూజలు, తపస్సు, విగ్యాభ్యాసము మొదలయినవి వాటివలముగానుండు శేవని నెప్పఁబడియున్నది. కాబట్టి

విభూతిధరించువారు విభూతిని, నామమునుధరించువారు నామమునుధరించి శ్లో॥ సృష్టిస్థి
త్వంతికరణాత్॥ బ్రహ్మపిష్ఠము హేత్వరాత్॥ సర్వాత్మకంప్రణవం॥ ఏకమేకసమాశ్రియే
అని శీర్షిష్ఠు పురాణమంగు జెప్పబడినట్లు సృష్టి, స్థితి, లయ, కాణిభూతుడయ్యి బ్రహ్మ
పిష్ఠు, శివస్వరూపుడగు పరమాత్మను పూజించినచో పరమగుతి బడయ నచ్చునట-
కాన నిట్టిరహస్యాగ్రములను శ్రవణపడి చింతింపనేక యశ్యతస్తులును, కొంద
లు మనవారు బోధించుచో నేమున్నది. రాశ్వను యాచించుటచే నేమి ఫలమని వెదవా
దమును నేయులొగున నున్నదన, ఒక గామమునుండలి పుణ్యాస్థులందఱొక ధర్మని
చే హరికభవేయించుచుండ, నా గామమునందలి గొల్లనొక పె పతి పాలమునుండి
వచ్చిన తోగుత నే న్నాము చేయించి భోజనంబిడి వివేకములదగుటచే భిక్షంజూచి
నాయకా, భిక్షవచ్చింతి తక యెల్లప్పుడు సంసారావేళి నుండున్న నాడవుగాన నేటి
దివసముగూడన హరికభవేయించుచున్నాను. అంత నేపము కనరాగాయన, ముంగుండగు
నా గొల్లండు భార్యంజూచి నేనూక నున్న విద్రావచ్చున, తొన్నగుగ్గిళ్ళు కొన్ని
నెట్టిటివాయువినములును పింపబ్బెదనన, గుణవంశురాలగు నాగతి యెల్లలగావించు
నా డాహరికభవేయి తావునుండి రంకులుగూ గొక్కొక్కతో తొన్నగుగ్గిళ్ళము
ట్టరేసి యొక నుగుగుండగ్రింద కంఠింప మకొని వెల్లిల నోగునోచికొని బరుండ న
డు నేయిని నాచుగునైమునుకములు పెండు ఫలగముగాఁ బోరుటచే నచ్చట మంటి
గడ్డయొకటిగారి పీనినోట్లండ నొక, పక్ష, క్షాయని నుండుచునును శ్రీమదాచ
నూ రాహరికభవేయినాటలను.

రాము-నామనామకీయ-ఆటతామము.

మన దివీచా నోటనున్న ఇకాలయముందు బిట్టకినిన్ను నుత్తరిదన్ను ॥

అనిపాసమింద గొల్లండగిజూచి నీ సాహచరికక, నోట్లో రన్నే, హరికభలో
నున్నే, యెక్కడచూచిన పన్నుచున్న గా నున్నదని యింటకినోయి భార్యకూచి
ని సాహమండో? హరికభయంకే చూడంబోతని అంతామన్ను మన్ను గా నున్నదని
నికి కొట్టబోయినాడట. కాననిహోహోనయొక్కయు, విభూతి నామములయొక్క
యు చుహిమ గుర్తనింగి వదిలించుటయు నాలాగే నున్నదట. కాబట్టి.

శ్లో॥ పరిత్యాగాయస్మామీనాం । వినాశాయచదుష్కృతాం ।

ధర్మసాక్షాపనాగ్ధామ్ । సంభవామి యుగేయుగే ॥

అనగా, నెప్పు డయి జేహరిక సంకల్పము నాస్తికవత్తమునకునోనై బ్రాహ్మణులు
వేదపారాయణము మొదలయిన నిత్యకర్మకర్మములు వికల్పించుచున్నారో, తుత్తియులు తు
త్తియధర్మంబులు విడచి రాక్షసకర్మకర్మములు నల్పుచుండరో, వైశ్యు లన్యాయంబున
కొడిగట్టి బీదసాదలబడించి విశేషలాభము గొనుచుందునో, మఱి సూదులను నేవ్రా
వ్యాణుల యెద భక్తివిశ్వాసము లేక యుండునో, యప్పుడు శ్రీమన్నారాయణం
డగు భగవంతుడు సజ్జనులను రక్షింతుటకును, దుష్టనులను విక్షించుటకును,

ప్రపంచమునందు ధర్మము సావరియగుటకును ప్రాణియు, మనుష్యుడేకమానవ మృగాదుల
యందు దహిరించుచుండఁజేయు నాతేజోరుయుండు గుణియు, నిర్గుణియు, సర్వ
వస్తువులను, స్వేచ్ఛాపకుండై, యాద్యుయ్యములఁ జూచుచుండఁజేయు. జ్ఞాన
మాస్మిందేహి కపరచించి సకలతాములలోనూ మా మామనూనూ పుష్కలముగా మా
వశాము కక. కానునీయునుగా ముచని పేర్చిలంగి సోమ్యుని, సున్నానానా.
ప్రపంచము.

శ్రీ. రామనామమైనామజుడు ఆ పాపములన్నింటినీ పోగొట్టెను.

అగస్త్య-గిరినద-గుఃముద్ర, శ్రీ విష్ణు-పాదార్చన, పి.

అనువంశీయ వాక్యముచే నెఱవఁగఁగల నున్నదనియు నెక్కినవానిముఠాతో రా
మనామమును నందుటచే నెఱవఁగఁగలమునున్నదనియును వివరించుచున్నాడు. ఇ
పుడును వాక్యములు వెల్లడిచేసెను. అందుచు నున్నట్లును గ్రామమునాఁడును నెక్కినవానిముఠా
తొట్టికొమ్మలముచే ముసావ మై నానాము నెక్కినవానిముఠాను సావకృతియు
కనుగొనుటచే నిది వానానా నానామును నెక్కిన వానిముఠాను సావకృతియు
నెక్కినవానిముఠా నెక్కినవానిముఠా.

శ్రీ॥ కామేశ్వర ద్వైపాయనమ్ శాసనం సుప్రసిద్ధం ముద్రాపత్రం ౧౭౫౫

కావ్యమునందు పంచానుషాసానువ్యతిరేకమునాంధకాది॥

అను పంకిష్టానాం సతీయూతమున దివ్య కన్యల సేవయు సకల శ్రమలను నెఱవేరు
 క్రి సామయమును గానమును వృద్ధి నొందు భిక్షు శక్తిని గురువు చేరి కల్గి ముగియు
 విధనాటి ముప్పవరము కేరగి తుకు సరియమందు కన్య (సకల) క్రితా, కారణము
 నవలక్షణం ప్రతిసమయమును సంతోషమును జూపుటం దక్షిణాది భిక్షుగ్రంథనాచుకుని దివ్యనా
 చమును గీరించి రేరింపవలయునని గానమున సంతోషము నిరూపింపబడినది.

ముందు - పాఠశాల గాఢముగా - పాఠశాల

[illegible]

శాలాగుడు నువమందఱును ప్రతినిమిషము నువమనుని దన్యనాచరీర్తున నుతిమేని భవసంధములం దెరి చిగాయున్నచుల్లమై నాచాన్మోక్షసాంఘ్యంబునోలొందుదుము. ఇతియోగాక. యో॥ నామచంద్ర చరణామృతసాగం । సోమనాథ శతతొలిపిదమం । సోమనాథ శతతొలిపిదమం । నన్నచేతి కప్పునాచుకనాచ ॥ అను ప్రమాణములు

నట్టి మహామహాపుండును, జగజ్జనకుండునగు నాశీరామచంద్రునిచరిత్రమువిచారించుట మనకు ముఖ్యమైన పనియట అసచ్చరిత్రము వినటచే నేమిలభించుననగా శతశోటి సోమపానములు చేసిన పుణ్యము పోష్టమానట గాని సోమపానము లెన్ని జేసినను తిరుగ జన్మకలదు. రామనాథ చరితామృతపానము సేయుటవలన గర్భవాసాది నరకముల కాస్పదమగు పునర్జన్మను గురించి మనమెంతమాత్రీ ఐశ్వర్యపడవలసిన పనిలేదట. కాబట్టి భిక్షాభివృద్ధిఫలప్రదమగు నారామనామమును భూలోకమునందుండువారిచేతనే గాక త్రిలోకవాసులచేతను పఠింపబడుచున్నదట. ఎట్లు:-

శ్లో॥ యస్యావధారచరితానివిరించిర్లోకే । గాయంతినాగదముబా

భనపద్మజాద్యాః । ఆనందజాగుప్రసిక్తికుచాగ్రసీమా । వాగీశ్వరీ
శతమహాశరణాప్రపద్యే॥

అనగా పరమపావనమైన యారామనామమును సత్త్వోక్తమందును, స్వర్గమందును, విరించియు, సాస్వతియు, నాగదుండు, యింగుళిండు, దేవతలు మొదలు గాగల ఋషులందఱు మిక్కుటముగా నానందబాష్పములు వెలువడ నియునయునమున నెడతెగక వర్ణించుచుండునట. కాబట్టి నహాప్రభావముల శ్రీరామనామము పఠించుటచే నెటువంటి ఫలము లభించుననగా, చ. పరభామాపరశ్రుతసంగ్రహించు విప్రస్నుండు చోరుండు ను । సురపాపాస్థుండు మాతృప్రియించు పం- శక్రప్రసాదాగోత్రమో త్కృతనిందాస్పృహ డైవమో నియమంజై-కర్ణామృతంబులగు । పరహియోగుల కిందరానిపదముల బ్రాపంచగాఢంబుగా ॥ అనగా పరధన పరనారాయణ దాతృలవాడైనను, దేవ బ్రాహ్మణాలకు హానిసేయువాడైనను, చోరుండైనను, అధిక పాపాస్కందైనను, తలదండ్రులకు ద్రోహము చేసినవాడైనను, కుల బ్రహ్మండయినను, లోకవద్ధకులగు నెద్దల నిందించువాడైనను, నిశ్చలమయినభక్తితో శ్రీకృపానందనచరిత కర్ణామృతమును పఠించిన వనిన యోగిజనులుం గూడ జెందనేగనట్టి దేహకైవల్యపదంబు జెందుటకు సందియ మెంతమాత్రము గలుగదని యాదిశంకరులు వచించినారట. కాబట్టి ఉ. గాలును శాస్త్రపాఠములు-చాలును వేదములధ్యసించుటో । చాలుజపంబులుం దపము చాలువ్రతంబులుతీర్థయాత్రలుం । జాలుసగోపవాసములు-సత్త్రిగువుతో సుసమోగనిష్ఠుల౯ । జాలు భీతిమాన్మృగ-సత్త్రిము సంస్కరణంబు గల్గుట౯ ॥ అను నార్యోక్తిచే సాక్షాన్మోక్షమును బడయగోరు మానవునకు శాస్త్రాభ్యాసములు నేదపారాయణము జపములు దీక్షయాత్రలు ఉపవాసములు సత్త్రితువులు యోగాభ్యాసము నీమొదలగునవి యక్కరలేకయే పతిపావనవిరుగు ధరించిన యారామచంద్రుని స్మరించుటచేత బహు సులభముగా మోక్షమును బడయవచ్చునట. కాన నాదినకరవంశ ప్రవీణుండగు శ్రీరాముని చారిత్రము విని యానందజన్మమున సాగక పతిమటకు నునము ప్రియత్నము సేయవలయునట. ఆసార్యభాముని చారిత్రముగు శ్రీరామాద్య మోక్షనంటి మహత్తులని యనగా,

శ్లో॥ శ్రీరామాయణమాది కావ్యమృషీశావాల్మీకినానిర్మితం

వేదాంతార్థవిశారిచైరనుదినంస్తుత్త్యంస్తురైరర్చితం ।

శ్రోతృశామఘనాశనంసురతరోస్తుత్త్యంతుముక్తిప్రదం ।

సమశ్రుణ్వంతిపతంతిరామచరితం తేయాంతిష్టాపదం॥

అను ప్రమాణముచే శ్రీరామభద్రుని చరితమును బోధించు రామాయణ మాదికవి

యగు వాల్మీకి విహర్షిచే రచియింపబడినదయ్యును సకలవేద వేదాంతార్థసంగ్రహము బోధించునట్టిదియు కల్పవృక్షములవలె సకలార్థములు భక్తులచిచ్చునట్టిదియు, త్రిలోకవాసులచే మిగుల కొనియాడబడి వారికి శుభములొసంగునదియు, జ్ఞానులచే ననుదినము పారాయణము నేయబడునదియు నీ మొదలుగ ననేకమహిమలు కాలమునకు శ్రీరామాయణచనుదినము భక్తిశ్రద్ధలతో పశించువారికిని, వినువారికిని ఘోరగుర్రములక బోనడచి సాక్షాదైవకుంఠపదమిం గలుగఁజేయునట్లు. అట్టిమహాపురుషుని శాస్త్రమగు శ్రీరామాయణము పాలసముద్రముతో నుజ్జ్వలించునట్లునని యున్నది. ఎఱుగునఁగా.

శ్లో॥ వాల్మీకిస్మృతిమందగణముగత స్వీతారమాసంభవః ।

సుగ్రీవాంగదహంబువాది పతంగస్సమిత్రిచంద్రోదయః॥

వాణీత్వస్సమనర్విధిమనసుధఃపాలస్త్యహాలాహలో ।

శ్రీరామాయణ చుక్కవార్ధిరమలో గూర్మాత్సుఖశ్చేయసే ॥

అనునీతిచే ప్రపంచమునందలి సకలసాక్షుల సంతోషము మేలువలెఁబడిన శ్రీరామాయణము శ్రీరామాయణము వాల్మీకి విహర్షిచే రచియింపబడినది. ఇది సమగ్రమేమి వస్తువు అట్లు తియ్యనివ్వ, సీతాపహరణమును ఉత్క్రియ, సుగ్రీవాంగద హంబుదాడులకు కల్పవృక్షములను, శాపిత్రియను కల్పవృక్షము, హనుమంతుడను మణియు, విభీషణుడగు నగృతియను, రావణుడను హోలాలమును గనియించిన వాడు. కావున శ్రీరామాయణమును దుష్టముద్రమునకు కరిబోల్చుట త్రిలోకవాసులకు జ్ఞానులందరు గ్రాహ్యమని యున్నది. ఇట్లేయు ననుష్ఠాపించు స్తుత్యుంపంబడునా గఘరామావతారకలకు నవసములు పూర్తిగానిది ప్రపంచాచి యున్నది. ఎట్లనె.

శ్లో॥ శృంగారం క్షీణినందనేవిహరణేవీరంధనుర్భుజనే కారుణ్యంబలి

భంజనే ధృతరసం సింధాగిస్తాపనే । హస్త్యశూర్వణముఖే భ

యవ హేబిభత్సనున్యాయుఖే । కాదగ్ని రావణమర్చనే మునిజనేశ్వర

తంవపుఃపాతునః॥

అనునట్లు లోకమాతయగు సీతామహాదేవయందు శృంగారమును, బలకునిన భలో శేషధనుస్కుఁడగుచు పుడు పీకమును వాగ్ధిగట్టుచు సాగించున పద్మతంబుల

మఘాః కిరుతు క్షాంతిర్యోగం యోగం న నేకలింగ వాఙ్మయం దేన్ని పుష్పమును ను నాయంకలి ప్రియచే వాటిని యిదిచి పుటకు సజ్జమలంపిణిని మిగుల పినయము తోఁ బ్రార్థించుచున్నాఁడ.

కం॥ రాజమర్శోజ్జ్వలరాజతి । రాజ్యేంద్రపంజుతి లలిత*రాశివాతా
రాజమతంసా సునిశర । భూషారవివేజ గీత*సోమనాభ్య ॥

చ ॥ కలుషమదాహుతగజన * కాంక్షాపూరితమహానుభావయోగా

బలవద్రాతిభుమ భవ ♦ బ భవిమోచు పద్మహాదనా

విలసితిక్రీడాద్రోవన ♦ నేదసుచరాతిభి క్షిప్తనాభా

సలలితమూర్తి నందిసుత ♦ గామజరాజ్ఞతి సోమభూలకా ।

మాలిని॥ కలఘమదపిదా ♦ సర్వకాంక్షాహర

సురపుబలహర ♦ సూన్యశాలాపహర

కలఘాతిరక్షిరాధా ♦ కి సద్వర్షాహర

నమిషమగుణాహర ♦ నిర్మలకారి పరరా॥

గద్య॥ ఇతి రాధానామకృష్ణా నామకృష్ణా నామకృష్ణా

తుల్యతేంద్రియమున, భావాన్వితా నామకృష్ణా చుట్టమంటా

కృష్ణా ముక్తాఫల, గామనాభ్య నాభవ, సంగీత

సాహిత్యవిగ్రహైవ, శ్రీకృష్ణ గామనాభ్య

శ్రీసీతానాభ్య సంగీతానాభ్య

కథానాభ్య నాభ్య

కథానాభ్య నాభ్య

కథానాభ్య నాభ్య

కథానాభ్య నాభ్య

కథానాభ్య నాభ్య

కథానాభ్య నాభ్య

కృష్ణానామకృష్ణా నామకృష్ణా నామకృష్ణా

సుమంత్రీసుమంత్రాప్రధానిసహోచారోస్వహీవాసి ! వామ
దేవమునియగ స్త్యముద్గలజోన్మపసన్మాసి॥

వసిస్తాచారులగురుమోహాశోభిహ్మిష్ఠాసి । భింసుకవిహనసహ
గామకభులూరహేమచోహరాసి॥

ఇట్లు సకల కాంతిప్రభా భాసమానంబై నెన్నొందు అమోఘాస్థానంబు
ను తరణితుల జన్మండును, నిర్వృతవంశి ప్రవీణుండును, బసలోక్తికి మహాగృంధును
సగు దశరథరాజేంద్రుండు సుమంత్రీ మొదలుగాఁగఁ యునుంట్లును కులగురువగు
వసిష్ఠ మహర్షియు వామదేవ. కణ్వి, గర్వ, బాబాలి మొదలగు సుహృదులంబుగాడి
నిండు పేగోలంబున రాజ్యంశేకీతిని స్వస్థధర్మిని పాలించుచున్నాడనఁగా; ఒకత
స్కరుం డొకభాగ్యవంతుని వెలుగుల ఒకగుఱ్ఱమును దొంగిలించుకపోయి గూఢగణు
నకుసమీపమున నుండు మఱియొక పట్టణమునందలి సంతలోన మృదుండ నీమహా
చ్చతు లెనగుఱ్ఱమును గుర్తించి పక్షిలొని యాత్మగ్నునితోగూడ న్యాయాధిపతియొద్దకుం
గొంపోన న్యాయాధిపతి యాత్మగ్నునింబాచి యాగుఱ్ఱంశేల దొంగిలించితిమి పక్షి
శేయ నందులకు వాఁడ న్యాయాధిపతింబుని సహాపక్షిలో యాగుఱ్ఱము నాస్వంత్రీపే
దీనినీయాయత్త వారు నాభాగ్యతః కణముగానిచ్చి ఇప్పట్లక్షణ పక్షిగంబునాచు. అ
ప్పటినుండియు దీనిని నిడ్డవలెసాన భవంతిచే నిప్పుకు సంతోగో స్వస్థుడైతిని గుటయు
న్యాయాధిపతి సర్వాదింబాచి దీయఁ జూపుండు నీహాటకంబును గొంగిలించితల నెన
రైన సాక్షిలు గలరాంయని అడుగు నందుల కాతండా స్వామీ ! సాక్షిసేనునలేరుగాని
నీయశ్శింబు నాయగియే. దీనిని సంతోగో వర్జించి పక్షిగొంట్లనన, న్యాయాధిపతి
కొంతనేసాలోచించి గయంబున హాటకంబున శేరి తన గండుకేతులతో నాగుఱ్ఱముయొ
క్కకిన్నుల గంట్లనిమగాసి యాత్మగ్నునింబాచి యోయఁగా యాసేగ్రిముల సంతోగో
నెయ్యది గుర్తిడియో శిష్యమన వాడు నాగాత్రియేగొంగిలించి పక్షింపకు పోవుటచే
కళవళిపడి స్వామీ యాగుఱ్ఱమున నడచుకన్న గుర్తిడియన న్యాయాధిపతి గుఱ్ఱపెడ
ముకిన్ను వైనుండి తన హస్తంబునందలి దీని నీకుబద్ధమడితి. ఈగుఱ్ఱమున నడచుక
న్ను తాగునే యున్నదిచూడఁ మిప్పుడే నిన్ను వంకింతుననుటయు, వాడు మిగు
లభయంబుకెంది న్యాయాధిపతితో నయ్యా ప్రమాదకలంగా కుడికిన్నునకుతు మాణుగా
నెడచుకన్న టి నీశ్చయముగా నీగుఱ్ఱము కుడికన్నె గుర్తిడి. ఎందబద్ధమైనతిమను విధిం
చుశిక్షకుఁబాతుండనాను నని వక్కాణించుటయు న్యాయాధిపతికింట్లకంట్లపై హస్తం
బును దీని యందేకన్నును గుర్తిడి కాకుండుటచే యాత్మగ్నునికి మిగుల కఠినమునశిక్ష
విధించి నాడెడు. కాబట్టి దశరథరాజేంద్రుం డంతకు మిన్నగు యుక్తితో న్యాయ
సూక్ష్మతను గనిపట్టుచు మిగుల భగ్యంబున గాఢంబునీయుచు సుమంత్రింబుని యొ
కవాడు,

రాగము-హిందస్థాని బైరవి-ఆదితాళము.

సునోసచివర యేమనకీబాత్ | కెంతోచలేగాజ్ ఆహనేసాత్
సునో || గోఅన్ర గ్రాహ్యునిసుఖచాతేక్యా | దుఃఖకీకాణిసకు నహీ
క్యా || సునో || సుబజనభియబక్యేమరహెక్యా | కిహెగాజీముజెయిదు
ననకీహత్ || సునో || హోగిహోగిహమాంరది హాక్యా | భరసతలా
యెయససాధుసజ్జనక్యా || సునో ||

దశరథశ్వరుండిట్లు మంత్రించి సచిన్త్రమా ! పూజ్యంబగు మనరాజ్యంబు
నందలి గోబ్రాహ్మణులు దుష్టులవలని భయములేక నిర్భయముగనున్నవారలే ? యట్ల
యాగాని కృతువులు నిగంతరాయముగా జరుగుచున్నవిగా. జాగ్రహోరు లనువదంతి
మనరాజ్యంబునం దెక్కడనులేక సకలదనులు సుఖంబుననున్నవారే? కానమనరాజ్యం
బునందలి సహచారంబులు పిద నామగంబు మిగుల కుతూహలంబు జెందెడి. నావుడు
చుంతి శేఖరుండు దశరథమహారాజుని ముకుళిత కంఠమునందె,

రాగము-బేరగ్ - ఆదితాళము.

మన వాల్మీకిపుమి | మహానాజా || మన || మనదే || ముననా
స | మనుసేస | మనుశేసా || జారనోగులను బుడచూరులు పురియగ
దులేక | ధారుణులనుల్లెధర్మమెగాతురు || మన || వేదశాస్త్రముతి
హసవేదులుబ్రాహ్మణులై || హసనములజగదగుని సగతుగూననిక్షత్రి
యుల్ || మన || ధనదాన్యవృద్ధిచేడతను గెల్పువైశ్యులు || యనయ
ములుధనేవచేభద్రులగుసూదులు || మన ||

దేవా ? దేవవారి నే సాలితంబగు యన రాష్ట్రంబునందలి యెల్లస్థానిలును
మిగుల నానందముచే నటించుచు నేమను చిదాయుష్మంతులుగాతేయ శైల్లప్పుగు
నర్వశ్వంబుని బ్రాగ్జించుచున్న పి మరయు బ్రాహ్మణులు నేదవేగాంర తిర్క్క వ్యా
కరణ పురాణేతి హాసములాదిగాగల శాస్త్రములయం దాతేరి సదా చరింపని నిష్ట
తో యట్లయాగాని కృతువులు నిర్వృతించుచున్నవారు. క్షత్రియులన్ననో వి
ధాయుధ కాశలంబుచే బెర్చి యాప్త రణగంభీరంబునం గాసాలాత్మండెదురైనను తినుబ
లంబుల పోటు నవిదానెదమని ప్రతిజ్ఞలు నేయుచున్నవారు. వైశ్యులు న్యాయ
వర్తనంబుచే వాణిజ్యంబున ధనంబు గడించి ధనధాన్యసమృద్ధిచే యాకుబేరుని నిర
స్కరించుచున్నవారలు. శూద్రులు సదాభగవద్రాహ్మణ భక్తియుతులై స్వకృపికా
గ్యంబుల వలన శీవించుచు తమతమ గృహంబుల భద్రులై యున్నవారలు. మఱి
యు దేవవారి రాజ్యంబునం దెల్లెడలను జాగ, జోర వ్యాధిగిస్తు లనువాక్యంబు
విసరాక నకులందఱు మిగుల వైభవంబున చరించుచున్నవారు, సామంతరాజులు

మనకియ్యవలసిన కప్పుములట్టుచు దేవువాకి సాదసేవకులై మిగులభయభక్తులతోనడించుచున్నవారిని వచించుటయు యాన కేంద్రుండు మందహాసకంఠితవదనారవిందుండై సుమంత్రుంజూచి

రాగము-హిందూస్థానశ్రీః ఆదితాళము.

బిడ్డకోనధిలమున నెచుతాసురొ॥ బి॥ ఆనానానాని ప్రధానసే॥ బి॥ ఆపనిమంత్రసేరహానానానాని ఆయోమోని గుణావాలీసుని రాజ్యాకాన్యసంధానపరామిని॥ బి॥

నచాబాబ్ పంత్రిగరా నాపూర్వజన్మసుకృతింబావలనీయట్టి సచివాగ్రణిల్లు మగుటచే నీగ్రాన్థింబున కంతెగాయంబో వాటిల్లు గాని కుంతలనశానశుండగుచిత్రాం గుండిదిగకు మనకిచ్చెడి కప్పుము నీచుననియు పలయునేని కివ్వంబు నేను నన్నగుడ నాదునని నాయలవలన ననకు ననిన నమనాంగులకు నామంతి యానగారగని పుండర్బిముహూప నామంబుమిగుల నాతుకృతి కింబుచున్నదిగాన.

క॥ లోకై నెత్తెగానతె నుపకరిచెత్తు నాబులన-మునెప్పేని॥
త్రినూక వాత్తెలుపుము! నాసేనానులకు నున్న-వర్గంబునకు॥

నచినాగ్రణి? కల్పెన్ద్రులకు కలయు కండనోపకరింబులు ననుకూల్యుల దనంబునకు నీదంబుగ నుంక మనసేవాధపతిచుగు శక్రుం, చు మొదలు గాగల గానుల నునాజాపింపుచుని నీలుగున గాగ్రాతింతిరిబుని నెఱుపెడ నొకవవ్యాసకుండగుగెంచి, అపాపారానాన పద్ధంత చహానహితం, కిలరాద్యనికహా పుణ్యతైకిసాదమానానకి లగరాద్య కరుణాకలహికడ కేగియమానా, నానానానిగల నీధియమానాఅన మానా యానింపు మనింపుము.

గీ॥ సింధుపేషయూలుచుగిని - ర్మగధానతి॥ భూసుగ్రాన్థింబు ములువేన-పురుషులకి॥ నాకుమనపునామున - బచ్చియున్న! నాగు మోసలనిపుడున్న - నారు నారు॥

చహాప్రేగో! సింధుదేవలయనుండ్ జేసేననన్నిగులకు బాగ్నిహూతియపురుగిద జేయంబు నేమను నిర్గుంప నునెంచి బహిష్కారంబు జేచి యున్నవాని కచించుట యు, ఒకగానిచుమునందొక బ్రభువుగలడనిని దిట్టించి గాగద్య వివారదలంబు నీ యుండలంచి కి ముదీతయగు నొకపండితుం కాతనింకేరెన నమనాంగులంతయునివేరింబ నాప్రభువు వచ్చినపండితుండు గళుమనినాం రంబులం గెంచి యుండుటచే నీతండా సామాన్యుండనియెంచి యాదంబుక వెడలగొల్పుటయు పండితుండు వివాదంబునొంత తడవు యోచించి 'ఆడంబరానిపూజ్యాని' యగునొక స్త్రీకిమున్నట్లెవరి గెచ్చుకొని యొకగాకలివానింకేరె యట్లగు గొన్ని నుంచి వస్త్రంబు లేస్తామనొగి ర? భరియంక తిరుగ నాప్రభువు నేనూచి తన విద్యాతిశయంబున కలిని నానందింపగ జేయుటయు

ప్రభువుమిగుల సంతోషించి పండితుని సత్కరించి నాటిదినంబునని తన యింటంభుజం పంబిలక నాతండొడబడి భుజింపం బోవు సమయంబున ముందుగ వడ్డించియున్న పదా గ్ధంబులలో నొక్కొక్క గుప్పెడుదీసి తనవస్త్రంబులపయిం జల్లుట కారంభించినాడట. ఇట్టి విపరీతకృత్యంబాయబడుననాచి యాశ్చర్యతమా, మీరిట్లెల జేయుచున్నారని ప్రశ్ని జేయ నందుకాతడు స్వామినిన్న టిగ్గించునని నేను దర్శించి నపు డీ సత్కారంబులించుకైన జరుగవయ్య నేడిట్లుగుటకు గతం బీవస్త్రంబులనుసోమయే? గాన తిమగీవస్త్రంబులకిచ్చు నన్నాం జేనొల్లనని యాధనవతుని సిగ్గుపరచి వెడలి పోయి నాడట గాన నబ్జననాయకుం డట్లు గావింపక కడుముదగుండి వారిరావింపమంటి కా ఖాపించుటయు పుట్టులంతయాస్థానంబుజేరితామలన నత్కారంబులం గాంచిసుఖాసీనైత్యున్నతరి నన్న కెంద్రుండు వారింజూచి.

రాగము - హిందూస్థానిభైరవి - ఛాపతాలము.

దేవతమూర్తి । నీహారముజే । దేవ ॥ కిసత్రిజావేకారిణికా
రహే ॥ దేవ ॥ నీహార విప్రాతుమకాహాళాణ । ఆవతేగో తుమ
యాప్తనిధుశ్చ । దేవ ॥ మనమేదితాచాండకోగో । సహాత్మసమా
గత మమగుభలాగో । దేవ ॥

దశగోశ్వరుండు బ్రాహ్మణులైనవాని మాన్యలాభ ! భవత్పదకణావును సో కుటచే నామంహంబెల్ల పావనంబయ్య మీదన్వనంబుచే పాపంబులువాని శయ్యడనైతి మహామహులగు దేవలు నికసిండుటచే మిగులప్రభావంబు గాంచిని గతమెద్ది దేవని టురా గతిమెయ్యెడియొక్కో మహాత్ములనమాగమంబెప్పుడు శుభసూచకంబేకగా. కాన తమరాకకు కానంబారయ నామనంబుమిగుల కీర్తూహలంబుక సెంగుచున్నదని వేకు టయు బ్రాహ్మణోత్తము లారాకేంద్రుం జూచి.

రాగము - సాకి - గృహ.

జనపతితుమసురొ జన్మదేశహం నంధువిషయ మహారాజే ।
జనలోకై కనుందరి కౌసల్యాదేవి జగతిభరతి మహారాజే ॥ ఖయాలు
కరోతుమదేవా! బసత్తరహే యబలేవా ॥

హేరాజోత్తమా! మానన్యభూమి సింధుదేశము, సత్యసంఘండగుమానరేంద్రుని ముద్దగుతురగు గౌనల్యరుహదేవి స్వయంవరంబు ప్రకటించుటకుయి యా భూమికు ని యానతిచే మీయాస్థానంబున కరుదెంచితిమి. నూపవిభవ సౌందర్యాతికయంబులమా రాజపుత్రిని సరిబోలువధూటు నీతిలోకములం దెవ్వరునులేరు వినుము.

రాగము - బేహార్ - ఛాపతాలము.

అనాలోబోటిసి కేతగుమేలో । ఆసా॥ భాసితదరహాస మేల్బధూలో

|| ఆసా || నెన్నోసల్ నెలకొందునకి నెలుల యూకిన్నులె యరివింద
ములభోలు చెలిసన్నలెయంగి నెడలు | నుజ్జెన్నెరులెమదభ్యుగి
ములు|| ఆసా|| పలుకులు చిలుకలనులికి చు చెలిగబ్బగుబ్బల్ పూబు
తులమిఁచు| కలికికులుకునడలంచులబుజ్జగి చు| తనుకు పలుకుమైసారు
లేజగిమించు || ఆసా || కుచులుకాంచనలతిల గెరు| గెరినాగారువి
చిమలబారు| కుకావిమోవిచారుబల్గెరు| నాగి నాపం దాననామిని
భక్తగోరు|| ఆసా ||

రాజాదశరథా! ప్రపంచమునందలి శక్తింగా పద్ధాంబులన్నియు నొక్కటిగా
జేర్చి పరించి ఈమెనుసృష్టించినాడా యనునటుల రాశీచనేత్రీయగు హరారెయాన్వ
యవరంబు యేబదియాలునేతములతో ఒకటిందుమి యందలి రాపుత్రుల నూపపటం
బులారసి దెచ్చుటకై నూరాశీంద్రుగిడు కొందఱు బ్రాహ్మణుల నియోగింపెనందు మేము
నీయాస్తానంబు జేరితిమని పలుక దశరథ రాశీంద్రుండ. పొన్నంగి వారణవ్యాసగి వస్త్రాభి
జాదులచే పూజించి తనరూపపటం నొక నానినిచ్చి పనిపె యద కాన్యాయక హోదేవియా
పదిధవాతిశయములందలగోసి యామెపై పుమిహెచ్చ మనంబున.

ఉ. ఆమదశంభరీచికుర-యూకిమలాసన యామృగాక్షేయా,
కోమలభాహు నల్లియలఃకోకపరేంద్రాధర యాసుగాత్రినా,
సామజయూన యాయనశిఃసతననూరి చగిమిన్ పుముక,
ప్రేమఘోరిచి గున్ములకుఃకేయసియాకా గుఁకేయియెక . .

అనియిట్లు తలపోయుదు మిగుల వ్యాకులైతిమి యై చూసింపున గంద్రినందన
మనంబుననిడి నీట్లూర్పునెడల.

రంగిము-కా-న-న-తా-న-ము.

చాననోనినుగూడు | సోభ్యముగిల్గి చా | గిల్గిచాపె; మహాగానగి
రాదే || చాన || ఘనమగుకావిమోవియానగిల్గినోనకి | యచయమిచి
తాయనుభవమగునో || చాన || కమ్మవిల్చునికేళిలయ గెల్గున యిడి |
గిచ్చునినెనే గిచ్చురవలెకా || చాన ||

శత్రులు కల్యాణమహాదేవై మాహాతనకల్యాణ - సుమతల చింతించుచు
వకలభక్త్యుండు కాలముగడుపుమండ నచ్చట నింక - రెంద్రు డెడయాలునెడంబుల
గలరా కొమారుల రూపపటంబులం దెప్పించి నాసీదనంబులచే లనగారాబు తూతురు
కంఠ సభిజనంబు లామె కాయపంబులు జేర్చు నిగూఢించి జెప్పకుయొ యచ్చకో
రాక్షి యందఁ నిగ్గించి కో. ఎ. శశా శీత్యుండక. దశరథ పరరాజు రూపంబునాచిన

తోడనే ముచ్చిల్లి నభి నుంబులునేయు వైత్యోపహారంబుల వలన కొంత సేపటికి పెం
యాపటుంబును సలుహురు ముద్దులగుదు.

రాగము-హిందుస్థానికాస-చౌతాల్.

కౌభర్మా యమోహాత్ | కై నేజాదూలగాయన్ || శ్రీ || న
యసకైః చరీమరా సుయ్యామో నే వ.సహారా | యెకతలపతభల
సుందరీమూర్తి || శ్రీ ||

కౌభర్మా కౌభర్మా మహానేప చిరితం దుమ యాపం శ్రీముఖుని బాణహంప
లవే కామయి గాయమునొంద నిట్టూర్పు నిగుడం దుమ యల్లన నోకి సభిమణి కైలం
ది యల్లంపు గట్టగుప్పల భోగంబు భరియంపబాలక నడువల్లలాడ మం శ్రీ రాగిగర
నంబున నేలునిలు నడయాడుదు దశభగ్గున మనంబునడి.

ఉ|| సంతసముః గనుం సమై-స్యోతలనాథ కుహారకోటిసా
వతయు చోయండుగల దా నలదా నుంబులుండెనెత్తు
కాంతయు సమనోజ్ఞతయు గాచ నసంతుల్య సేతా శారమా
కాతుల సత్తుల్య రజని-కాంతయ గాతగ్గే బాచుంతుల్య ||

గ|| కోటికొకొక మల్లిన ధీరుశోడలుభిరి మెఱుగారుచెక్కు-
లబాలుగారు నెరి యేనివిచైనము ధీమ్యురమహాహ | లక్ష్మీ సేయును
నదింబుతున్నెనింబు ||

అప్పుడ! కోకొండలో నులుకెంతుని, వనెంతుని, నయంతుని మొదలగు సుఖి
కొందటి మూనాతిశయంబుల మున్నగువారిని కష్టకోనకు మాటయేగాని వాంఛాపం
బులైకినో యిహకా కెవ్వరు నాచియుండదు అయింబులుండనియ్య నేగు ప్రత్యక్షంబు
గా నాచియు నడంబు చ్చపడ రామోహనాంకురి సుపము కనుపండువుగా
నాడగంటి ప్రయత్న యానయనంబుని వెంకటేశుని ధీగుగ కల్పింట్లన్నెగి
హేలవత్సంబు మనంబు దియ గాకున్నది. శ్రీ రా, యామునియగు నాచి
నందుని కిక్కరిం దున్నది. ఇంచయేల, యామహానామని యెక్కామే లక్ష
సేయు హా! యాదాహా నెరిగింతు వెల్లిగనీనీనీ కుని వయింపని నాతనుమాయేల,
బాలా, నయ్యెంకా చిగునూకు బాకునూని శత్రురంబు నానె నానె నాగల్గి
కుబ్బలంట నేను నేనేమి కేతునమ్మా నొమ్మి నా నేనెని.

రాగముసురట ఆద-తాళము.

చెప్ప వెయింపులకుప్పమాయప్పో నిప్పుగ్గామిప్పిడుములు
జెప్ప|| అచ్చగిరినినేరెప్ప వేయకి! నెప్పక ప్పునోయని నెకరునూచె

ననని॥ చెప్ప॥ మొలకనవ్వలదేబసూలునెమ్మొమ్మకలవాచే॥ వలరా
యనిగేలువనుసగును రఘువంశిగడితెడనవే॥ చెప్ప॥ యునుచివారికి
బాసజేసివిలాసమందితుననవే॥ నానవనుగూడైవారు దశరథుని చ
యించితివనవే॥ చెప్ప॥

సభమణి యాపసాందర్య గుణాతీతయందుల త్రలాకి పాసులమీను యినకులప్ర
జాతుండును నవార్యకౌర్యతైవ్యండును ముఖంధునిండును జనలాకికి సహారధుండు
ను నగు దశరథిరాక్షంధుని వంయించి కమలకృతిని మామననితో నాపాసుకులుగా
వక్కాశింపుచునిచెప్పని సనకునిపాలికియైండుటయు నాచేడయతియందున నాస్థా
నంబుకేరవృత్తాంతంబియు నెఱింగింపనిండున గోద్రండుపరమానందయనాంధ్రులొచ్చి.

రాగము సరి గాన తాళము.

ఆనందహోదాయా మరెనునమీ యగమనానందహోదాయా
పుత్రిదశరథిరూదియ॥ ఆచ॥ భోగిగిరిధి లోభదశరథి రూదియ॥ సోయా
నపరి నయకూయ॥ ఆచ॥ హాదినమిరసెంబాతావనిగిరియ॥ హో
సందహోదాయా రాత్రెదినా॥ ఆచ॥

నచివోరమా? నా గాంబుపుత్ర సమల ననోరమ్మి రోసల నెశాపతియగు మూ
డికరధుని వరియింపగాన వేవేగ నివాంముహూర్తంబునకు విచ్చేయ నూదశరథి మహా
రాజునకు సవవిప్రార్థకు గుగా శుభలేఖలంబుండఁ జూతీయు మనపట్టణంబెల్ల మిగుల
కరుణీయంగా మండునట॥ పురి నులకు గాటబని, పరిణయంబునకు వలయు పగూర్ధం
బును సమకూర్ప వరదాశకుల నిరొగంబుడమటయు నానదిగాగ్నిని ముట్టుకొనెన్పు
మండనట॥ కాల్వ్యాగేవై కరుణ శునిమద పరమశంకర॥ అదవైపొగడు నా శరదశ
రథుని॥ బుడంబునది॥

రాగము అశ్వినిమతం తాళము.

చలవెలులొస్తేతునే॥ వల॥ పలువగురు కిరణురారు నొప్పేరుగి
నగోరగు॥ వల॥ చిలుకవెలులొస్తేచాలా॥ అగురు కుబాకుయూని తెల్ల
కుబెళుకురుచులగోరు తెలుపుగునుముసేయ॥ చల॥ ఝమ్మఝమ్మని
మధుకరిఝాకృతులుజన్మవేగి కిమ్మనగు తెల్లనిలు ఘుమ్మఘుమ్మనీ
వ॥ వల॥ మెల్లెమ్మెల్లసరు తెల్లనల్లెలితో గాను పల్లె॥ ఝమ్మఝమ్మననియు
డతెల్ల పుల్కలుల్ల॥ వల॥ ధారు మోవేషం దాననోపంబో గోపా
లుత॥ కారుడురువడిజేరి మూరిశిరము తెయ॥ వల॥

ఇట్లంగన బారింబకెలుగులగులకలు రాకొరెయి నదియు పుడవేర్చు

కొలదికైకొట్టుకుంటుంటున్న కాలము గడుపుచుండటం పాలస్త్రవ్రహ్మ మనుమడు ను విశ్వవసుబ్రహ్మ తనూభావుడును లంకారాజ్యపరిపాలకుండును త్రిలోకంబుకుండు నగు యాదేశకంకుడు బలదగ్ధులగు పీఠిపీఠి యేలగున గాఢ్యము సేయుచున్నవాడ ను. గుక్కిరామమునందొక కాకిలంబునుండెను. వాడు ప్రతిదినము తనమురికిగుడ్డలమూ టు లొక గాడిదపై నెత్తి నీటిరేపుండు. పోయియుండు రేయిమేలమేయ గ్రామమునందు 'బడిచి'కెట్టుచుండ నొక నాథాగాడిచే రేయిదిరుగుచు నాగ్రామమందలి యొక కాపువా ని 'పెగటి'లోనందేరి యచ్చటికాయగురు మళ్ళిన్నియు త్రొక్కిపాడునయ నాయంటి గలతె యొకరితె మూరవంబునకు మేల్కొనిచి కోసావేశంబుననొక బడతెంనొని నాభి కంబు కాయపేసగ మోడుటయు చురునా నానాకేశేష్టుండు తనభాగ శ్రేష్టుంబేవేళకు నిం టికిరాకుండుటకు గతంబెదియొక్కొయని దవ్వుటనారంభింపురంబు కల మందిరిగి తుదికా కాపువాని 'పెగటి'లో కాలుమిరిగి పడియుండు తనగాఢ్య భారంబును గనుంగొని మిగుల దుఃఖించి యీకాపువ్యంబునకెంతయు కాపువానిదేయని ప్రహించి నిండుమాలలగు నాకాపు వాని భార్యను మిగుల గోపావేశంబున దన్న నాడట. ఆతాకుసోకినతోడుతనే నామ గునకు గర్భచ్ఛేదంబగుటయు కాపువాడు కన్నీరొలక నాపురంబలు భూమిాకు ని యొద్ది సర్వదునేయ రాజాధిముం దానాకవానిని ఎలువనంపి విచారించి పిటిగిన గాడిదే కాలుకు కట్టుగట్టి కుచువ - కాగాకివాని పలినాంబరములు కాపువాడు మోయునట్లులను గొట్టెట్టిప్పు మగుటకు మిగుల ముగ్ధులగు నాకాపువాని భార్య తిరుగ గర్భము పొందు నట్లు కానాకబివాడెంతయున శ్రమపడునట్లును తీర్పుచేసినా డట. కాన నంకికన్న మిన్నగ భార్యపరుడగు రావంబుడు త్రిలోకంబుల ఎయించి యేలగున గాఢ్యము సేయుచున్నవాడన.

రాగము - బేహగ్ - ఆదితాళము.

రావణాస్త్వకారామసునోభున । భువనపానిసభుగభుగలాతి
 కేరావణా॥ త్రిలోకంబుననినెందోయేకహే । యోలిధిరాజాపితామహా
 యేసునో॥ చలితనహియమనిపరాచాగిని । శ్రవణకర్నోకయవనిమందిర
 మో॥ రావణా॥ అనిలసప్రభినిగో అహమందిరి । యనలపాకికే యద్య
 తారహా॥ ఇకకిరీపీడిచచలోనాతిహా । నరుణావస్త్రకే వారిరహా
 నే॥ రావణా॥ చంద్రాగ్రతరీధరో॥ దచామరాధగో । సారిదేవతాయ
 గాస్తేననో॥ బమకరోనిస్తీనాను శ్లాతిరి । కుజేరహాతమకొరడి
 చారి॥ రావణా॥

దశముఖుండు చతుర్ముఖులైన హేమతామహా ! నేడు మొదలు నీవుమాకుం బురోహితుండవయి యనుదినంబుదయంబున మానదనంబునకేతెంచి పంపాగత్రకణం బు గావంపకలయా నునిం. ఇంద్రా ! నీవునానరంబు వేయుము. చంద్రా ! నీ

పు ధర్మము ాట్లుము. పవనా నీవు మాధర్మ హర్మ్యంబుల కుభ్రీహణదము. అనలా నీవు పాకాధర్మకుండపు గమ్ము. ఇనా! మావెంట కరదీపిక గయికొమ్ము. వరుణా నీవు మావస్త్రింబు లుకువము. యనా నీవు మిగుల సోకరించి యున్నాడవు గాన యనుననమును మాకులయొ పానీయంబుల నుభ్రీయము. ధననా నీవు మాకుసహిప బంధువు! డగకుంజేసి నుయొద్ద శ్రీక్షిక్లు! గా నుండునని నొగును నందనీ కన్నీ పవతేర్పటలి దాహ్యంబు నేమించు నీనుడు నెరిగి వైభవంగాన యొక నాడు ప రమేష్టింజూచి.

రాణిము-పూడి లక్ష్మ - పి.పి. సత్యనాథం.

మనవినుమా! మావిధిరాయ నేగిమచ! అనయమునా! సరి
భువన! మునబోరెడి! నిరీడుగి! ఘనశేషము! 2 నలుగాసి ||మన|| సరిలే
నిబలదర్పమ! పాననాది పై కెలుగ! భాగ్యోటవినికావలెను! దారము
న! జనులదడు! మోగూనుచిబల్! దిగు కొంచె||మన|| పుట్టకొభ
విపుట్టినాతుడ! ముట్టనామహానిలిన! నెట్లూ! మెచ్చటను
గట్టడియె! దిట్టముగను! మట్టబెట్ట! నామబట్ట ||మన|| ముట్టకము
తెల్లజూచితియల్లనా! కెను జీవగదాన! 3 ల్లలా శబోకుమిపుట్టినో! వల్లను
నాయులము! భీతిల్లగ! చి-తియుగదాసి ||మన||

శ్రీమద్భక్తానుభవో యాదుః లక్షా శ్రీరంభాలక్ష్మీ నింకరీ కరుణ కుచేరాకుల
గు నష్ట నిక్వాలకుల శీరంధంబు కరుణ నింకరీ యాదు కరుణ కింఘగునాదులుగా
గల నక్షల దేవనా బలులూ నురుమాణి వెంపు కవచతి గాని వానికోసం మేటి విల్లా
ని త్రిలోకములయం నెక్కిడూ నింకరీకు గాని యెఱుంగ కడనబాక పును శి
రంబాలు నావయ కుష్మ శెప్పలుగా గుష్పంపుయ యంబాలూం బలకేసి నా
యునురులం బాపనీపు వీరం గర్వణో నాని త్రిదంకురీ లవణా వాన్కల మెద్ది
యో నద్దాని నాకర్ణింప నాచిత్తంబు మిగుల తత్తెల్లుచున్నది. గాన. శ్రీవేగ నెలుంగం
జేయుచుని పృథ్వీకాల నిర్వణంబుల దూక్కి బలకుటయే భాగతి నాగుండు కొంతద
వు యోచించి పగ్గి కింకరీనింకరీ.

రాగము - శాహాద్ - తాన్ తాన్ ము.

దశవదనానిను! దగ్ధారాతిమద! దుశితదమనా ||దశ|| నశము
గాదుభువి వాగిలకిప్పుటి! మసగొనియాడు! బసనుసి కెయ ||దశ|| నిక్క
మునీసరి కెక్కు మగడులేడని! యిక్కువలయమన వెదకి వెదకిజూడ||దశ||
అన్ధకోసలవిభుడగుదశరధుని! ఘనవంశజునినుదుమమగనోవు||దశ||

హేరావణా! నన్నీవడుగరాని పృథ్విజేసితి మయన జెప్పెద నాలింపుము. ని
 త్కువంబుగా నిత్యవలయంబున నిను ధిక్కరించు మగండీకట నెక్కడునగా
 నము. గాని భవిష్యత్తరంబు నెప్పెద నించుక యాలింపుము. శ్రీ మదనంత కల్యా
 ణ గుణధామండగు నాయుదిరా రమణుడు దుష్టుల క్షింతించి భూభారంబు వారింప
 నయోధ్యా నగరంబున దశగ్రహహారాను భద్రపత్నియగు కౌసల్యాదేవి గర్భంబున
 నవతరించు. ఇది ధృవంబు గాని నితర సింహునరేంద్రుని హరి పుత్రీయగు కౌ
 ల్యాదేవి స్వయంవరంబున దశగ్రహారాక్షేంద్రుని వరించుటం జేసి యామద వేదండ
 యాన కల్యాణ మహోత్సవం బెల్లి తప్పక జరుగు గలదు. నతీయు జన లోకైక
 మహాగ్రంథగు యాదేశగ్రంథు సముద్రయానంబున శీవశివగణంబున తప్పక సింగ
 పురిం శీరంగలడని వచించుటయు, ఒకానొక గ్రామమందొక మహాకారు తు
 హారుడు గలడు. అతడు పాల్యావస్థనుండేయు దుస్సాంగత్యంబువలన వారాంగన
 ల నిగిలి కాగిండ్లలో మెలగుచు సంగీతములు వినుచు పుట్లల ఫణిలు మొదలగు వాన్య
 ములయం హాస క కలిగి వరించుచు తుదకు భగంబంతయు వ్రేయపరచి దరిగ్నిం
 డలు సేయనది లేక బోరత్యంబునకు గాలుమాటి నెక్కు దుస్సాంగత్యంబు సేయ
 లోనై యొక నానొక్క వారాంగన యిండ్లి కన్నంబునయిటోసం బ్రసేశించి భ
 సంబుకయు వెతుకుమండ నాతనికి నాకస్మికముగానొకచోట కొల్లెగా కిడివేసిన నొ
 క మద్దెల గాల్పింప నందలి భ్రాంతిలోనై తావచ్చినకార్యం బంతయు నుచి మె
 ల్లమెల్లగ మీటుచు యానాదంబునకు మిగుల నానందముం జెందుచు క్రమేణ నాటు
 నరులు హిందునాని లోలకు పరుసలు పల్లవి ముకాయంపులు చేతితోలగి వాయిం
 చుమండ నారవంబులకు నింటివారు సేల్కొంటి నాతనిబట్టికొని మెత్తగ దన్న
 కారాగ్నహు బగునిగ శీయంచినాగట. కాట్టి రావణాసురుం డనివటకు పగమేష్టి
 తోశీయు పృసంగంబుగనుచి స్వయంవరంబున వా కవివతోడనే గర్వంబున తనను
 స్వయం వరంబునకుం నిలువక నవమానించిన నువ్వంబు నెంచి నా దశగ్రీవుండు
 ప్రిహంధకట హంబు నిగ్గలగునట్లాచ్చి కనుల నన్ని కణంబులు వెలువడ నతిశాద్రం
 బున పగమేష్టింజూచి.

మ॥ భలగా! సింహునరేంద్రుణ్ణి కడు గ-ర్వస్ఫూర్తితోడకన్పా
 నలికిత కూతుస్వయంవరప్రకటనా-వార్తలహితంబి ము
 ప్పులితోశేన నిదే సనైన్యముగ బా-హుగర్వమొప్పు శరా
 నలినారాఘవముఖ్యులంబుపి జే-వ్చెట్లు నక్కన్నియన్॥

హేపితామహే, పరమేష్టి! పృచండ భుజాబలంబుచే దండివగల భండనం
 బున తుండెతుండెంబు గావించుచు, భూలోకమందలి మర్త్య లబలులని వారిం జే
 ర్కొనక యుపేతు సేయుటంజేసి యానరాధములు కండ కొవ్వారిచే పోతగించి,
 యగ్నిదృంతి మదకుంభ విదారణ దాదణ కృపాణ ఖాటుండనగు నాకా స్వయంవర

ప్రకటన వాణిజ్యాలైన బంపక నడితింజేసిరి. సుగచి యది యటుండనిమ్ము.

బ్యాండుస్కరపుమట్టు-రాగము.కమాచ్-ఛాప్తాళము.

జానానాధ్యక్షము । చాల్చాల్చినాధ్యక్షము । జానానాధ్యక్షము ।

క్రొవ్వారిగఁచిరి॥ ధారుశివతులంద్విముగిల్లనే॥ సూర్య॥ స్వయం
వరంబనుశబ్దమించుకయు॥ భయంబుమీరి మాఁభరికఁపెరె॥ సూర్య॥
దగడిమగలబలే బెంచునేయునా॥ చంద్రోగ్ధ॥ మునగఁడడగింతు॥ సూర్య॥

మందిరి. చుట్టూచిట్టంబాసని నిక్కాగర్లంబి నివసించుచుండు నిక్కాగర్లంబి నీ
నిపుడునున్న నేని యాదానాథుని కాలములోనుండి నిక్కాగర్లంబి రాజ్యపురంబు నుండియు
మాతంబునకుని వచ్చెద నుండియు మదియు నిలదగ్గించుచునున్నట్లుండు నిక్కాగర్లంబి
గురించియుండును.

రాగము-హిందూస్తానీ కి శ్యామ్-ఆటవారిము.

సుకొతుమగుణాణరాముఁ॥ యశీలాహమాహరా॥ సుకొ॥
 జోవిశ్వపతియే॥ ఇంద్రాచక్రే॥ జ్యోతిషే॥ వేదాచారా॥ యశీలాహమాహరా॥ సుకొ॥
 మాహరా॥ సుకొ॥ వృథాపరిపాదయే॥ విషినోదనమై॥ చింతిమతానోపే॥
 రా॥ యశీలాహమాహరా॥ సుకొ॥ దైవసామ్యస్యై॥ శాశ్వతసాసాగా॥
 దైత్యనాథయజుసోహమాహరా॥ యశీలాహమాహరా॥ సుకొ॥

హీన కృపాశ్రయం. యూరి నోటికివచ్చినట్లైతే పోవడు. ఆ పాపమేమిటనియిచ్చామనాలో తెలుసుకుని ఒక మానవుని నీవును నీ సహవాసులును తీసికొని యూరి కార్యాలయం కంటిరాయం బోర్డు సమీకరించు కార్యాలయం వెళ్లి తప్పక గాగలడు. ప్రసంగ వశంగానీ గలంబు కడుగుకోకపోయినా యింకానే పోయి వచ్చాడని పని మీట్టి సత్కారం కంటిరాయం, సాధారణముగా లోకమునందు దుష్కర్తులకు బుద్ధిచుంతులు నిపుడు వాక్యము లన్నియు కట్టికోతముగా నుండుటచే నారామాటల సేవనపించి పట్టి తమయిచ్చకువచ్చినట్లు గాని నావదలసాక్షి మడియునుగదా. ఏమి గునన, ఒకతనొక మునందలి తాళిబొక్క వదలు గాని హంసతో స్నేహమాచరించి యొక నాడు హంసంజూచి ప్రేమమిర్చిమా? నానమ్మదానిచుండి యిహాదుగుంటలో చరించుచున్నవాడగాని లోకముందలి పస్తునముదాయ మొకించుకొన్నది జూచియుండు. పక్షియును లేకుండుటంతే నీపై గగయసామర్థ్యంబు నాకు లేదనుట స్పష్టంబుగా నా. కాన నావైకుంఠించి నొక సారిన్నంబు వీధింబరించునట్లుజేసి నాయుత్పతంబు చెరవేర్చునుటయు, మరాళంబొక మాతంబుగాంచియో యీనేస్తురా. యేలనీరు తరల పిచ్చిధిరుల నందెగు. నీవు చనించినంత నేనొకరించినను పక్షియును లేకుండుటంతే నీకు ప్రమాదకరంబునైనను కొంతచేటు వాటిల్లు. ఇది

శ్చయంబు. అందరనిపండకు నట్లుబాపవచ్చునే ఇట్టిపరీతంబుజాలించియున్న రానితో
త్వప్రియమనుని యెంత చెప్పినను వినమింజేసి యామరాశంబాతాచెడినితనకంతముంబట్టి
కొనుమని యాకాశపీఠిని యొక పట్టణంబుపై బోవుచుండ నచ్చటిజనులీచిత్రముంజూచి
చప్పటులుగొట్టుటకారంభింప ప్రమాదవశంబున తాబే లిదేమిచిత్రమని హంసనడుగుట
యు నోటిపట్టుకదలి భూమిపైబడి సహస్రశకలంబులై మడిసినదట కానదత్వరం
ధుండగు రావణునకు విరించిపెట్టిన వాక్యంబులు సుచింపకదృష్టస్వభావంబునదశగ్రీవుం
డురాక్షసగ్రీవులం బిలిచి.

గాగము - భోగంబు - యిత్రాతమము.

హంసోహంసోభావశీ తును॥ యోభలమానోయశభలమా
నో॥ తును॥ కోసల్పపథుఁ డశగ్రధరాంహి । సింధుయాత్రోరైసై
న్యసైసృనపరి॥ మూగో॥ శిలకన్యసైన్యకుసాగిత బీచ్ । మతకరోచిం
త్రా యెహిమానంబా॥ తును॥

హేదానవశీర తఖామణులొక ! యోలిప్సశిష్టతేనాకలంబున నగనవచ్చుచుసా
రంబుజీరి యందొక నానవైశ్వానరమేరముగా పరిభ్రమంబున నేతెందు దశగ్రధనివానిం
గుమిశ్రులతోఁగూడ సాగరంబునముగిలనేయుండనియాహ్వానింబినిశ సహయగురుకళకు
జేచియుండి నదవనాక నేకకులంబులొక.

చ॥ నలుదిక్కుచు గుం నలుదిక్కు పోవుచున్నలు నాలుగున్నలుఁ
నెలనగుమోముగొలు తరుఁడమున సింధున కేంద్రనగదనః
దలగి దేగిగానతె నుదగిగిగిఁ జనితెచ్చు రత్నిభా
విలసిత్తయైన యానమమున - వేగ భవేళలసద్విమానముః

ఓరినేనకా ! అమూల శేషోపాప విభవంబుల నలరారు సింధు రాడ్డనయ కాస
ల్యాదేవి కల్యాణంబెల్ల జనునబోవుటచే నేతానుదకతి నిలుచెట్టి వివాహంబున కంత
రాయంబు గల్పింప నానుంతినంబున మిగుల సంతసిండుచున్నాడ గాన వేవేగనీవిపు
డరిగి మన విమానరాజం బాయత్తంబుజేసి యీగుడెమ్ము హృమ్మని వచించుటయు వా
డతిరయంబున విమానం బాయత్తంబున నేయనద్దానిపైలంఘించియాముహూర్తకాలంబు
నసింధుగోళంబుజేరి.

నీ! పచ్చనిశోరణాల్ బరిగివెల్లెడుకాంతి, పత్తనాబెల్లను-బన
నెసంగ । హెచ్చైనచప్పగా-లచ్చెరువొదవింప, మేలుకట్టచెరంగు-మి
స్కులలర! ముత్తెగపుమ్మగులు-మోదంబుగల్పింప, రహియలంకార
ముల్-మమణజూప! లాంతర్గుణోభులు ల్లాసాబుగల్పింప వెలిపట్టు

కేతనా-త్వలయుచుండ | లలితకులకుమగస్తూరి - మలయతావి | ఘు
మ్మగుమ్మనుచెప్పారల | మ్మొక్కొనగ | జెలగిదేదీప్యమానమై - జెలు
గుచుండుసింఘపురిజూచె సాదగి-కింధయిండు ||

ఇట్లులిలి మంగళాకరంబు పాఠము చప్పునఁబయిగాంచి యంతరిక్షంబున
పమానరాజంబున నిల్చి వీక్షించునెడ,

ఉ॥ బాసనాయి సంపదము • బారులుగా రహమెల్లలనెగగా
కిదలిద్ది నేబతుల • కడుసఁగిలు ఖంటిమోగగా |
నాకసపుర దివేళ మతయు • నచ్చములెస మతాబునివ్వగిల్ |
నాకవిధానమానఘస • నాట్యవహునటనంబు నొప్పగిల్ ||

పంచపాదిగీతిము. విసులసరములగుమిశోడ-వేళవెలయ | ము
న్మిగారెడిచెక్కిళ్ళ - మూముమెలయ | నువటద్దిసఠిలకింబు-నుద
లిచెల్ల | కౌతూహలసభద్రగిరు-జురమునక్క - ననమునచప్పు
జూర రాజులమూచి ||

ఇట్లులిలివైభవంబున సింహరాజాధిపతుండు కాల్యాణమహాదేవి సంస్థాపనం
శ్చ - గాఢపది నాకధిని నయివై హాదాగారాధి నాకమరి లుగఁజేసి మంగళశాస్త్ర
సంహితలు కలంక లభింబునుండి వెలుకడ నెల్లప్పుడు ముద్రామణి గులు
దిలమమండ హాదీగుల యూచకు కాల్యాణాని గాఢపది నాకధిని ధిద్రుగఁబయిచెల్ల
పమానంబునెల్ల నొరులొకరుండ హాదాతో నొక హూయమహాదేవి లెఱపమాం
బువైచెల్లకు లంకాపురంబుకు ముంబైచెల్లమంద నెల్ల నెల్ల నొక మయంబున నా
కసీతముగా నొకరు సంభవించిన యూచకు వనంబున నెల్లలికి శోకపూరిత గయనయ
గుడు కాల్య పుకుల గద్దెద న్నయిండు.

రాగము-జంభూతి-ఆటలైతము.

మాటిమాటికింగుండగతనెనే | చాత్యునిని మంపాపురై
వము ||మాటి|| దిటపుగవీరబటంకన్నుచే | తీనలివెలిలబొమ్మడనెతి
నిహం ||మాటి|| ఆసిందికోసలవిభాజేరెమయస | గానసెందికేమోస
పోతిహం ||మాటి|| హాత్యుగనీతనమతిముదరుగను | మతులైకరననా
గతిజూతునొకో ||మాటి|| శీలతిపడె దుశ్యలతిబొమ్మడ | ముందునామది
జగదీశ్వరహం || మాటి ||

హాదామేక్షణం ? యతకో-ల : భుని : భునిగాకొని యతులైత గొట్టంబులం

దగ్గర యాసించియున్న నన్ని నిశాచరాధమునిబాల్పడ మోసగించితివిగాదా. అయ్య యో! ముత్తరవన్నీ నీమని బారిండునీయక రక్షించువాండ్వరు. ఒగడికా? ముందటి జన్మంబునం దేటువంటి నోములు నోచితిన్ ఒగడేక ప్రతాపుండగు సింధుదేశాధకుని కూర్మపుత్రిసయ్య ౪ నలోకైక మహాంధుండగు దశరథుని వరించియు యిపుడొక యనాధ వలె నీదుష్టాచిన్ జర్క మగుల వగుల మోగలవలె. పాపపుడైవ మెగతి బాల్పడించునో గదా. ఇంచిన కానున్నది గాక మానదని నీతీరున లోలోన మిక్కుటముగ దుఃఖించు యా కాన్యాదేవి యంతటి సౌందర్యవంతురాలాకోయని దశగ్రీవుండు జూడ సమకట్టుటయూ.

గీ॥ నెక్కసంబగు నగపుచే - మిక్కుటముగ | బొములుపైకెత్తి చింతించు-ముగిదిమోము | చండతిరి మైన శర్మల-సరికావె | దైత్యనాథుండు దిగునంద వైవఘటన॥

చ॥ కడుదిగులంది ప్రత్యకుల-కాలతుడు హరిగియమచిత్రి మీ పుత్తుడు సుందరాగియని-బొహుబలంబున బట్టిచ్చికోర్ దడిచుకదీని. ఇంకెరు-దయ్యను నూడ్చి నరచ్చుచున్న దీ చెడుగిదియేల నాచుచు-ధియనిశోనెను సాగిరింబునక ॥

ఒకానొక శతపు రామునిద్వరు మీద బ్రాహ్మణులు నా నాశ్రయించి యుండెడి. అందులో నొక జేమ యమున నరయత్న మువలన సేగుగుననియు రెండవవాడున్న వదనుగ్రుముచే నొక్క కాన్యాములు సగునని నీతీరున వాదించుచుందురు. ఇట్లుండ నది నిశ్చయంబు ఎరకంపనంచి రాక్షసులొక్క-నాడు తుంపిలంబుల గంటినదేషించి యందొక కానిలో యురు తిలుగని కొంత మిగ్గులొక నదను హేళమడిన సలము నరయత్న పరిచాడెందు వానికి రెండ కానినిద్రయత్నం నీ వాదించు వానిని శాక రాంబులుగా యెంచువాని తమర సకలంబుల నింకి గొంపోవదు మానవభయంబు న నొన్నం ను నాలందు పశా! యాఫలంబింటికిం గొనివనిన కార్యంబెమి. నేటిక శాకంబునకు వలయుపదాధికంబుల నిన్న నే నరుకుంచ్చితి నేడీసలంబులను గొన్ని కాసుల పెట్టుటైన విక్రయించి యందలి ద్రవ్యంబునకు కొలపెచ్చుతింబు గొనినను నేటికక్క జుకు పచ్చునని నిశ్చయించి యాసలంబొక వైశ్యునకు కొన్ని కాసులకు విక్రయించిప్పు టంబుగొని జనిన మరునా డావైశ్యుడు నిండ్ర తిథిగాన నాటిదినంబు దైవయత్నంబున బ్రాహ్మణండు జనుచుండ నాయార్యుడు వానిని లెచి యాసలంబును దానంబుగా యుసగ నాతండని గ్రహించి యింటికెంచి పక్షింబు జేయుటకై పచ్చి అందండు బంగారు గది పరమాశ్చర్యంబు కెంత భగవదనుగ్రహ సుని యెంచియుండ మరునాడు రాక్షసుండు నరయత్నంబున బ్రాహ్మణుని చిలచి నేనిచ్చి ఫలం బెంతిని

జూచిన నేలయూచినటుక్కిరిసివరాచా । దక్కప్రమాకృష్ణభావ్యరాసు
లునిక్కంబిదిరవితేజా ॥ మృగ ॥ బాలురువృద్ధులు స్త్రీలుయాదిగ్రతు
కుటరుదుగుణధానం । గాలముజేసినబంపుసువిరామముజానేలాసార్వజ్ఞ
మా ॥ మృగ ॥ వేటలాడినమ్మిటబోపుమునీలబుగిటిబలములునుగయ ।
భటలు హితులు సావంతులుగొలుచుబయలువెడలుచుకనయ ॥ మృగ

ఇట్లుమిత మ్మనంతులంబుచే జనపదులు దదరికశగధ మహిమలుం శర స్వామి!
యొక్కటితో లెక్కరుమీది ముక్కిడినగముల ద్రిక్కటి మాకోట పేటలు
నురుమాడుచు నాహులకృష్ణలకు ధనాత్పతింబునున్నించుచున్నది. ఆహాహా! వాటసా
య్యకృష్ణమేరుని శిష్యుడే.

౨॥ నామనాకంబుల్లింగునా • సంగులుసాగి సుకంబు వీనుగుణా
కాలుమెసింగులుకొలుత • లుక పెదనువ్వులుగారుగోతులుక । వేం
కొలదివిరాజెనుడ • నిక జలంబుచువిరావంశిగోలుకుసుకాశిభాను
నకుసులపు కొప్పుననేమి నెప్పిదాడ ॥ గానం.

౩॥ పుష్పలుబలుకుటగాదిది । మచ్చికమావిన్నపగులు • మన్ని
చిరం । బచ్చెరువుకి పాకిములగుది । గుచ్చివెను • దేరిగానకు • వెడ
లుచునుం ।

ఇట్లుగలదు జనపదులు కీర్తనల కళంగించుటయు శశగధ లాశ్యరంగిర
యట్లపేట నన్నాహంనాచుత్తం • కలి కెప్పుట • పొడిక నాలుకకువని చిథయాత్తం
చ్చి వం ల తిలోధానం గాకాచి ముచుత్తంబుచి.

కాగము-సాగనుస్తానికిల్యాద్య-భాగ శాసము.

సందయమేంకా కర్మశేల ॥ సంది ॥ సాగనుగమ్మగములు । గా
నువబాకేలా ॥ సంది ॥ క్షితవీర్యాలు । పూనుటవిజేతా । భూమి పెంపారా
బోవనుగీరా ॥ సంది ॥ గుణవపురాణా । మానగచ్చిశా । బూనిసుమం
తా । భోదను • వం తా ॥ సంది ॥

౪॥ నిరీతమా ! జనపతులంతయు కృష్ణభీతిచే • క్షయం • శంకుచున్న నా
రలుగాన వనమితరి కాననంగానేగి యాహుకుక మృగంబుల ఘాతనేయందగు. కావు
న వన వేటకాండ్రోను వేవే ప్రయాణ సన్నాహంబు గానింప నాజ్ఞాపింపుము. పామ్మ
నుటయు సచివగండు స్వామియానతి లోసావహించి యటుల వెనకేర్చి నిశ్చించుట
యు పదంపడి దశరథ రాజేంద్రుండు వసిస్తాగి ఋషులచే ననుభవదశి మహావైభవంబున
భరంబువిడిచి యరణ్యంబుజేరి.

మత్తకోకిల. కాఱుబోతులు గూలనేయుచు-ఖడ్గపాదుల
 మొత్తుచు. మారులేకను మత్తసామజ-మారణాబాసరించుచు. భూ
 రి సింహతర-శుశల్యస ముత్క-గంబులు జూపుచు. ధారుశీపతివేట
 లాడెను-దారవీరవిహరుడై ||

ఇట్లుప్రచయించి కాండంబుల గుర్తింబుల మెంగాని తుండెనుండెంబులు గాకం
 చుచు, మత్తకులంబులను, కిక్కిరింపుట భల్లంబుల శిల్లనేయుచు, నింకా శరభ
 శామూలంబుల భూవచ్చుంబుల ప్రుక్కడంచి కావంబుల ప్రుక్కునుచు నొక్క-యెడ
 మత్తకులాంబుల చొక్కానికై చురుకులని బలంబుల కడచి బహుదూరం బాగుటయు
 సంతసూర్వండ్లపై మించి చెసెం గానక గూగాడాంబుల కలంబుల కడగంబుల కడయు
 నని తీరంబున నాకుంబులంబుల పొందియుంబుల పయంబుల.

రాగము-నిధుకసూచి-ఆదితాళము.

నసిస్తాజ్ఞా ఘేపునిను స్తరణాం | నిఘేగాజయే కా బనజాయా
 || నసి || వనహింసూర్వాస్తాతిచక్కులంబుల | నెల్లంబుల నే హెంబుల
 బుడుచుంగా | || వసి || బహుధావహాని బహుచాగిన | బాణనేరన
 నసీయబాగిన || వసి ||

కాట్రుల దశకమునాంబుల నయ్యాని తీరంబుల నుడవేసండ్లంబులై నాంచి
 యుండుతరి నచటక గొంబుదవుల.

బుఱుబుడునునుశే బుబుడిటయ్యెనుంబులైన స్తరీనీట
 దడవుసేయక గడుముద మొందుచుదశరధుగనతిధాటి |
 స్వర్ణ వేదియగుసాయక మొకటి సత్వముగ సాగించె |
 హెంబుల భంగిసామగమనుడీయు మిగిలెంబులతాబరపించె ||

"బాడుచు" మనునొకధ్వని నీటియందు విసవచ్చుటయు దశరథ రాశీంబ్రుండు
 మదవారంబు బలంబులగ్రులుచున్నదని మిగులసంతసించి శబ్దవేదియగు నొక్క
 భూరళకము వింట సంగించి యొకగ్లాతంబుగా దెగించి బరభుటయు నాతాకునకు
 లోడురనే "కవళివే పుమేశ్వరా" యనునొక యార్తావం చావించి భయకంపితగా
 క్రుందై దశరథుండు నిచ్చేష్టితుండై నిలువంబుడ,

దోగా-హిందుస్థాని-రాగము-ధన్యాసి.

హాపరమేశ్వరా ! యూర్తరక్షణ! యాపదోద్ధారాశాసీ! తాపస
 సుఖకగా వైత్యసంహాగా | పాపమేమికంసాగీ || హాప || జడలుచాల్చినీ!

యడవులపడిబడి కడుముదమున బడియుంతుకొని నేడియెడనెనాడినెగులు
నా బడవా సెనుగావిధముకొని || ౪౪ || నిలితముగురుపుల | మెరయుమీ
గక | నిలితహిమకేయకము | మునుభిక్షన వదములుగలవానే | పాలు
బడితినివృథనూ || ౪౫ || పుట్టగొట్టినవాని పూర్వము గుహాని పొందుతె
తగునునునొకటి పుట్టిన మహా పుట్టి నేడియెడ మునిచినిలువనొకటి || ౪౬ ||
నెంతసేపొత్తునొకటి నేననినెనుకొని | మునిముదముగలవాని || ౪౭ || యగ
తరాశ్వనే | నెత్తునునొకటి మిగిలినెను || ౪౮ || పాప ||

పాపమేరా | యడవుల మునివృత్తిని మునిముదముగలవాని కేయకము
గుండునొకటి తిమిగుమున్న పుట్టిన మహా పుట్టి నేడియెడ మునిచిని
లువనొకటి పాపముగలవాని నా యా

రా. - భవానిని పొందెను.

నామగమనము జూచి పుట్టిన మహా పుట్టి నేడియెడ మునిచిని
లువనొకటి పుట్టిన మహా పుట్టి నేడియెడ మునిచిని || ౪౯ || యగ
తరాశ్వనే | నెత్తునునొకటి మిగిలినెను || ౫౦ || పాప ||

యన్నాధాని నన్నాధాని అయ్యెనాని అయ్యెనాని మహాపాపము నామగమనము
పుట్టిన మహా పుట్టి నేడియెడ మునిచిని || ౫౧ || యగ
తరాశ్వనే | నెత్తునునొకటి మిగిలినెను || ౫౨ || పాప ||

సీ | భనితపుగడగులు-బాగునొకటి మునిచిని, బాగు జటాపట్టులిచె
బరగువాని | ధరగామాతిజేతల-దలదిలేడివాని, గడికపెన్నెత్తుట-

గదలువాని । ధూళిధూసరముతో - దొరియుగాత్రమువాని, సాక్షి
కబ్రహ్మతేజంబువాని బాష్పధారలతోడఁ-బరగుచెక్కులవాని, ల
లితాంగచలనంబు-గలుగువాని । నుసుకసురటంచుట్టూర్పులుచ్చు
వాని । చక్షుయగ్గంబునుగానిహా-య నెడివాని । సారెసారెకుజనకుల
జీరువాని గనియెడశరధుడమృహ-మునికుహంబు ॥

ఇట్లు చేంబని దేశగ్రంథు ౩ దుడుఁబులున కొంతసలింబు చేకొని మునికు
మానని ముఖంబునఁ బ్రోక్షింపటము నతండు కనులువిచ్చిచూడ దశగ్రంథమతి వనో
వ్యాకులిశఁడుండె

రాగము హింసస్థానీతో ౧. ఛాన్ శాళిము.

సుహానరాక్ష మోరాశిమనహాలోసునోపే ॥ మహా జాననిసహాయబ
సాంధ్య క్రియ మో - మోహ ॥ మృగచూవిసోదధే మోరాశిమహ
రాజీ । బాణసాగయ మైపాతికినా గయమహా । మోరాశిమనమే
కాశ్మకనునాదిస । గునహాకియామైయ బాణగురురాశి ॥ మహా ॥

హేరహానీధి, నిట్టూయక స్పృగయావినోదంబున దగిలి నీకట్టి యెక్కుశేసిన గు
రాత్మరుని బుచ్చిగావంట్టుము. సుహానభావా, యాగంబొప్పుడు కోకలదేశాధీశ్వరం
డగు దశగ్రంథు. మునికుచూరా నేనివనంబున వేటలాగుచు హార్యాస్తమాన సమయం
బున నీక దత్తశుండాలంబునం దరిమికిని నేనలపడిని యొంటరిగా సరయూ తీరంబు
తేరి గాఢాంధకారంబున గజముకై వేచియుండ భవన్ని నదంబాలించిసామమునీరుగో
లుచున్నదన భ్రాంతిచే బాణప్రయోగంబున నీకట్టి యపరాధ మొనర్చితి. పుణ్యమా శీ !
నీయట్టి శుభమూర్తిని విధి ప్రేరేపతుండవై శరాహతిం గూల్చి సాహసించి యెంత
ఘోరపాతకంబునకుఁబాల్పడితి. నే నెన్ని నన్మంబులై తినను నీనిహృహత్య గోపంబు
బాషికోనగాలనుగ గాయని యిట్లుతోకించుచుండు దశగ్రంథనవల కించి మునికుమాగుండు
బాష్పకణంబులు కనులచెలవడ దగ్గుతికతో.

హింసస్థానీరాగము-కల్యాణే హుళకశానిము.

ఇనవంశజననుజంపిన ఘనమదేమనూ ॥ ఇన ॥ వనమునననచదు
లంబోలె ననయము మేమనుచుండుము । జననరమముదునుమగని మ
నసెలులాయే ॥ ఇన ॥ కిందనూలఫలముల్గొని కాటవినుండుము । యెం
దరాక నెందుబోకగో । విందునెంతుము మందునైనాహింస । మాని
యుండుమిందఱిగో । డెందమున సందియములేక తిరుగుచుండుము

ఇన॥ ధనకాంతియుగోనిజంపింను ! దారిశ్రమన । మనమునమాం
జ్యముల్గొన బూనింపినా । మోసకి మావధచేసి । గనులాభమదియె
య్యోగ ! మను కళాపెనుపాపము । మోసగులునా ॥ ఇన ॥

ఎహాయా దశరథా, ననుండు నీల యనోరగువత్తెవా? అయ్యమోగాజా,
యాడనింటి కందమూలంబులను వినుచు యయ్య కపకారంబు కల ననందలంపకి నాము
నిప్పుతరుండి మాబోటుంజంబున నీ క్రిబాధంబు సమకూగునయ్యా ధనధాన్యపశువై
తేతాద్రులందలి గాంతుచే మనుషులెరుల హింసెంతుని పెద్దలు కెప్పుగ పింగుముగాని
యందు మమ్ముంజంపుటచే ముంపననీకుగల్గు లాభ మెయ్యగ యయ్యా అరి వీరులమన
కంబు నురుమాడజాలు సభూరశరంబు “సచ్చిక్తిమిద ిష్వాత్త్రము” కలనావంకి
దిననిలొది కైవ నే నీకుంజీసిక నమకారమెయ్యది సార్వభౌమ. సత్యము సతత పనో
మకృతువుల యధాపిధిగనకువును కడుముదమున నుండు మునికుమారుండెడ, ప్రిండల
ర కాండహతియేడ, కిధక్వలెంటిల్లు కాగ నిక కనిచి కలపేమి. సకలధర్మకాత్త్ర
విపులగు నీ భోజిసర్వజ్ఞులు వేటాచ నకుట్టిసను, కంఠాగ కాలమునందునను, నిక
సమయమందును, క్షయహంజలంబు గావంప సగుగరా అయ్యయో నేకేని పా
పఫలంబులంద నేనేమి కేయవాడ కాతాతె, హమాట, కాత్యాంబులగు నిమ్మింక గా
పాడువా రవ్వరు. దిక్కులేని పక్షులవైకడి బొగలు హించిలి కిర్పువారవ్వరు. అయ్యా
గునివులార, నిరంకు మూకుట్రువానల నెటిగె యుడసి యడసిందిరిగి కుగ్రుగలంబును
నేటనిరును దెచ్చి మోకిచ్చువారవ్వరు. జుహో అప్రకృతలూ, కేసె మోకాలయగలంబు
నకు కనప నుపాణవ్యంతును గుంకి, గాని మీరింక నేగతి నాల్పడున్న వాగ్గోయని
నామనంబు గడుసంతాపంబుదున్నది. కళువంకరగమా నానావును దలనికతోడుత
నే మగ్గునివులు గోతాగిరంబుచే నవంబుల కచచదరు. అయ్యయో దశరథా న క్క
బాణంబుచే బుష్పర శవంబులు కంఠిపగగా, కైయ పృథులూగోదంబు నందలి
ప్రహంబంబు నిట్లు గాకంఠిపనని పశ్చాత్తక్షమానగండ నయిటి గ న యాదోపంబు
నిన్ను కందకుండు గా నివ్యవృషియూ, కౌసానుగ్రిం పలువునంద సంపన్నులంబు
నిమి కన కంఠం కిచ్చుతాంఠంబు కిచ్చిలను కడుజెనూ నానగిగనంబు కిచ్చిలం
నిన్ను కంబు గ కనుకాల్పంబునంబు గ

గీ॥ కిరధేవ్యంబాకొండు-దాపున క నన్నుతింబుగొనొక
మిక్కి యున్నదనెటా నమితిత్తిమితీ శేమగ్గురు-లొంబుల పురుదున్నా
రుగళగత-పామెలుగంచు॥

రాజా దశరథా ! ఏహసాగ్ధసితలుగు మనీయ సగంజకుల పాలికి నీ కవం
డ లోడకంబుల గొని చని ముందుగ వారి దాహంబు చిహ్నంబు నావృత్తాంతం బంత
యు సమస్తంబుగ కన్న పశ్చాత్తక్షంబునను. అట్లంబు గాన కన్న పృథువాతును.

రాగము-నిమా-నీ - గానతాళము.

ఛిఛిపోవోయి పోవోయిపోవోగా || ఔరాపో || ఛిఛిఛిఛిపోవో
యిపోవోయిపోవోగా || ఛిఛి || యుత్తరినిపోతెరించి చిత్తమునుసత్తుడ
గుచు సత్తమాదిగుణముగ్నిండు నెత్తుబరికాడ || ఛిఛి || చిన్ని వెన్నెలకు
దునూ యన్న నెన్న సన్నగించి కిన్ను చెఱుబిన్నుగడబన్ను చిన్న
బూడ || ఔరాపో || యుగ్మిచ్చునతొడ్చి బాలనుచ్చేకానినూశ్చి నిట య
చ్చిక బుచ్చికిబూపనచ్చగుచునోచ || కానీ ||

శ్రీ పాపాత్మా సుగుణవియగు మాకుమాయ నెచ్చటనో సొసూచ్చి నీయిచ్చకు
వచ్చిన ఔచ్చుచిచ్చట బెల్లగుచుకించు చున్నాడవు కనువృత్తులు, సంఘమునకు
నీకేమిసేతుని నిక్కంగాని నీచుగనాహించితివి గావోయి. నీచుగనీతిమేని నీకెక్కయె
క్కడ, త్రిలోకంబులైనను భస్మీభూతంబుగా కేయజూలదుము. నీటక్కర వేసంబు నిక
నిక్కడజాలించి మాబాలుని ఎలతెరంగిరింగింపుము. లేకున్న నిన్నిప్పుడిప్పుడే శం
యించెదమునుచి, నావుడుదశరథుండు కడుభయంబుకెరి వారితో సేనాపకవృత్తు
లొని, సేనాపకయుండెను గు యజ్ఞదత్తుండ గాన నీకాస్త్రియిబాసించుదశధుండను
కనినాత్ముడ, నపాసానీడితులగు మీగుసుండుగ నీయుదకంబు మీదాహించు వారిం
పుడు. విదప మీతనయుని వృత్తాంతంబెల్ల కి కొలంగి కెజింగించెద ననుటయు నాగా
త్యంధులు చిట్టలుకనుది కి నీచా నీవు దశరథుండవై నేని గిశధుండవై నేమి మాబా
లుని వృత్తాంతంబు తెలియక మున్నుండ నొక్కరి బకాంబు వైదను గోరిలుచాకము
కాము. వినుము ౨౫ పాదక.

మ॥ తగదంచుకొనగనూని మత్తినయుడై న్యస్కూర్తినగించించి యా
యగడ్డి ౧౩౩ శీయ నానివిధ సే మయ్యెన్ గతంబుతయున్
తగనూకున్నిదిపంపు నె పకి మనస్తాపంబుగల్గించివే
జగముల్గుంగుచు మేమొకింతయులుగన్ గావ్యంబుబోండుమి॥

ఇట్లు కోపోద్బేధ మానములై యగుగుటయు కతరధుండు మేనుగమచ్చకైత్యంబు
నూలి యల్లనవాకితో.

చ॥ శిరమరిగోసి యేనుమన-సామజతుండమునేయపొచియా
సరయువుశీరమరిదు పొడ- చూచిననుండ ధిసత్తినూజుఁ జ
త్తరిజలకుండ్కిక జల ము- దారణముగ? నొప్పుడెద్దనుల్
పరసిన గానకేసితిని-పేరలుకన్ గెయించు మందతన్॥

హేతాపవృద్ధులారా, మృగయానినోదంబున నీనడురేయి నేనొక్క మత్తక రికా సరియూనదీ నీరచుంగు. జేచియుండ మీతనయుండు నీటముంచు కుంభధ్వని నేనుగు నీగు గ్రాలు నివంబుగా గ్రహించి ప్రమాదవశంబున నాయకంబు విడిచితి నద్దానింతేసి మీతనయుండు పరలోకగతుడయ్యె. యహాత్ములారా నే గడుపావిన య్యునోడక నీవర్తమానంబు విఱవెరిగింప నిటు విచ్చేసిన నీదురాత్ముని శయించి నద్దానినలం బనుభవంపంకీయుడవ. ఆగ్యులారా! యనిలగుడు ధయ్యండగు వివాహ తన యుని పింసించిన పతితుం డిగంటా మనకు నేయని నిట్లు కేకవ్రాత నయనందై నతిగింపటయు నావృద్ధ మిగనంబు.

కిం॥ హోహోయనిపలికించుచు నెఱాహమున మునిగివృద్ధ-ము నులీలబడి య ! శ్యాహ నెఱిలి హోహాకుఁడు । గాహతిసలగ్గాలునట్టి-యన నిఱములగ్గె॥

ఇట్లు హాత్ముని కొంతపడవునకుం తెలిసి కన్నీరు పెండఁబడెను. పై నెలయేరు చందలగు ప్రకాశంపఁ బుత్తునింశోక్తిని.

రాగము-హిందూ, గావి-ముఖాని యానందము.

పామ బొగసాతిత్తే త్రిభుజి । నీటకటతనయమాకులీలతనచో ॥ప॥

ఈతరుల పామని నుగుఁబాని పించుచుచి కోకసాగావానంబు మునిగి భజన నిఱముని.

సీ॥ వనమృగములనునలె- ననరసుంపట్టి, గగనయనాతి డే-తప్పు కేసె। తగునయ్యయడపుల-దవమాచరించుచు, నిగి నెనుమునిపుత్తు- నుఱుమాసేయె। సత్యంబుదప్పడు సదచులచిత్తులప, హింసంపఁగానొల్ల- డితరప్రాణి లాలితాకారుండు- బాలాగనుకుమారుం, డమిత తత్వజ్ఞాని-యధికాడరయ । నకటయేమనినగ చెనో - యనుగుకొడు కు। మమ్మునేమనిదలచెనో- మనసునంద । నీదుఖుశరహతిచేత- నేడు నేలఁ బడగవిధివాసెయ్యయో-బాలునిపల॥

అయ్యయో దశరథా, నావప్రిస్తుని సంసారోచుం బెన్ని జన్మయలకైన నీరదని పకల పురాణోపదంబులు బుద్ధుచుండ నిట్టి ఘోరపాతకంబె యెడిగట్టి కొంటి వయ్య, అకటకటా రాగా నీపటుబాణ హతింగూలుచు తానెంత పగ చెనో, నెంత గుండెనో, యేమనిచింతిలెనో, మమ్మెంతదూరేనో యెఱిగింపవయ్య, హాసుకుమారా, హాపుత్రి, హా తనయ, పూర్వజన్మంబున మేమెట్టి పాతక మొనర్చితిమో, యీజన్మంబున జాత్యంధులచయ్య నీయండచే నిండారుమానంబున యుండియు మాపాప ఫలనోబున నీ యకాలమరణంబు నాడగంటిని. హా తండ్రీ యర్ధరాత్రంబున

కార్యకాండ్యలచేతులకి నిన్ను లంబు చేపించిన శలంపిప్పజిప్పడే కనుగొంటున్నది నిన్నునేకవిధంబుల శ్రోతండు మునునాన ఉదేశించుకొనడమొనగా వాటితో.

॥ అసంఖ్యకారమునా-వినుపితుమిషష్టకేతల్ దిక్కిమునఁ-పెలు-
గిమిదా । దూవర్చు పేగఁ-దోపునతాబడ్డ । నొడఁగు సెచ్చమనియె-
నెఱుకె బడె॥

అట్లునివాండుమటయు నానంపకులు పద్దనాడలు పుత్రుని సుకుమారతఁ బుట్టించుచు యజ్ఞదక్షుండఁ జేయించుననియు నుత్తముంజెప్పి దశరథుని వివాహించుటయు నాతడెట్లు నానంప వానికి శ్రీహరినిం గని సుపుత్రునిష్టయితిదనఁ బాపమును మాయలు తిమిగులఁ జనానఁ పుండున.

ಪ್ರಾಣಿ-ಯ-ಭಾಷೆ-ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ

[illegible][illegible]

సీ॥ శాంతిమాతా లార దగునెమరా చిహ్నం॥ నీటిమొత్తముతో-
గారిచమున॥ మనస్వీయమున నీటివేడి మానానా గొట్టెపుంబయ-
జనదుమీరాకు॥

అపవిత్రములు = అపవిత్ర సంతానములను పుట్టించును. నాశనమునకును వానిని పంపింపి
 లించి నపవిత్రమునకు మానములై మరలనుండును. నాశనమునకును వానిని పంపింపి
 రిత కృత్యములు నకు పంపింపింపి. శిక్షలును నాశనమునకును వానిని పంపింపి
 ముగాని ప్రమాదములందును నిటు గావించుటనని పశ్చాత్తాప పుట్టించుటనుండును. గాన
 నీవును మావలె పుత్రులొకండు = మరలనుండుని. పంపింపి. పంపింపి. పంపింపి.

హా సుగుణనిధి, వమ్మిట నొంటిగిడించి యెటుపోయెడు నిలునిలు యిదే మేమునుయరు
దెంచుచున్న వారచని పరమాత్మునియందు మనంబు లీనంబు జేసి యావృద్ధులు పుత్రుగి
జైంబడి జీవంబు లు పడచుటయు, దశరథుండు అమితశోకంబు న నామవ్యవరతు వహ
నాదికృత్యంబు లొనర్చి మిగుల యశోవ్యాకులతచే వనంబు న.

శా॥ సారాసార నాణ్యుగ నిశిని నే - సారావాక్రవి న్నేటకై ।

నీరీతింజనుదేరగానగునె పో - యే పోచితిగాక యీ ।

భ్రాత్రగేనరు గానికేసితిని హా - తీవ్రంపుదాహంబుచే ।

నిశేలాసుతుత్ ప్రబట్టి రయయో వేదుఖసంతపుటై॥

హా సగమేశ్వర, వేటాడుట సప్తవ్యసనములలో నొక్కటి యని పదిండెలని
యు నీకీకాణ్యంబు నశల చనుదెంచితి వచ్చితిపోనాన్యంబులబడించి యెంటగనినడురేయి
కుండగంబున కే వేచియుండి మునిపుత్రుంగూల్చునెల, యైనగాని యావృద్ధులు పుత్రు
నినై ప్రేమాతరేకంబున భవంబు లు పడచుటెట్లు. ఇట్టిమువ్వరు గతించుటకు కారణభూ
తుండనగు దురాత్ముండేనుగానే అణ్యంబు న కందమాలఫలములంగొని యెరుల కప
కారము సేయ గలవైనం దలంపక మునికృష్టించిరియించుచు లీలంచుదు యాచహనియల
కెక్కుజేసిన నాపిచువేల, గాల్చినే కావున.

సాక్షీ-రాగము-రబ్బి.

నావలచువదియెలగాల్చునే! వడచుచుగతిన్దైతీ । ఘుచితకేక్కినేన
వినితుండెనై । నెచుసాపమునానైతీ! మాను లీలచునిజాడ! జనునెంతును
హరినిగూర్చు ।

ఇట్లమితము గా దుభించి దశరథ రాక్షసులను మోంబు జాలింప నిశ్చయించి
ప్రాయోపవేశంబునెయ చ కట్టి మోగానీమండగుటయు ఎరుట దపావంబున ౭౭
పూర్ణగమ్యాధియందుమా పయనిస్తారంబుండగు వసిష్ఠమహామునిండుండు దిక్పర్యప్తిచే
యావద్వృత్తాంతం బాలించి వాయువేంబున బ్రాయోపవేశంబుండగు వశగమనిజేరి.

రాగము పురి-భావత్రాసము.

సోమనియుంధను - । నిశారధా సోమ ॥ సూర్యోదయ బహుహ
తసుజ్ఞాని ప్రకృతిపురుష కే కార్యకియో ॥ తుమసోడు॥ సాహెకువ్య
ర్థప్రాయచాంపితస్తా । ఆనాహమాం వాక్యసునకర ॥ సోడు ॥

రాజా దశరథా! విల యాలీల బేలయి బాలమాతీ శవయిలగోలుపోవడల
మిగున్నాచువు. ఈవి సమయంబు న నిచ్చుటకే నొందరిగవచ్చుటంజూడ మిగుల స
చ్చరపునోచు నిష్కారంబుగా యునురులంబాయ దగదుతగదు. సమాధిజాలించు
ము. నీయభీష్టులు నా కెంగించివేరి కక్షకొలది న చింతింప నను కట్టెద. వే

వేగ నెఱింగింపుచునుటయు, దశరథుండు దిగ్దనులేచి గురుమయ్యనకుఁ బ్రార్థనాత్మకముగా సాష్టాంగములూసర్చి కనిట్లుంజూచి.

రాగము-కాఫీ-ఆదితాళం.

కాహె-కేబాతకి హా | గురువతును || కాహె || బ్రహ్మఘాతక కే
పాతక సేయబ | చాతనహీనునజగభరలాసే || కాహె || యెహి సేతను సేక
హి సేర హేభువి | ఛాండది యోయెహిదుర్మదసూజీ || కాహె ||

దేవా, గురురాయా యాబ్రహ్మఘాతకునివై మీ రెల కరుణించెదరు. మునింద్రా
యాదురాత్ముని పాతకంబునకు మేరయొక్కడిది. కిరాతుండనై యెదులు జేయశంకించు
కార్యంబుజేసి కడుదోష మొడిగట్టుకొనిన యానీదుండీ ధరమనదగునే. దేవా, యన
వినరాని పాపకృత్యంబునల్పిన యానరాధముని విసర్జింపుడు వేవేగ బ్రాయోపశేషంబు
న దేవాంబుఁజాలించి నేజేసిన సేతుకుడగిన ఫలంబనుభవించెదననుటయు ఋషివల్లభుండు
గొన్నిప్రయోక్తుల దశరథునూరొచ్చి యతనితో.

గీ॥ ఏలదశరథయాలీల జాలి జెంద | జేలవైతివెయూపల్కు-మే
లువినుము | విపులతోకాన్తిచేన్దెల్ల-విగతధృతిసే | గాంచనేటికి కీర్తియు
ఘనతడవగే॥

రాజా ధశరథా ? నివీపట్ల ప్రాణంబులంగోలుపొదనిశ్చయించుటకు కాలణం
బారయ నేరకున్నాము. నీకంటిపాటిల్లుట నేకలంబి కలకొలంగి నెఱింగింక
కష్టసాధ్యముల నాయనచ్చునా ? రాజా వేవేగ మహానిశ్చయ వృత్తాంతంబు నవిస్త
రంబుగఁజూతపరపుము. మేనల్లని కన్దయో హుటంబుగల్పింప నిచ్చగింతుమన బక్షి
రథుండు నిష్క్రమహేములొందు నవలోకంగి.

రాగము-హిందుస్థాని-ధన్యాసి-హూషక తాళము.

దేవా ! యేమనివిన్నవించు | నెటులనైతునేమనందు || దేవా ||
భావమునఁ బరతాప మొంది | పాపనూననుజ్జనైతి || దేవా || హస్తకై నే
వేచియుండి | దోసితిగోకసాయకమున | మస్తకముడుల్లననని మాన్య
నొక్కమునివశేన్ద్ర || దేవా || రుగ్రవారాతములుదూరగె | బదరుచున
తడనువగనే | ముదుసలులగు తలిదండ్రుల | సదనమునకుఁజని శైలితి ||
దేవా || పుత్రతోకమునవారు | బొగలిమ్మలించెందుచును | పుత్రేషణచే
నన్ను | బోవుమని పపించిరెట || దేవా ||

స్వామీ, యనవినరాని యాబ్రహ్మపాప వృత్తాంతంబేరితి తను కఠింగించి వాఁ
డ, గురురా ? నేనీకేయి నైవ్యంబుల హరింపజోహాని వేటలూడగు నాయూహి

రంబుననొకకుం చరంబునన్ వేచియుండ నగ్రరంబుననొక మనికుమారుడు రంబుల కమండలంబు ముంప నానినదంబు రంబు లంగ్రోలు సుత్రేధ నాదంబని భగ్గిమించి శబ్దవేదయగునొక ధూరశంభూతిని యుచంబునం గీతించితి. అద్దానిచే నాతిలక కడు శోకంబున పుత్రుండగును నన్నుంకొక గుఱు పృథ్వులులు, కాత్యంశులగు లన మాతా పితరులొకటి వటవృత్తుంబు చంత మిగులవాహంబు గొనియున్న వారగుటచే నీరలంబులంగొని వారిపానంబిచ్చు పదప తనవృత్తాంబు నివేదంప నాతియనం. సెట్లువారింకేరి రలంబిచ్చ వారగి గ్రహించి మాబొలని తెరంగెలుంగ కలంబుగ్రంపనుటచే వాకావృత్తాంబుండెరిగించి యాతాపన పృథ్వులవారి తనయని యొద్దం జేర్ప వారతిమఃఖము మిగుల కలంబును నివునుమావలె బుత్రిశోకంబున చుడియుమని శపంచి ప్రాణంబుల పెడచిరి. కానినిష్కారణంబుగ మువ్వర కగ్గజేసి పొగింబులం గొన్న కలుషాత్ముం డీకల్మష శిశుంపం పగు నేయని కున్కుటయు కప్పరం పొగింబులగు వసిష్ఠుంబు సుందరసంబు నింజాంబు దశరథరాజేంద్రునిం గల యంబునని.

గీ సుతులక్ష నెక్కినంబు వేరలబడంగెని బుత్రిశోకంబుచే నిన్ను - గాలియుమునెడి । తపసి గాహును శాపమే - గళర ధేని । పంజర నదీర్థ మెదులైరు - ముగ్ధుగా నుడె

కళర ధశ్యం ? యంబుచ్చువాడతైతిః ప్రమాదవశంబున కేసిని చనికనివుప వృత్తాపచిత్తుండగుటచే యాకొంబు నిన్ను సందకుండుకలుల యుద్ధమం డనుగ్రహించిన నాడుగాకే. మనయుంతా నాపేక్షకు మిగులచింతించునిన్ను పుత్రశోకంబున నుండియు చు. యంబులు. అత్తైన గుడుప లనుగ్రహించెగాని కాపంబులు. అడబోయి న తిగ్ధమెదురొనునన సంశానాపేక్షచేరిలంబు నీకు పుత్రులుగల్గిన పదపంగరా తత్పుత్రుల శోకంబుచే నీవునుండకగుట మిగాంప నాటకొక్క దైవము లేడే. ఇం దుకు వేరొక్క హాస్యంబుగలదు. సావధానచిత్తుండవై గూలంపుము. భూతక, శ్రీ కపలాచే వేరంచిగాగల కలంబు గాతన సంకారంబుగాకంప గ్రహణిష్టువును ప్రార్థంతును. ఆరహానిభావుండు న్నయనతి. కానొక్కరువాశని గుర్గులన ప్రేరూమాక్కట నిమించి భూభారం బనావదనంకలం సంకులగా, యేమిసేభాగ్యము. కాకయంక నీశోకముడిగి సంతోషాయుత్త చిత్తుండవై పురం బుడికం బ్యునుంబులం చేలియాచుచుని వచించుటయు దశరథుండుమిగుల సంపదించు కునంద్యునికలం బిలవులొని హాహుధి వంబున పురం బుడిక రంబ్యంబు సేయునడ.

రామణాదిగుప్తాసురాంతా రభసంబునకెలసేగి

దేవ బ్రాహ్మణహింసలుకేసరి గీక్తిమీలవాకలిగి

భారి మక్కుడై మోయ కేకను ధారుశ గన్నిరొలుకా

వారిజసంభవ శ్రీరామైను భామినియై తానలుకా

అమరగణాంబులు బలసిగ్గలననా యమరశ్రేష్ఠుడతిత్వరనా

తామరసాక్షునింగనుగొన మనమున దగక్షీరాభిషి జననా॥

ఇట్లు సకలదేవ బృందములు వెంటసరి గొలువ విరించి భూత తోడంగూడి యనంతమునుండగు నన్నచో కష్టండు వనియించు క్షీరాబ్ధికి యేకాగ్రచిత్తంబున నగునులందగు సకలశక్తుని వనంబుగూడి.

శ్రీరామాయణము-సర్గము.

శ్రీరమణానందవిదూరాధివా । శ్రీవత్సాగ్నితాహా । వరమపురుష
జగదేకమీ సే । పావనమూరతథాం శ్రీర ॥ శ్రీవత్సపద్మాక్షికేతవా । శ్రీ
తాంబూలకాగ్నిధాం । భానుకోటిప్రకాశగతిగ్ని । సనమాంబుగతథాం ॥ శ్రీ
ర ॥ హరమకుటకేయూరధారణాం । కుంభరత్నకాశాం । క్షూరదుగి
వపరహాశ్రీహాం । హేపాదాంసాం శ్రీగ్ని । బాఖనకృతామృతదీగదా ।
భార్గపానగిగ్నిం । సుకహానావతాం సానసృకకగ్ని క్షమనోద్భవిహాం ॥ శ్రీ
గ్నిం । సుదేవధానివంతిచుట్టుజమంబులము । సుధాభాగ తుల
సీవినిల్లి సామాంబుధరంకొస్తుభం । సుదేవధానిముఖాంసాంసరసీకామి
తాహాసానాం । క్షాల్పకృతభాసురగణమకుటకాహాంబుగతాన్యపతిం॥

ఇట్లుండగు సకలలంకూడి భూత నాగులకు గతిగ్నియగు నామండగ కా
శాని శ్రీగ్నింప మహామభావుండున్నకహాటి కే ంకుల, హానుకుట యూభూష
ణండునా, కాగ్నిస్తుభ శ్రీవత్స వయియంతి మాంధాగుండును, సరహామృత కుశా
వనంబు లొల్కుధాని శ్రీవత్సాలాంబుమందును, శింఖ నకగ్నిధాంబుగదాపద సరాం
తుండును గురుదేవాహ నారూఢుండై బ్రహ్మదులకుం నాపట్టయమిప్పులం గూడి య
మగ శ్రేష్ఠుండాహసానాభుని పంబుల క్షిరంబు శ్రీకృష్ణయన్మహా పురు
షునివైహంబునిల్లి యల్ల సప్తమాతృనితో.

క । మూలజనులనుమవిచా । రాహుంబులంగి క్షూర-సంసారా

కా । సాగముశ్రీముగన గెయుదారుకనన్నిటనుసకు-దనిసేదితిగె॥

హీ లగత్కృతో, కమలాభతో ! ఘోర సంసార దుస్వీకృతులగు మానవులకు
సేవదక చంద్రులవై నిజశక్తి పను సుంశనయని వేదాంతవిహార ప్రకరణకులయినమహా
వైద్యులందరు నిశ్చయించి యున్నారని యిట్లు వినుతించుటయ దాహాదరుండు విరించి
ని కరుణా ద్వంద్వప్తిచే వీక్షించి నీయభివలంబువేడుము. దీర్ఘదని బుద్ధులయ నాన
తుగానగుండు మిగులదక్షిణే.

రాగము-భేహగ్. ఆదితాళము.

శ్రీలలనాధిపతిత్రింపుమా । శ్రీరమణామామనవి వినుమా ॥
 శ్రీలల ॥ భూలోకమునయశాలస్యడవగా । భూరిబలుదురావణుడనుడై
 త్యుడు । కాణాంతకుశిగ్గొలుచున్నాడని । నేలబెంది పరాగేలవర
 మున ॥ శ్రీలల ॥ సిద్ధులబట్టునోసాధ్యులగొట్టునో । శేరియత్తుల నిరము
 లెదుర్చునో । గడ్గొంచినోగ్రాహ్యులగ్రాహుల । గాసిబెట్టునోయనిగన
 లుచునుగదుము ॥ శ్రీలల ॥ భారమెక్కుడై భరియింపరాకను । భారుణ
 యిడెపరితాపమునొండెడి । నరవానరులచే నాతిడుగొరియగ । కరము
 విధించితి కమలాపతి శౌరీ ॥ శ్రీలల ॥

ఈతీయన నప్పరపెట్టియకులితగకపలుండై యాపగమ పురుషులకు విన్నవింప
 నాదేవాది దేవులలోక ముహూర్తమూత్రకాలంబు మోచించి నిలచింజూచి.

వినుకశ్యపుడునుఘనమున్ను తానిమలతపంబునుజ్ఞానం ;
 ననునెమ్మించియునతనికింబుమ్రొవగునులనుబాంధ్రులచే ;
 నాతడివ్వడుదళరథాఖ్యభూతి నరనాయకుండై యొప్పం ;
 నతనికినుతుండైన దనులబంబుపురు నరరూపంబునత్నేతినికం ;
 జనకునియింటనునిగిర సీతగ జనియింపును నాకొగకం ;
 ఘనమంగమారుచగరిమంగోడ నానరులై పుట్టుడు భువిలోకం ॥

అహో దేవతలూని, భూలోకింబున యమోధ్యా నాగుండగు దళరథ శాశేం
 గునకు కొనునుండనై నరరూపంబున జన్మించెన. మీరును భూరిబలసమేతులగు వాన
 రులై పృథ్వింబుట్టుకు. ఇంక చింతమాని సంతోషయచ్చిచిత్తులై నిరతికపుడని చ
 క్తితికోధానమొందుటయూ, తమ్మిచాలి మొదలుగానల దేవత లామహామహుని కృ
 పాతిశయంబు లుగడించుచు తన తన నివాస సలంబులకీ రావణవధకై సంతోషంబు
 గా నెదురు చూచుచుండు సమయంబుండొకనాడొప్పు బంధు, మిత్ర, పారోహితు
 లు బలసి గొలువ దళరథుండు నిండు శేరోలగంబుననుండి కులగురుండగు వశిష్ట భగ
 వానుని కలయంజూచి,

రాగము-హిందుస్థాని-భైరవి. జల్వితాళము.

క్యాకహుంతక్ దీప్ మోరీ । క్యాకహుంతుమహారాజ్ ॥ క్యాక । క
 రతెకరతెహరదినమోరీ । మనమెలగేయహించింతో । యపుత్రస్య గతి
 రాస్తియనుభవప్రత్యక్షహువా ॥ క్యాక । భోగపాయ । భోగపాయ ।

రాజ్యకా భవభూతిలియా । యవ్యనాంతక హునాయహీమో
రెమనకులగా ॥కాశ్యక॥ పాప్తిసంతానచక్ర పరిమళిపుక కృపానహీ।
యవశ్యయనుభోక్తకర్మలూక హేరాడరి హే ॥కాశ్యక॥

దేవా, వసిష్ఠ మహామనీంద్రా, పుత్రులు లేనివారక గతులు లేకను వెద్దల వాక్య
మాలించి పెద్ద కాలంబునుండి పుత్రోత్సవమునకై యగురు చూచుచున్న సువీయ యాస
లెల్ల నడియాసలయ్యె స్వామి పశిస్తుతి పశిస్తావంబున కనుకయి చిరకాలంబు నుండి
నామనంబున బాదుకొనియున్న యీచింత తామె దీర్పకున్న మరవ్వరు దీరురు. ము
నింద్రా యి తరిగరుణించి పుత్రోత్సవంబున నాకుగతులం గలుగు నటుల నొకయుపా
యం బనుగ్రహింపుడని బార్ధింప నాముషివల్లభుండు జనవల్లభునినాచి హేరాజా.

సా. - గాగము ౩౮౮.

వరి మెట్ట సమానవృత్తభావ తిసోనిధి శృంగియును దేబనుపూ। క
రముబుత్తకామేష్టిక్రితువును గిరముదమునగావింపూ। వరిసు సుల
బహయుమపురాజా। ధర మోదంబున రిశకుల తెల్ల।

విశిరభశ్వరా యావంతి కాశ్యంబునకై నీవింతి చింతి మంతంబునం బూనంద
గునే? పాపనిష్ఠాతపోగర్హిండును పరగుహ్యమంధానతన్మయుండును నగుముష్టి
శృంగమహామనీంద్రునిచే ననిపి పుత్రికామేష్టిక్రితువును యధావిధగ గావించిన యెడ
నకల సుగుణాభిరాములగు కొమరులనల్వర బడయుదువు మఱియు మఱి యాశ్రిమంబు
చెంత నేవచించిన దెవగహస్యము లప్పడే సురచితిక గా మున్ముందుగ నుహానుభావుండగు
నాముషి సత్తమని కారిల్పించిండుక దెలిసెద నాలకంపును భగ్వానుంకొకప్పుడంగ
దేశంబున మిగుల మనావృష్టి సంభవంప భూమిగుండక హామసాద రాశిండుండు మి
గుల సుంతించి వెద్దలను గొవించి కెగారంప నాగు రాశింబునాచి హేరాజా శ్రీమా! ఇచ్చ
దేశి నా పవన భూములయందు ఋష్యశృంగుండను మునికుమారం బొందు తపంబు న
ల్యుమనున్నవాడు అంతఃపురక శ్రీ పురుష భేదిం బెఱుగడు. కాన మామోపాయ
సమన్వితులగు వేశ్యలంబించి వారిమాయకలన నాని నిచ్చటికి రప్పించితివేని దేశ
మందలి యనావృష్టి గాని సుభిక్షము గా గుండునన జనమందు నటునగాన వివ్యాసలగు
వేశ్యలగోదఱనియోగిం చుటయు వారతిసింగంబున పుత్రదోషమృతతె నశశ్యమార్గం
బులంజేర.

గాగము - బేహగ్ - ఛాసితాభము.

పవిత్రవాసయలకొరావోసే! యోహిమిగాన అత గాన ॥పవిత్ర॥
చల్లని తమ్మెరలల్లగిసేవ! యల్లమురం ల ముల్లంబు శ్రీరామవే! కొప్పునల

బూగొమ్మలుదాటుచు సన్నపువైరినిజొకలుచేయు॥ఓపి॥ పుష్పాడిడుల్ప
చుపూపాదల్ జేరుచు కప్పురతరుళల కడవిహారంబు ఓపి॥ ఇందునందు
మనముదలమీతలి॥ కిందులూ పుచు జెందమిగొంద ॥ఓపి॥

ఈతీరున వారకామినులు తిరుసెచ్చెల బురికొల్పకొని ఋశ్యశృంగమునందు
దు తిపగులు సేయు వనవాటికంటే యుద్యాగంబు మీఱ గానంబు సేయుచు, గును
మాపవయంబొనరంచు గండుక శిలల్పచు పూపాదలం దూరుచునిట్లనేక విధంబుల
మానునిసింగారంపు చిలుకలొక్కొక్క నుచునుచునుచు లో.

రాగము - రుక్మిణీ - ఛాప తాళము.

చూచి తేప్పిగూసు నుగి సేయుచు॥జూచి॥ పూచినపాదలచేబా
లుపగుననము॥ ఏచెడియాలతెలు॥జూచి॥ నుగిసగునుచేమగతియుపా
టల॥ నింపగునకుళముల॥జూచి॥ కిదువపిత్తగూర్చునందీర బదర్శిత
తుల॥జూచి॥ శుకపికి నొడికి మత్త మయ్యు॥ నొడికి రంప రాళి ముల॥జూచి॥

డోరా॥ వారకామినులు వేదవిహితముల నుగి స గుమ్మరుమాను॥

కోరిమితలను శేషునిసాగిని నుగి సాహులంబున॥

చాటల గొడుచు నాటలనాను గు బిహరపథముల మిగులక॥

పాటలగంధులు ముసన త్తమునుగి చాటలముగి గెరగింపుక॥

అవ్వధంబున శేత్రలు తిరోకడలు వెనుక వెనుకలంబుల నాపుడుగానివం
బునకు బురశ్యశృంగునకు నులంబు నాటికొక కలు బచ్చి నిక్క నిక్కజూచి ఆయే
మీ, యీసాగు గాన న దలెంత నున్న! నొడికి రంప రాళి ముల! యే
మియాస్వలతము! యేమి యాప్యమము! ఇట్టివేద స్థంబుల నా జన్మంబునందే
న్న గుంబునైతిగా, నాభాగ్యమేమని చెప్పవచ్చు నాతలంబు పెండె గాబోలు. నా
రెపోమూర్తియేమాతీ - భవించి నున్న ధన్యంజేరు నిటనద్యుచున్న ట్టున్న వాడు. కా
దుకాదు. వీరెవ్వళ్ళో పంచ తపోనిష్ఠ గండ్లులకు నునిన త్తములు. అహోయేమి వీరి సా
లభ్యము. నిజముగా వీరు రెపోమతేనా, అట్లయిన.

రాగము - రుక్మిణీ - ఛాప తాళము

ఎచ్చులతపసుల॥ ఎరుగనిరాదూ॥ గీతచ్చ॥ స్వచ్ఛపు తేజమ హెచ్చ
గుసీతలి॥ ఎచ్చ॥ ఈస్వర మేమీఁజనమేమి॥ ఈస్వర గూఢిఈతార ననో చెడి
ఎచ్చ॥ వేవేత్తముల చేమని జూచితి॥ ఏవాడిఎవె చేగానా ఈతీథల॥ ఎ॥ ఆశ్ర
మమెచ్చతో యాఖ్య తవ్వియో॥ యేశ్వర గూఢి నేనెఱుగక మానచు॥ ఎచ్చ॥

శ్రీరా॥ ధరలోనూ నులదలకొనిజూచితి సరివత్తుక పీరినా

పురహారుబోలెడు పుణ్యపురుషులను బూజించెదని తీర్మానము.

వేదఋక్కు-లను విశా విని, నాపేనుల పుష్పనినాయో ।

సుదీర్ఘము గానానానులయూడచే సుధృతంబునింపారె ||

ఒకానొక గ్రామమున నడువగా భక్త దాస దండముడును నొక బ్రాహ్మణుని
 డప్పుటచుట యాచించి నొచ్చుచున్న పాదాభ్యుదయి లోక యా సాలినేపనిచ్చి బంగ
 రుయుంగగ మొక గొనివేసి యిచ్చుచుయు, నాచిగు వల్లేయని పాపనినముమీర
 లోన లక్ష్మను సోదగి మై బంగరు, మోముచేసిన యుంగగ మొకటి మోముచ్చి
 యాపారునకిచ్చుటయు, నాతఁడాయయే గాగ్రాపుతులపడచి పాపపుణ్య దర్శిం
 ప నిచ్చించి మార్గమున గొంగగ గ్రామముచే నడ్డని ధరియింప నొల్లక మాటగ
 ట్టుకొని కాపురంబుచేసె. గొంగగ స్నానంధ్యాధ్యక్షమునైనంబలందీర్చి భయంబు ద
 క్కి అంగుటియంబు నేలినది. నాగ్నిక సోగ్నిక లోలు నలుపుమలచ నెండ రాక
 కాటక్కియుంగగము కని నీల గుళుము, నాచిగు కనిగుళులొంగ మిగుల నా
 గ్నికంబున నాపగివానిని కలెంపవలయునని తీయ మాన గ్రామమునందుండెను
 డనిట నాని భక్తాభ్యుతులు నాయని పాదలి నీవునొక గాని నాయని సాలియొ
 ద్దనె ఖిగకురు బుచ్చుకొని ముఖిలవయొగ, కొలకలంగుల కాబ్రాహ్మణుండు గు
 హంబునీగుటయు, నాతని గ్రామమునకు గోడ గొని నిద్రప నొంగ, కీరంబును
 గూడ వడ్డింప నానిండు పనునొచ్చి నీది నీక్షిగ పాద్యజివయని పక్షి చేయ
 నాతనిభాగ్య తామ యగ సాలియొగ నానామ గోమగము నెలుంగింప నాతడు గొ
 మ్ముమోహుగనుచు సాంప్రీయగొనెను గు నన్న మోముచ్చిచదేగాక మిమ్ములను
 గూడ మోసగించినా కా, అయ్య నొ యాసాను లక్ష్మణులు, ఆమాపు లక్ష్మణులు,
 ఆమాడ లక్ష్మణుడ, నామాటని గానిని కొంగగేపు యండమంచుడు. కరిగి నీ
 రైపోవును. యాలాగుననే నాకొ కవుంగమిచ్చి మోసగించినాడని పలుమారు బలు
 కుచు నిరుగుసారువలని కనుపున్న స్వంధివాడట. నాల్గి బుమ్యత్వంగము
 నీందుగిండును వాంగింబు గా ముగిని తోడ గనే నానను గొప్పబుఘలనియించి
 మిగుల విభ్రమంబున, ఆహో ! నిక్కింబుగా నిక్కువలన గునంగల లెక్కలేని
 తాపసేంద్రుల గమగొంటిగాని కనునీను శుభాకాయలగునట్టి పున భాగవతో తమల
 నెన్నడు కనివిని యుంగ, ఖి ! యేమి లోక గాధ్యయనము. వినినంబు నే హృద
 యంబు నినకక స్పృహంబున చలించు నిహంబుమాడ్కి సాపట్టుచున్న నిగదా.
 అయ్యయో, యాపుహ్యతుల యాశ్రమ మెచ్చునో, నాచుభయంబు రెవ్వయో,
 నెచట గ్రుమ్మరుమరో దెలిసికొన నాచుంబు నెంగ యాతురత, కెందుచున్నది.
 మంచిది, మడవబోవును గూరాకురుచి యగుచేల అయ్యో హృదయమా ! నీ

యారాటముమాని కొంతవడి శారతింపుము. వారును నన్ను ధన్యునిగాజేయ
నీచక్కించనుడెంచుచున్న వారని నీతీరున వితర్కింపుమండ నాపెలబోంట్లు.

చేతోముదమునబాటలుబాడుచు చెలంగి వేశ్య లతిత్వరనూ!

చతురతమీరిగి నాట్యముల్ సేయుచు జేరి యతికుశలతనూ॥

ఇట్లావేశ్యాంగనలు బెక్కు పినోదంబుల గావించుచు నాబువ్యక్తంగుని
గాయం జనుడెంచుటయు నాతఁడు.

చం॥ ఎదురుగనేగి డెందమున- నెంతయు భక్తిజెలంగ నమ్మిఁడై!

పదములవాల్లి ఎఱానిజన-భానమునకొవెలబోంట్ల కింపువెం!

పొదనగనర్చనేసె కుసు - మోక్ష-రసత్సల కందపాళిచే!

మది ముదమార వార లల-నాన్యుని గొగిటగూర్చియుబృగ్గణ॥

ఈతీరున తనుంజేర జనుడెంచు వారకామినులంగని పుహాత్కులనియెంచి నమిల
భక్తిచే నారి ననుగి డండప్రకామంబులొంది తోడితెచ్చి యుచితాననంబుల గూ
గ్గుండనియమించి విద్యక్తివిధానంబులఁ బూనించి కుశలప్రశ్నలఁజేసిబుష్కర్యులారా
మీయట్టి పగమభాగవతోత్తములఁ గాననగు నాపురాకృత పుణ్యమే పుణ్యము! యాదిన
మేనుదినము. ఈవన్యఫలంబు లారగించి నన్ను ధన్యునింజేయుండు పుహాత్కులారా య
నుటయు వాలవి బుచ్చుకొని గాడెచ్చిన.

శ్లో॥ అతిరసంబులునశలుయప్పములాదిగభక్త్యముల్వేడ్కొన్!

హితవుగనిచ్చిరివారకామినులుయతులితగతినింపారన్!

ఇచ్చినభక్త్యముల్ జేకొనిపూనియునచ్చెరువుగదగజూచి!

హెచ్చగురుచుల చెనువ్విఘ్నరగమచ్చికతోభ్రుజయించి॥

ఈతీరున నచ్చపలాత్కులిచ్చిన నమిత పరిమళంబులాలకు యామధుర భక్త్యంబు
లమిగులనాశ్చర్యంబునం జూచుచు నోరూర వేశ్యలంచూచి మునుగారా మీరు మాక
నుగ్రహించినవి పుహాప్రసాదంబులుగదా? అహా! యీఫలంబు లెంతరుచ్యంబులుగా
నున్నయవి మావన్యఫలంబులు గుండ్రంబుగ నుండవలె నుండును. గాని, యి
ట్లు పశ్చికలవలె జిల్లులతోగూడి యమృతంబు స్రవించు చుండవు. మఱియు నీ
తెఱంగున తెల్లని వైచర్య మొలిచిన తేనియలాలకు తియ్యని విత్తనము లిట్లు పి
ట్టుగట్టియుండవు. ఇవి యేయే ఫలములు. ఇట్టి ఫలంబులు గలతరువులు మీవనం
బునగలవే? యీఫలంబులందలి బీజంబుల గొన్నిటినిదీసి మాయాశ్రమంబున నాటె
దను. సరేగాని మీయరుత మెఱమెఱమెఱయుచు తెలుపు, నలుపు, పసుపు, ఎరుపు
నన్నెలుగల యీతులసిపూసలదండ లెక్కడ గడించితిరి. అహా! ఏమి వీనికాంతులు!
ఇంద్రీ ధనస్సున మీరియున్నవి గదా. ఎఱ్ఱగా మృదువులై మెరుపు తీగలబోలు

కమ్మలనిమ్మలగుచు పట్టిచూచిన చేనుండి బారిబారి పోవుచున్న యీ నారచీరె లెచ్చటివి ? టిట్టి నారచెట్టు మీయాశ్రమమునగలవేని నారుబోసి కొన్ని మొలకలు మాకు బంపవేడెద. నహాపురుషులారా, గమ్మగమ్మన కమ్మనితావులం గుచ్చురించు మీమేనుబూది యెచ్చటిని ? ఇది గనినుండితీసినదా లేక స్వయముగా చేసినదా అటుల గనినుండి తీసినయెడ మీయాశ్రమంబు చెంత నిట్టి గనులు గలవే మీగుస్వయము గ జేసినహా నాకాయోగం బుపనెంచిన నేనునుజేసి బూసికొనియెడి. ఆర్యులారా నిష్పకణి కలవలె మెఱయుచున్న మీచెవికొనలపేరీలు గుద్రాక్షిహాగు లెంతవంతగనున్న యవి. మీయాశ్రమమందంతయు నల్లరుగ్రాక్షలే కాచుచుండునుగాని యిట్టినిలేవు. ఇంక మీయొద్దనున్న నాకనుగ్రహింపుడు. ఆహా, యేమిఈచిత్రీమని కొంచెము తేరపారి చూచి మీరెట్టి తపస్సంపన్నులొకదా. బుషివయ్యలారా, యింనుకి కైరింపుడు మీ తపో బలాతిశయంబు లెల్ల నిపుడు నాకుందెగిరి, యెట్లున్న.

పం॥గీ॥ గడుసునంకరిగలుశృం-గంబుగలదు । నాదులెలనొండువికృతమై. మోద మొదన । కుకురులై చర్మలంబులై-కొమగుమీరు శృంగములురెండు మీయెద-గంగుమీరూ! నరయమీ భాగ్యమే భాగ్యమననియందు ॥

బుశ్యశృంగ మునంగురీ డాకంతల వక్షోణంబుల ఎలుమారు దడవిచూచుచు, కన్నుల నద్దుకొని ముద్దులిడుచు నహాహహహహ. మీకెట్టి ప్రభావంబుగల్గెటకు కారణంబితప్రయాసంబున కనుగొంటి. ఎట్లున్న నాశృంగులు నచంకరటింకరయగు శృంగ మొకటిగలగు. మీకన్న నోమితపస్నిధి యంభరంగంబునుండి యుష్పింగి కాణోబుహు గుత్తులవలె గుత్తుంబులై యింపు కెంపునకొత్త కెండుకొమ్ములు మీయుగంబున బెరయుచున్నవి. మీచహత్వం నీరండు కొమ్ములే యేగును చెన్నక నవియ పోషుచున్నవి. మీచహానభావత్వంబు పొగడ వీనికంటె సాక్ష్యమింకేమి కావలయును. అన్నిటికివియే గాలును ఆహారోమి యీసాగు ! యేమి మీభాగ్యమని యిటుల పలుమారు వారియు రమితడవిజూచి మిగుల నానందించుచు తనరంబునందలి శృంగమునుజూచికొని పిషాదంబుజెందుచు నిట్లు వారింకూడి పసిబాలునీతి ముగ్ధులొపంబు లాడుచు బెక్కునినోద చేవలంజేయుచు నానినో.

రాగము కన్నడ-ఛాపేతాళము.

తాపసులారనాతపమిదేదేహః॥తాప॥ బాపముల్వాసెమిపదరజ మహిమచే ॥తాప॥ ఎట్టిపుణ్యులో ఎవరిశిష్యులో ఇట్టిమూర్ఖులనెచటగం దునె ॥తాప॥ కందమూలఫలసారమేమగుదును । కమ్మనివాసనతో గ్రమ్ముకొనెహ ॥తాప॥ భూతిసారునికబాగడగగాదుహా । బాలుపునల్కల

ములెముద్దులుగుల్కు || తా || వేదపాఠమౌశుకపికనాదమౌ | భేదము
దెలియ నిర్భేద్యమామౌహ || తాప ||

హేతాపసోత్తములగా ? విశేషము శుభ్రకాంబులు జూడజూడ నా
మనంబు మిగుల నానందంబు జెందుచున్నయది. శుభ్రభావుల గా నిహేతుక గా
యమాన కళాశాంబు చే నన్ని ప్రతి సమ్యక్తము ననుసరించి చహానీయలగు విశేషముల
ప్రభావంబుచే నానందంబులువాకె నేకైతానందవైతి. ౧ ఏ

హోరా || సగురుపులచే నభ్యసించితిగో యింపున వేదశ్రుతులకె |
హేలను నాకుపదేలింపులకు లగివెన మీలో ఘనముకె |
ఆసన మహిమలజూడజూడ నాకానందం బయ్యెడినీ |
వేసడబెట్టక దెల్పుడి గొంగును వేవే బిత్తెని |

ముఖావుండగు యాశ్చింబంబు వేళ్ళు గానము వేదశ్రుతులనియు పరి
యోజయ నాట్యంబు ల యోగాల క్రియంబునియు (ప్రేమింబి)వాంతో మోహము
హంసలాగా? వినిపించువేదపసన లేబుపించు నభ్యసించితిగి. నుజ్జయుగముగా
సనంబు లక్రమంబుజూడ గమనించితిముగ మృత్యు గురువుల గా నేమికు దివ్యుండ
సయ్యెద నాకు పాపభయంబు లొక యుపదేశించి నన్న కృపజూడ దని బాధింప
గల్గిరినిను బెక్కుమోహపాపంబులచే నామునెల్ల గు నమృత క్రియం.

గామననంధుకమా - ఆదితాపము.

మైచతురంగి సగునగామనము || మై || చతురంగి యోగునగామో
శ్చ || మై || సప్తసూతీకాగ్రామచక్రవే - శాశాలమధ్యమానాల
డావే | శోశిగాయనగామోశ్చ || మై ||

ఇవిధంబున హాపణ్యస్త్రిలు ప సెచి గానంబుల నేయుచు, యభినయ నాట్యంబు
లానర్చుచు మధ్యమధ్యశృంగిబుషిండున నాశ్రు లుపదేశించుచుండ నాతిండు రాగము
నుదాతస్వరంబుని ఛేదించి శానముకరింపజేయుచున్నట్టి కుహానభావులారా మీరేపు
ణ్యముజేసితిగో మీకీస్వరము లభించినదిగాని నానినోటబట్టుకుయే కడు కష్టముగనున్న
యది ! ఎంతగాయత్నిముజేసినను నాలుక తిగుక పుడచిబడుచున్నది. ఇది యుదాత్త
స్వరమేనా ! అందేదైన బ్రభేదముగ నుండునా ? యనుటయు వేళ్ళు మునికునారా?
యిది యేదైన నేమిగాని వీనికి పూర్ణజేతులేక స్వల్పకాలములో రాబోవునది కాదను
టయు, బుష్కళ్యంకుండు వెలయొడ్రంగుచి తాపసోత్తములారా, తమయొద్ద గురుకు
లవాసమైనజేసి యిట్టిస్వరములు నేర్వకున్న నాబుష్కమునకు పలమేమిగలదు ! మీకీమృ
నియంగు బూర్ణవాత్సల్యతయించి పాలమంచినను వీటముంచినను మీదేభారమని నా

గిలబడ వేశ్యలైన లేవనెత్తి, నీకీచింతయేల, ఈస్వరములు చెప్పితే తీరదమని ఋష్య శృంగునకు పలుకెదముల క్రైస్తవంబుల జెప్పచు.

తోరా॥ మచ్చికమొక గుచ్చిక గిలుల హెచ్చుగచ్చుచు మఱయున్ |
విచ్చలవిడియొముని సత్తముతో వేశ్యలు గీడ్చులుపెయన్ |
అటలొడుచుచు బొట్టులబొడుచు నాట్యము లేయ చునుగులన్ |
చాటలగునులు బాతలహుపిరి బహు వింబుగ నానంతన్ ॥

ఈశివ నమ్మలవాళ్లు తాండవించుచు మేలకు పడేసెనుబల శృంగారరీతు లలంకారపుచు నామునిల్లధనకు దళయం నుగాన ముప్పటిల్ల స్నేహభావంబున నాతని మనంబొక క్షింది ఋశ్యశృంగునలంకార పృగుచుభాషణంబుల నాతనితో.

నాగము - తోరా - ఆదిత్యాశిము

తెడవుమెసలనినుగాదు | తాపననెలుమనిగాదు | తపః సదనము లనువిడనాడె | మాసత్సరములొనగాడె || తడ || కనమొపగుమావన తరుల హరుల డిగులొగురు || తడ || వేదివిధులైనతములకు | సాధు జరుల సందర్శనమొంచగను || తడ ||

పాతాప, కలం దవ్రహా! హేమి చక్కలంబుదెంచి నోద్రులచే నాల కాల్ యాపంబు గాని నితలు ఇక మేమిచ్చుట దివలుగ నలంకర. మానిన నివాసంబుల కగనిశ్యక్త్యంబులొనర్చుచును నామియం దను నాముగతాపసుంద బుగులనాకులెల చిత్తుండై వాంఛించె.

నాగము - తోరా - ఆదిత్యాశిము.

బ్రతుకొనెడిగ నాయగలనా | ముచలారా || బ్రతు || నొంటిగి నునగలనా | ముచలారా || బ్రతు || చేయ ముదిమున మొ సేనలుజేయుచు | నతులితగితెయూ | నముచునె || బ్రతు || సదయులొగ నాసదనమురం జితె | ముదముగ తాపదరజమహీనునె || బ్రతు || మిము బాయగనొకని ముసలె మహాయుగ | మగుగా కె నామదిగై పగ || బ్రతు ||

నర్మిణులారా! హేమి చుదెంచి తరంగంబుల ముఖముకే నామనం బమం దానందమును శింకుమండ బారప్పగు నివాసంబుల కెగెదెది మన్న మదీయచిత్రంబు వా తోగూత కారవాక్రశకలంబులతో నెదిరుమన్నయది. దయామయులారా, నేనేమి సేయువాడ. మిమ్ముంజూడకుండిన నిముసంబొక మహాయుగంబుగ బొడగట్టునని యి స్టంకలొగ్గు వేశ్యలు మునిల్లములంబులు. శోభనచుకొనినీ కనోయ ముగ్రహపాదం

బులగు మానదనంబులకుడనాడే మేమిటమాటిమాటికీ రాజనదు. కాన మమ్ముచున్నించి మానినాసంబులకేగ సమ్యుతింపుడని పల్కుటయు బుక్కళ్యంగుడుమిన్నువిరిగి మీద బడ్డచందంబున క్రాంతిజేంచి స్వాగతంబున.

రాగము-హిందుస్తానైభరవి-ద్రుపద్ శాళము.

దిలభాగాలగీమోరీ! మునిజనకేనంగ ॥దిల ॥ తనమన జపలప సబకర్మకీఘట! కాలగీమోరీచిత్తాయహీపర ॥ దిల ॥ క్యాకరుంతక్ దీర్ కీసంగనహించల! ఛలకరెనూనిపరహాదేవినోదభలా ॥ దిల ॥ సిదఁ యనహాకరఘాండదియోజ! వ్యర్థహంపీమోరీజనసభాశ్రీపర ॥దిల॥

హాపరమేశ్వరా, ముత్తరిని నాచిత్తంబు స్వామ్యుత్తంబుగాక మిగుల తల్లరించుచు న్నదిదా! అమృతయో యామునివరులు నన్నిరెడనుక శీలాపినోదంబుల స్వాంత చిత్తునిజేసి నిద్రయులై నన్నిత్తిరి విడువజూచుచున్నారగు. యైనవారిని కొంతవేడికొని యెడనని యాపకాముగా.

హోరా॥ విడువ బానియొన్నియెడను పేదవిడులుమిరరయన్ ।

సదయులారమిహదలగిదిలకీ కితనాత్మునిపైగినుకన్ ।

కడుముడిముసమిహదరజనుహుచే సంతోషంబుగనుంచున్ ।

విదితయశులమిరెఱుంగనిధర్మముల్ జదువగల నెసూముందున్ ॥

మునిసార్వభౌములారా, మీయవూర్విన్నహంబున నామనం బతులితానందము ను బొందగంటి ధన్యులారా, కట్కలరేని కానించియుండు కాంతంబులవలె సనయంబు మీసందర్శనంబుకై నేచియుండు నన్నియెడ దయామాలి యిటు నొంగిగి పడనాడి చన రనుబోటి నజ్జనులకిది పాడయయ్యా! నిన్ను నేడు నాకన్నుల పంశువుగ మమ్ముకొంపు చున్న సన్నిటల సురంబింతాభిగంబున దోయిటు భృచయ్యా! సచ్చిద్రులారా, మిముబానియోహక్కి- నియుండైన కనగలనే కాననాపై కరుణించి నన్ను మీపెంటు గొనిపొందు, నేమితు ఘ్యుండవై నొలకల మాగ్రాధ్యక్షయనంబుభ్యసంపుచు మీయా శ్రమంబున నుండెదననుటయు, నానారాంగలు ముదంబున బుషిస్తమకజూచి.

హోరా॥ మఱిమంచిదిమేల్ బాగాయెనుమా యుశ్రమంబుమదిజేరన్

గురుతరమట్టివై గూడరమ్ము మము గుణనిధి జాగేలరయన్ ।

బిరుబిరబోదిము దిడవేలనువిక నీకిమిరారమ్మా ।

వరిపరివిధములదలచిమాచినను భద్రంబిదిగానమ్మా ।

ఇవిధంబున వేశ్యాంగనలు దెక్కుమాయోపాయంబుల నమ్మహాత్ముని కమశం టరా బన్నగడంబు దెచ్చుచు మార్గచుభ్యమున.

చ॥ పలుచురుమంజుగీతములఁ బాడుచుమేలము లాడుచున్నహం
లలితమృదూక్తులూడుచును. లాలనఁగూడుచు నింపుసొంపు బెం
పలరంగిమోహబద్ధుని॥ నల్లనఁజేసినట్లొక దెచ్చిరా
నెలఁతలు ముద్దుసంయమిచి. నేర్పున దద్దరి రాజధానికి॥

కి॥ ఘనుడగు మునికులచంగ్గిఁడు । జనుదేరగఁబారమునం
దజవలుప్పొంగె॥ బెనువర్షంబులు గురిసెను । దశశక్తీభూతిములు
ప్రాణితతియొంపొందె॥

అట్లు వారొక లనేక శృంగారరీతుల ఋష్యశృంగునకుఁ జూపుచుతిసురా
ధానింకేరం జనుదెంచుటయునామహాత్మునిమహిమతిశయంబున నంగదేశమునందలిను
లయుల్లంబు రంజిల్ల బెనువర్షంబుగురయుటయు రోమపాదభూపాళుండతి సంభ్రమంబున
జో॥ భటులు హితులు నామింతులతోడను భయలు పెడిటియటిత్వరసూ
బటొగితిజనియూ జపిదానిని నె పరమంసందంబునను॥

మొక్కిడిముసికుంబరునకు భక్తచే మోదంబునఁబూజం దె

గక్కునగదలుఁడు బోసు మాయిక్క కుకరుణాత్ములు ఈచెంతిన్

అంగదేశాశ్రమండు రోమపాదభూపాళుండతి చతురంగ అములుగొలువయున్
శృంగనహమునందుని కనురగి యుచితికన్గిబూలించి సహాత్మానామనంబు ముద
మంద మడియ నదనంబునకు విచ్చేయుడని ప్రార్థించుటయు.

రాగము - బేహగ్ - ధానితాళము.

రాంబునాతిగునా । రానునాకింపగునా॥ రా॥ దురతదురుతా
మాగురులపూజంపకి । నరుదుగనితిఁసను సేవింపను ॥ రా॥ వదాధ్యయ
నవివేకి మహితశ్రున । సాధులగుసేనదియులవిహించి॥ రా॥

ఋష్యశృంగ మనీయండు రోమపాదభూపాళునిఁబూచి సరంగరా, జపతపా
ధ్యయన సంపన్నులును, నమితపుణ్యులును, మహాచామలగు మద్గుమవుల నీమనీయంబుల
బూజంపక నన్నియెడ సత్కరించి నీసదనంబునకు జనుదెమ్మని వచించుట నీకుభావ్యంబు
గునా, యీయుషిపుంగవులఁగూడ బూజించివారి హంగీకారంబు వడసితివని నేడడయక
వీరితోడనుడెంచెదనే గని.

జోరా॥ తనువునఁగ్రాణంబులు నిలుచునె యీతపసుల నేవిడచిననూ॥
మనగలచే యీమునులను గాసియు మది నిముసం బరయగనూ॥

ఇట్లు శృంగబుషీంద్రుడు, బలుకుటయు నామాయతాపగు లామహాత్మునితో ననుమానంచేల యిదేమేమును నీతోఁజనుదెంచుచున్నవారమని వచించి రాజమాన్యంబున నందరేతెంచుచు నాకస్మికముగా నావేశ్యలు మునికులబిడ్డలని కనుమొలుగజేసిగ్వి గృహంబులం జేరుటయు.

హోరా॥ జనులసందడినిమునివరుండు తాజనపతి సదనముజేరెన్

తనమదినెంతయు గురువులఁగానక తల్లడిల్లి వెలిమిఱున్

ముగ్ధభావుండగు శృంగబుషీంద్రుడు జనులసందడిని రాజేంద్రునినగరునంబ్రవే శించి తనగురువులబాడగానక యుల్లంబురుల్లువున మిగులదీనాలాపంబుల నెలుగెత్తి.

రాగము-హిందుస్థానిముఖారి-ఆదితాళము.

ఓసహోగురూలారి! విడనాడన్యాయము॥ ఓ॥ దేహముదా హమైదీనతఁగొందితి॥ ఓ॥ ఇంపుగ వేదస్మృతులవినుపి, పుచు సొంపు పెంపార నాచిత్తముఁక్కగ॥ ఓహో॥ కనుగొనమనమున నచ దిన మపరిమిత! ఘనవిభవముమీకడ జగదెడినే॥ ఓసహో॥

కం॥ సదమలమతితోవారల! సదనంబుల తెఱపులడుగఁజాలక జడతల్ | మదిమోసపోయితివయో | యదియెఱిగిన నివ్వడటకు. నరుగుదునుగదా!

అయ్యనా, మహాత్ములార, మీసందర్శనంబుచే నపరిమితానందంబుఁ జెందియం డబాయక మీచెంతినుండఁగోరు నన్నీయెడబాలిమాలి యీతీలచేలగాఁజేయమిబోటిసుక్ష్మ తాత్ములకుఁ దగునయ్య! అక్కటా, పుణ్యాత్ములార మీస్నేహంబున కాశించిపడి యాశోచుంబువిడచి మీయూహాభాష్యయనంబు చెవిగొనిమన నింతమేరకు నరుదెంచిన నన్నీతి విడనాడిన నాగతిగాచువారెవ్వరు. నదయులార, మిముబాసి యొక్కనిముప మీధరాంతలంబు న వనగలసే. నహాత్ములార, నన్నీల్లు వెక్కునిక్కిల్లు పాలుసేయక రక్షింపుడు రక్షింపుడని మిగులఁగుందుటయు, గోమపాదభూమిశుండు తనకొమరిత యగు శాంతయను బాలాపణిని మునికిచ్చి పరిణయంబు సేయ నిచ్చగించిన వాడగుటచే నమత్కారంబునింపొంది బుత్తినిశృంగారింప నియమించి ఋషిశ్లఘు నెదుటనిల్చి ముని పుంగవుదిక్కు మొగంబైయల్లన.

స-! కనుగొనుటచే యెగురుగొనక | మునికుంజరుడగుదుడెం చె-మోదంబునమీ | మనమింపునఁదిపియోంగు | దనకమునంబొసఁగు తొంగి-తపసులభంగి॥

యమికర్యా యేలచింతిల్లెదరు. మిమ్మిచట విడనాడిపోయిన యాతపసులకై మీమనంబునంగల వగబాయుడు. అల్లచెమియెదురనున్న యాహూని మిమ్మిన్ని విధముల సంతోషింపజేయుగాన నికచింతింపక యీసంయమింగూడి సుఖంబున నుండుడనుటయు ఋష్యశృంగుడు.

ఁదోరా॥ మదిజిగురొత్తుచుమైబులక్కిపగ్గ మదిరాక్షిని గడుపెచ్చున్
ముదమొందుచు సతిసంగం పంబున ముగ్ధభావమునఁజూచెన్
జూచిచూచితలయూచియూ నుదతియుఘునియని యెంచెన్
అచ్చెరువొందుచు నమితభక్తిచే నాలింగనమును జేసెన్

రాక్షాపరితయగు నా బాలామణిని మునిసత్తముండు నిలువెల్ల గన్నుల బరిక్షించి యాయవతి నొకమునియనియే గ్రహించి మిగుల భక్తిచే నాలింగనాడులానర్చి రాజేంద్రునిజూచి చేలతనంబున.

ఉ॥ మానుగివల్క్కింగోరుజప-మాలలతీరును మేచికొంతులున్ ।
బూనికెమిరవట్రువలు బొందినయట్టియురోజశృంగముల్ ।
గానగవచ్చె మాగురుల కైవడిగా నివియన్నియున్భల్ ।
నీనులకింపుసేయు ఘన-వేదరవంబులు దోవవిత్తరిన్॥

ఆతాపసోత్తముండు రోమపాదునింజూచి పుణ్యాత్మా యిమ్మునియందు మాగురురీతిని సకల శుభలక్షణంబులు గానించుచున్నవిగాని వీనుల పండువుసేయు వేదాధ్యయనంబు మాత్రము వినరాకున్నది. అట్టిఋక్కులు వచించెనేని వీరిని నాగురువుగా గ్రహించెదననుటయు అంగవిషయాధీశుండు మునివర్యుంజూచి.

ఁదోరా॥ వేదఋక్కులనువిహితాసనమాల విధమెంతయునతిచతురన్ ।

సదయహృదయసిమునిసర్వంబును సాధ్యంబున నెఱిగించున్ ।

కాపునమిరిటుకడువగనొందక కవగూడియునింపొందన్ ।

భావంబునమతిభేద మొందకుడచారసౌఖ్యములెజెందన్ ॥

మహాత్మా ! యీహూనివేదాధ్యయనమం దతిసహభులు గాన మీరింక ననుమానముడిగి వీరింగూడి సుఖంబున నుండుడని వచించి శుభలగ్న మహూర్తంబున వారిరువుర బరిణయంబు గావించి యామహాత్మునియనుగ్రహంబున రోమపాద భూమిశుండు నింపువెంపు లెంపొంద భద్రంబుగ నున్నవాడని కసిష్టండు డెల్పుటయు, దళరథ రాజేంద్రుండు కుమంత్రుంజూచి,

రాగము-భేషగ్-ఆదితాళము.

వేగరారమ్మంగాపురికి! సచివనర || వేగ || భూమిశుండగురోమపా
దుని! బూజించియు ఋష్యశృంగుని బడయ || వేగ || జాగేలను నీయెడ
దడవాయె! యాగము సేయనామదిముదమొంద || వేగ || కులగురులగు
వసిష్ఠులుజెప్పిన! కోరి కెలిత్తరియపారమయిపార || వేగ ||

అమాత్యకార్య! కులగురువులగు వసిష్ఠ భగవానులు చెప్పిన పలుకులు వింటివి
గాదే. కాన వేవేగ రోమపాద భూమిశుని జేరి పరమతపోనిధి యగు ఋష్యశృంగు
నిటు దేవలయుగాన నిత్తరి ప్రయాణసన్నాహం బాయత్తంబుసేయువని నియమించుట
యు నాతండువల్లెయచి మగునాడ,

శోగా || చతురంగబలములు తననుగొల్వగను నశితరవిభనమొప్పారన్!

ధృతమతితోడను దశరథేశ్వరుఁ పదారతనాపురిజొచ్చెన్!

అచ్చియువేగమో ఋష్యశృంగుని హెచ్చువీ బూజించెన్!

మచ్చికమీర గోమనదుచి మానితగతి శోమిగచెన్!

ఇవిధంబున దశరథుం డంగరాజ్యంబున జేరి ఋష్యశృంగ గోమపాదుల నుచి
తరీతిం బూజించి తనకార్యం బెఱిగించి శృంగఋషీండుని బనువువని ప్రశ్నించు
టయు, నాభూకాంతుడు సమ్మతింప కొన్నిదినంబు లచ్చటి విసోదంబుల బ్రాద్దు
గడపి పిదప పత్ని సమేతుండగు ఋష్యశృంగుని గోడుకొని యయోధ్యానగరం బమిత
విభవంబుల జేరుటయు.

శోరా || కౌసల్యాదిగరాజకాంతలు కడుభక్తిని నధూనిరులన్!

శోషముమీరగ పూజలుసేయుచు భూషణపాళి గైసేయన్!

ఈతీరున నతిసగ్రభమమెసరిగ నాతినిగూడి యామునియున్ ||

చేష్టముదనున సౌఖ్యములందును సినితంబుగనటలుండన్!

ఇట్లుతలితగతి కొంత కాలంబు గడుప నొకనాడు దశరథుండు వసిష్ఠమహా
ఋషిని కనుగొని గురువర్య! తమ యానతి గైకొని యమిత పుణ్యుండగు ఋష్య
శృంగ మహామనీండుని దెచ్చితి నింక క్రతువుగడుపు మాక్షంబు నుపదేశింపుండని
నుడువుటయు, సమ్మహాత్ముండు దశరథునవలొకించి.

రాగము-సరజ-ధాప తాళము.

అశ్వమేధక్రతువాచరింపు || రాజయశ్వ || శాశ్వతసుఖసకలైశ్వ
ర్యములభింప || అశ్వ || మున్నూదుగయననాశ్వమొక్కటి! మోదంబునధ

రగ్రుమ్మరజేసి॥అశ్వ॥ దిగ్విజయాధామైదిక్కరులనుబోలు! స్థిరులువెను
వెంటదీ ప్రితొనరుగగ॥ అశ్వ॥ ధారుణిగలయాభూసురతతులను! గోరి
ఘోరప్పించి కోరికెమీర ॥అశ్వ॥

దశరథశ్వరా! ఇంకా నాలస్యంబు సేయక సకల శుభలక్షణ లక్షితంబగునొక
యత్తమ యవనాశ్వంబు దెప్పించి యధావిధిని దేవప్రావృణ పూజలు చెలంగ తు
రంగంబు భూప్రదక్షిణంబు సేయం బనుపుము. యాగాశ్వం బెవలైన హరియించినచో
భవద్వంశంబునకు చేటువాటిల్లుగాన పటుభుజ బలాటోప సమన్వితులగు శూరులశ్వ
సంగతుణ్ణార్ధమై వెంటనియోగించుట కర్తవ్యంబనుటయు పట్టిగఘండుముదమున.
ఘోరా॥ సకలలక్షణ లక్షితయగు నొక సననహయము నెప్పించె॥

వికసిత దగహసంబు-నెల్లగొన వేదవిధిని బూజించె॥
యాచ్యరావములు మగగళవాద్యముల్ గోచగశుభములుగల్గెమున॥
యాచ్యజనులునుగినిసంగదగున నాశ్వరావముల్ జేయె॥

ఇట్లు దశరథరాజేంద్రుండు సకలశుభలక్షణ లక్షితయును గోక సమయము తమా
శ్వంబు దెప్పించి యధావిధిబూజించి, మంగళతూర్వరావములును, భూసురాశ్వ
దంబులును, నెలంగ.

గీ॥ నైరమారణకరణసంభరకృపాణ పాణియైమించుదశరథా
వనివరుండు! కోనగొనీతుడైయజ్ఞ-స్థాపకంబు॥ విడిచెపట్టుడుధగల్గు
వీరవరులు॥

అని యివిధంబున లిఖించిన నొకబంగారు శాసనం బా యశ్వముయొక్క
ఫాలభాగంబున గీలించి నిడచుటయు.

ఘోరా॥ అతిజవంబున హయరాజంబును నతులితగతి నిగపారె॥
భూతిగ ధాత్రీమండలమెల్లను గడుముదమున నున్నవరుచుకొ
వెక్కుదేశములు పత్తనంబులు పోణమిచ్చేజరియించె॥
నెక్కడెక్కడ నర్జునంబున నెలమి నయోధ్యంజేరె॥

ఇట్లుదశరథమహారాజుచే విడువబడిన యాగాశ్వంబు నిరంతరాయంబుగల బె
క్కుదేశంబులు, పత్తనంబులు, వనంబులు మొదలుగాగల ప్రదేశంబులు గల ధాత్రిమం
డలంబంతయు కలయంగరిగి వహారంబున నయోధ్యంజేరుటయు రాజేంద్రుండు పొంగి
వసిష్ఠాది సుహృదుల యుపదేశంబున.

రగడ|| సరయూనది యుత్తరతీరంబున - బరమపావనంబై య
 లరారెడి - పుణ్యధారుణిబోడిమిమీరనగణ్యశిల్పవిద్గణములచేతను-క
 రమింపగుబంగరు కాంతులచే మెఱమెఱమెఱసెడి మేలగుదీప్తుల - నన్ని
 వేనులునునాదిగగలిగెడి యమితసిశాలపు యజ్ఞశాలలును చావములు
 నుమతీసత్రసమితియును-చప్పరగబులునుచలిపందిళ్ళును-నొప్పిదంబుగ
 నునుచితవిధంబుల గట్టించియు నటుఘనతమొనగ-వేదవాడులగు విప్రు
 లుమతీయున్-కర్మనిరతులగు క్రతువేత్తలును జపతపోధ్యయన చతు
 రితమించినవకానులు యోగులునాన్యులు పండిత-కవిగాయకమాగధ
 వైతాళిక-నాట్యాంగనలునునయముమీఱగ-నమితపుఃఖ్యలైయలరారె
 డియూ-జనకృపాలుని చతురత వెలయఁగ-గాశీవిభుగేశయు సావీరుని-చే
 గీశునిమగిసింధుపతినిగా-కలవారిని నేగమరప్పించియు - భూదానంబు
 లుగోదానంబులు - కనకహయూదిగ ఘనదానంబులు-మున్నగసేయు
 చు మునమింపొందగ-నమితతపోధనులగు వసిష్టముఖు-లనుపొందగ
 ఋష్యశృంగునితో-హామిగుండముల హంతములవేల్పుచు-నశ్వమేధ
 మును నాదశరథుచే-శత్వల్లీలను సంఘటియించుచు-పాలుపొందగ నా
 పుత్రకామేష్టియు-నాతరాయచూపంతయు లేకను-నేర్పుమీఱఁ శానిర్మ
 లభక్తిని-వేల్పుడిదోనలవీతి-హూత్రీమున-గృష్ణవర్ణుడుశ్శుష్టదేవుడు
 ను-రక్తాంబరుఁడునురక్తాననుఁడును వీరచక్షుఁడును పృథ్వీాంసుండును
 దివ్యభూషణుఁడు దినకర తేజుఁడు-భవ్యాకారుఁడు పరమోదారుఁడు-పూ
 జనియుఁడగు పురుషుఁకొక్కరుఁడు-పాననతరమగు పాయసంబుగల భ
 ర్మపాత్రమఁగు నలపలికిరమున-వెలుఁగఁగ నిలచియు వెసదశరథుఁడో-
 గంభీరోక్తులుకనునడిచెలఁగఁగ-నతులితిగతితోనతఁడెట్లనియె||

ఇట్లు దశరథరాక్షేంద్రుం డమితభక్తిజే ఋష్యశృంగు బరస్కరించుకొని మహా
 విధివంబు న నశ్వమేధ క్రతువును, బుత్రకామేష్టియు యధావిధిగ నడుప నాహా
 మగుండమనుండికృష్ణవర్ణుఁడును, దివ్యచుణిభూషణాలంకృతుండగునొక మహాపురు
 షుండు దక్షిణాకరమునొక పాయసపాత్రవెలుగ హామగుండంబు నుండి వెల్లువడి తరళ
 మనిభూచి గంభీరోక్తుల.

గీ॥ దేవనిర్మితమైనయీ-దివ్యపాయ । సంబంధితమగునీ
దు-సతులకిమ్ము । హరిభుజచతుష్కమునుబోలు-నట్టిసుతుల । నలుపు
రనుగాంతువిత్వోకు కులవరేణ్య ॥

సఫలమనారథా దశగధా, యింకతిదవు సేమక దేవనిర్మితమగు నీదివ్య పాయసము
ను, నీసుతులకిమ్ము. అతిశయరూపసౌందర్యమును, నమితబాహుబల యవాద్య శారద్యగు
ర్యులగు కొమరుల నలుపురను గాంచెదవని వచించి.

డోరా॥ యజ్ఞపురుషుండలుపాయసమిచ్చియు నంతర్ధానమునొందె ।

యజ్ఞాలుమదిలోనానందించు నద్భుతమనికొనియాడె ।

వాసిగదశరధుండానందంబున భూసురతీకిలినెంత ।

భాసురగతినింపొందనవారిగ బహుతరదానములిచ్చె ।

ఈతరునఁ బాయసపాత్ర దశరథునకచ్చి యజ్ఞపురుషుం డంతర్ధాన మొందుట
యు, గడుముదమంది రాక్షసుల డవార దతులచే నడిపి ఋష్యశృంగిగాది మహారు
షులఁ దృప్తులజేసి పాయసపాత్రతోడ ధర్మపత్నుల చెరిం జేరి కాశ్యా దేవి

రాగము హిందుస్థానికా-ధాపితాళము.

గైకొనుమి నెపాయసము । కలుముగమాస్పదము ॥ గై॥ గైకొను
మికసీతదిడవేటికి । ఘనులగుసుతులనుగంచన దగునికి ॥ గై॥ నీసరిను
దతులు గైకేయిసుమిత్ర । శ్వేసరిభాగముల్వేడుకనిడిమది ॥ గైకొను॥

పాయసశీ భగవదానుగ్రహంబుకడిమి చిత్రకాలంబునకు లభించిన నీపాయ
సము గైకొని సగపాలు నీవును, నాయగలో చేరినగము సుమిత్రాపతియుల కొన
గుము. ఇది పాయసపాత్రము, గొచ్చు పాహ్య అని వచించుటయు, కాశ్యానహ
దేవి నిండుచేడ్కచే పాయసపాత్రచేసినది.

డోరా॥ పాయసంబుదగభాగముల్ పెండుగ భాగించియుముదమారె ।

నాయరలోనిరుసమభాగంబులు నాతీజేసిమదియూరె ।

పిన్న భాగ మొక్కటియునిచ్చెను ప్రేమచే సుమిత్రకునూ ।

వన్నిలాడియి దెనిభాగంబని వనితగైకేయి జేరిగనూ ।

బొనుముడినై చియునుగ్రద్దప్టచే భామామణికోపమునూ ।

తామసంబుతొనైహబాలకుతరుణికోసల్యతోననెడె ॥

ఈతరున బలియనుజ్ఞచే కాశ్యాదేవి పాయసపాత్రసండుకొని భాగద్వయం
బొనర్చి నాయలో నిరు సమభాగంబులంజేసి యొకపాలు సుమిత్రకు వచ్చించి నీ

దప కైకేయింజూచి యిదేనీభాగంబు గొనుమని యివ్వ సమకట్టుటయు నాకేకయా తృప్తి క్రోధంబుమీరవంబులు ముడివడతీక్షణవీక్షణంబుల కాసల్యామహాదేవింజూచి.

రాగము-నిర్భాగమాన్ - ఆదితాళము.

భభిభ భితెలిసెనులేవే ! భభి నిక్కమునియొక్క తెవె యెక్కువని ధిక్కరించి, మక్కువనుజూపుగీతటక్కుచిక్కుజేయ ॥భభీ॥ సారెకునా సరివారులేరునుచుమేరమీర, బారుబారుమః పరుగులృద్ధిబారిజేరి !భ॥ ఇతరనివిభునాతోగుత్తగనుగొన్నరీతి! పెత్తనముసేయరాకు చిత్తము పుడిక ॥ భభీ ॥

ఓసి, యేమి నీకులకులు నీచివారెంద రందగోయిండ్ నితరని పెత్తనము గట్టికొని పాయసంబు యంచి పెట్టవచ్చేసితివిగా ? భభీ, యిందటిలో నీకెక్కుడుదాన వని దలచితివిగాబోలు, చాలుచాలు, నీచేలతనంబు బాలింపుము, ఆపాటిపామున కరపడి పసపన్నలు నీవిత్ర బాగుబూయచుని పరుగులుబారుచు పాయసమివ్వ నేలేం చిన నేబుచ్చుకొనియెదననుకుంటివిగా. నీకు తెలకమడుంగు లధికులమగు మేమం దరముండ నీకీదెదతన మెల్లుగలిగినది. నియాధిక్యత నలుగట్టిపెట్టి యీపాయస పా త్రనిటు దెమ్మా నేబంచిపెట్టెదననుటయు కాసల్యామహాదేవి మిగుల కాంతింబున కై కేయిని జూచి.

రాగము-జంఝూట్ - ఛాపతాళము.

ప్రేలకుమిచ్చట బేలవగుచుచిక్. మలుగానుయోబాలవినవే ॥ప్రే॥ బాలుబాలునీసంగతి దెలిసెను! సహజంబగుససయ్యాటముగా ॥ప్రే॥ వె య్యారువిధముల వివరముజూచిన! గయ్యాల్లిసీగతీలిటుమానక ॥ప్రే॥

కైకేయి! పలుగాకవయి బేలతనంబున నిర్భుతువచ్చినట్టిచ్చట ప్రసంగించు నీ యప్పచ్చు అంభామంబు లికిబాలింపుము. గయ్యాలివని యెరింగియు జీవితేశ్వరుల యానతివారంక పాయసంబు నీకేవ్వ సహకట్టితిని, గానిహో నీమ్రాలసిలుచువారె వ్వరు నీకుటిలతానం బింకను విడువక నీకెటుల దెదతనము గలిగెనని నుడివి తివి భూజ్యులగు ప్రాణేశ్వరు లిచ్చటచే లభించినది. ఇకనేమనందువు. నీయ సంగత ప్రలాపంబు లితరజాలించి చిత్తమెప్పుననీపాయసంబు గొనుము. కానిహోనకలి కరుగుము. నావుడు కేకయాగ్నిమహాకౌద్రంబున కాసల్యాదేవినీజూచి.

హోరా॥ మందలమార్తి వైప్రాణేశ్వరులనుమమతమీరజొక్కించీ॥

దెందంబునసందియములేకను దిరుగదలచితివిమించీ॥

బెదరింపగనియెడభయమును మనగురువారు లేరిచటకొ.

కదరకని త్తరిపరి పరివిధములచదురు సేయరాకిచటకొ

ఏమేమి ? యిప్పుడేమి వచించితివి. నందులమరికై బ్రాణేశ్వరుల సేవక్రియ
చుకొని యిచ్చకువచ్చినటుల ప్రేమజ్ఞానమయినావుగా. నంగనాచివలె వెలికి శ్రీరంగనీ
తు లెన్ని బేర్కొన్నను నీగుట్టుబట్టుబయలు కాదనుకొంటివేమో ? అమ్మపుట్టి మేన
మామ యెరుగఁడన్నట్లు నీసమాచారంబు నాకుందెలియదనుకుంటివాయేమి ? నీయాధిక్య
తయు, నీవంశీకుల ఘనతయు నాకు త్రొత్తులుగావులే. నత్తానాంగనం బోలు నీనటనచాతు
రీమహిమకును, నీతేనెమాటల సొలపుకును, మచ్చుచుందులు తెలకెక్కినప్రాణ ప్రియులు
మోసపోవలయునేగాని యిందితరులేవారును విశ్వసింపనేరరు. మదీయవనంబులకుమా
రాడ నోరెత్తక నావలికరుగుము. లేకున్న నలుగులోన బసికియార్చుదనపును కా
ల్యాచుహాదేవి కైకేయితో.

గీ॥ జౌనెమేలే మంచుమోటున-నాడితిరికి । క్షిరిసాగిరిమురుగోలు-
సింధురాబ । ఎంగమదియెడ కేసియ-నంగి మేమి । ఇలిసె బెలిసెరు చాలునీ-
కొలదితులువ ॥

జౌనేరాక్షసి ! మొదటినుండియు తామసగుణ ప్రధానవనియే నిన్నెవ్వరును
జేరజేరకురు. మేలు మేలు నీవా మాకంశము నెన్నుచానవు. సింధుకేయ వంశముల
యాధిక్యతనందలి శబ్దాగ్రముల పొందికనుబట్టియే ననాయాసముగ గ్రహింపదగు సిగ్గ
గ్గునులేక లగ్గుగుడిచి యశోబంధులగు ప్రాణేశ్వరులు నామమండ, పరతపోనిష్ఠ
గరిష్ఠులగు వసిష్ఠ భగవానులారి మహాగుప్తివల్లభులు కీక్షింపుమండఁ కేతులుద్రోపు
మ, సఖియించుచు, నిచ్చకువచ్చినటుల ప్రేరేడినెక్కిన నత్తానాంగన లెవ్వరు, మా
బోటులు నీతోబ్రసంగించుటయే నగునదా, నిప్రేమలనిలచుటయుంగూడ మాకును
చితిము. నివెన్నికాదులు ప్రేలిసను నానంతరంబు కేయిని పలుకుటయు వసిష్ఠమహాను
నింగడుం చాతగవుకనుగొని కైయింజూచి నింగారు ననంబు.

రాగము-శాస్త్ర ఆదిత్యాభిము.

వినుమీ మానినెయిలులు! తగురుబలుకను ॥విచు॥ కనలారగ
నుగొననె! బనిలేకను బేనువాదము । ననయంబిటు । గొనగరాదు ॥
విను॥ ధారుణీపతియానబూని । తరుణకొనల్యాభిషి । హరిపాయసం
బిడరాగను । మేరమీరి । కారులూడి । సోరాటముబూనదగదు ॥విచు॥ని
సరికెలతలలో వేసరితెలివెంపుగాగ । నీసుప బేరులు గాని । బాసుగా
పరిహాసమా । నీచోసమాయె ॥విచు॥

ఏమనీ, కేకయత్మబ, నీప్రాణేశ్వరుని యనుజ్ఞగొని పాయసమివ్వ సమకట్టిన కాసల్యాదేవితో నీవీరీతిదర్శింప సరివనితలు నవ్వరే. నలుగురిలో నీతలవంపు లేలా ? బాలా యాలీల గోలుపోక మాపలుకు లాలకించి యీపాయసంబుగైకొని మేలుగాంచుము, రత్నగనీశు! బెలవగుట గుడు తగదని వచించుటయుఁ గాసల్యాదేవి వసిష్టయనీం ద్రుని యనుమతిచే.

దోరా॥ ఇచ్చెనుపాయసమొక భాగము తానింపుగ్గు కేయకని ।

హెచ్చగుతమకిము మదిసణగించియు బుచ్చికొనియెన త్తరినీ ॥

ఇక్విధంబున కాసల్యామహాదేవి పాయసంబు లం బంచి యివ్వ నామువ్వురు పత్నులు పగమాసందంబున నెవబ్రాహ్మణాశిర్వాదములు నెలంగ నారగింపఁ బోవు సమయంబున.

దోరా॥ ఎక్కడనుండీయొప్పులుగొక్కటియు నేవుమీరజనుడెంచె

గొక్కుననుమితోపాయసంబులు గైకొనియెగుచుమించె ॥

ఇట్లు సుమిత్రానామోకవి పాయసంబుగోలుపోయి మిగుల గుఱింబున.

రామము. బేహగ్గ-చూపుతాళిము.

అసించిమెంసపోయిలిగా ॥ నేనా॥ యాసంచిపాయసమీతరిగొసినే! భాసురసుతులవిలాసముజూడ ॥ నేనా॥ కోగి, యాఖిగమగటుజేరి, నాపైనింతమీరీ, నన్న లజ్జెనెగా! యేరామయైన, సరేనిట్టిరీతినిధారుణిక నవిసజూచెగా! నేనా॥ పాపపు, దైవాదు, పగలూచినావై, రాపుణ్డీయని టాదలచెగా! నోపగ లేనెతాపముబాప సమీక్షల్లంబుబాబయెగా ॥ నే॥

అయ్యగారూ, నే నేమి నేతునమ్మ ? పాపంబందంబు న నీపాయసంబు గొని త్రమించి, సుతులగునొన నెర్పనెమ్మియుండు నామానల్ల నడయానగ జేయ సోకుపక్కయచ్చటనుండే డాంబెనోగినా. ఆపాపపుదైవము నావంటి వీనుల నే యిట్టి యిక్కట్ల పాలునేయఁ బాయగదాగు నోక్కో. హా ! యేమియీచిత్రింబ జన సమాహార బహు భయమొకంతయు లేక యాబెలపులు గీలీల చన్నుంజేం యాశ్వర దత్తంబైన యీ పాయసంబు గొనిపోవఁగాఁ దగునోక్కో, ఆహామేమి నాదురదృష్టము. ఇంక నేనిత నువున జీవించియిద్దరిత్రవై చునుటెట్లు. అకటకటా, పూర్వజన్మంబున నేనెవ్వరి కెట్టి యపకారమొనర్చితో గదా, ప్రాణభక్తిగృహం బనుభవంపక గాటతిగునోక్కో. హాజగదీశ. నాపైదయజూడుము దయజూడుమని యీవిధంబుగ పలుమారు దుఃఖించు సుమిత్రాదేవిజూచి వసిష్ఠుండు మిగులబాలివెంది యల్లన నాననబోడితో.

డోరా॥ విలపింపగ నిత్తరిజాగేటిక జాలింపుము మదిచింత॥

కలకొలదిని యిప్పించెద బాయస ములుకుమానుసత్వరగ॥

బాలాయేలనీల మేలుగానక బెనుచింతగూలెదవు. గతించినదానికి వగచినఫలమేమి. కొంతయూరకుము. కలిగినకొలదిలోనీకును పాయసంబుకొంత లభింపజేసెదనని కాగల్యాదేవిజూచి, కొమ్మారనపాలి పాయసంబుబోగొట్టుకొని మిగుల వగబాగలు నీముద్దుచెల్లెలకు పాయసంబుకొంత నీభాగంబునుం డెత్తియివ్వవమ్మా కైకేయి, నీవును నటుగాఁగింపనదటమ్మా. మీయనుంగు నెచ్చెలియటు పరితాపముండుండ మీరూరకనీక్షింపఁదగునటమ్మా, కాన వేవేగమిమిసాయపంజరముండి కొంతకొంత మీకూమిఁచెలికిదుండని వచించుటయు నాకెకయ రాజపుత్రి నిష్పక్కిక్కిని కోతవలె నదరిపడి మిగుల నాగ్రహంబునవశిష్టభగవానుని కలయంజూచి.

రాగము-కమావ్-ఛాప్ తాళము

చాలుసోపోయివగ నేలగా ॥బోపో॥ మేలు॥ దెలియకనుగోలు బలికెడిలీలబాలు, యిదిమేలు, మమ్మారు ॥ చాలు ॥ ఇచ్చ, కాలమోలిచ్చ, గడచి,మరిమెచ్చ, పెచ్చలుబల్కపొచ్చ, యదిరచ్చ, ॥చాచ॥

ఏమేమీ, కులగురుండ వనియెంచి మిన్నక నెన్నిమారు లూరకున్న నిచ్చకాలమోలిచ్చగాడతై మాటమాటకీటు పిలువని వేగంటకమునకు బెత్తనముసేయ సమకట్టుచున్నాడవు. ఇచ్చకువచ్చిన మేగకు కాసులరాబు చ్చికొని యూరకపోక కలహాశముని పగిది జెలవొందుదు నీవంటివా గనేకు లూరకుండ సార సారకు మమ్మిటు బెదరింప జూచుచున్నాడవుగాబోలు. నీకు మాపనులతో పనియేమి. నీవుకాదు సరిగదా నీవంటి బిచ్చపు బాడబులు వేవేలువచ్చి మొక్కిక్కిలిడిన నేనీపాయసంబున గవంతయైన నొరులకిచ్చు దాననుగాను పోపోమ్మని బలుకుటయు నాతాపనవరుండు క్రోధావేశంబున నరుణ తరుణ లోచనుండై యాతరుణిని కలయంజూచి.

క॥ నుదముననొడలెఱుంగకవిటు । పదరంగబాణియగునె-వాగకుమెదుటక । బెదురింత లేకనుమ్ముక । జగుగుననాడంగరాకు-నైచితిమిపుడుక ॥

కైకేయీ! నీకులువతనం బెల్లగకు దెల్లంబు గాగ మదగత్యాంధకారంబున నొడలెఱుంగక నోటికొలదిటు బ్రేలుచున్న రానవుగా మంచిది. ఇప్పుడిప్పుడే నీసేతుదగిన ఫలంబు మదీయ తపోబలంబు చే గలుగజేసెద. నించుక సైరింపుము. నావుడు కైకేయి మనంబున కడు దిగులాంది క్రోధావేశంబుచే నొడలెఱుంగక నీపరమభవోనిధి బ్రహ్మకారులాడి పాపంబు గట్టికొంటి. ఇప్పుహనుభావుండలిగిన త్రిలోకములైనభస్మ

భూతలబుడేయంబాలు. ఇంక నాలెక్కయేమి. కాన వేదగ నీరహివల్లభుని శరణంబు వేడుటయే కరణీయంబని మంత్రనంబున చింతించి.

దోరా॥ వడినడిగనుజని పశిష్టపదములపైబడి యడలుచుమిగులన్

కడున్నూ రతవచ్చిందిన నుడువులుగావుమనుచు నెలుఱలిడగన్

ఇచ్చెద దేవరయానతి మేరచెయింపాయసము సుమిత్రీకుచూ॥

హెచ్చినగినుకను మచ్చిగ సేయుదనుండుయు లింకనలుగకనూ॥

ఈతీరున కైకేయి బుష్పివల్లభుని పాదంబులపైబడి స్వామి! మూర్ఖత్వంబున బలికిన నాయవజ్ఞతను మన్నించి నన్ను రక్షింపుడు. ఇదెతమయానతి శరణావహించి యీపాయసంబున సగభాగము సుమిత్రీకిచ్చెదననుటయు, యమివరుండు సమృద్ధింప నటు గావించ నామవృద్ధు వనితలు పరమానందంబున పాయసంబు భుజించి నిండారుముదంబుననుండ కొన్నాళ్ళకు.

ఇంగ్గిసభనుటు - రాగము హేమగ - ఛాప్ తాళము.

నెలలూ మసలెనింటులకును దలపులూరగా ॥ నెల॥ బలిసెన్
ఘములునరుచి బడలికియూర్పుల్ ॥ నెల॥ వెలుపెక్కెదతుకుచెక్కులు
కళిగెల్లమయ్యెని త్తరిన్॥ పలుకులురు దిగోనికిల్ విలసిల్లవేడ్కమీరగన్
॥ నెల॥ పాలిండ్లుమేచకి కాంతిబూనె వాతెరయొసరింపగన్॥ పలువింత
లాయెకాంతలకునుఫలతతిజూడన్ ॥ నెల॥ లేవేభుజియించిమలయతావి
మేననలదగా॥ రావేమేరాజుపైనలిగిశోరమ్మని చెలుల్బిలుచగా ॥ నెల॥

దశరథ హహరాజు పట్టపుదేవులగు కాన్యా కైకేయి సుమిత్రీలు మాలాం ద్రగుటతోడనే చెక్కులు పలచబారియూ, నుకోజాగ్రిముల యందు గృహవర్గం బాకగిమించి నూగారు దట్టముగా సందడించుటయు, ఆహారవిహారములయందు దాసక్తిలేక మిత్రేణి కోరికలు గోరుచుండుట సఖీమణులుజూచి చెలి యవ్వతోప యాకంబులగు పగాధంబులేల భుజియింపరమ్మా? కురులు దువ్వ కొప్పున విరిసరులుహరువుగ నేల దురుమరమ్మా? సయ్యాటంబున మీరాజేందుగినైన నలిగితిరాయని సర్మగకోళ్ళిత్తులు బలు కుచుండ కళిబూరి జేవిళ్ళుమీర దశరథావనివరుండు పెన్నిశిగన్న పేదచందంబునకిడు ముదమొందుచు నిర్భర గర్భభార విశ్రాంతిలగు నక్కాంతలకుబంసవనాది సరు సశుభ కృత్యంబులొనర్చి కోరికలార నతివేడ్క బుతోత్సవంబునకై నెదురుచూచుచుండ.

ఉ॥ అల్లనముద్దుకూతునకు-నర్మిలిగూర్పు మగంప రాముడగు

చుల్లమునందు నెంచి యల యుర్వి తడియతనూవిలాసమున్॥

మెల్లనజూడగర్భముల-మేకొనజొచ్చెడునాగభూమిభృ
ద్వల్లభలంత మంటికొర-వంగని రప్పటికొహృదంబునన్॥

అనగా భూదేవి లేన యనుంగుబుద్ధికి ముంగు శ్రీరామచంద్రుని పుట్టితఁ గాగలవాడని యెంచి తనయల్లుండుకానోపు నా రాకొమరుని రూపవిధి వాతఁడయంగాలు నాడ మిగుల కుతూహలముకెంది యాశుగతతో కాసల్యాదేవి గొప్పయందు చొచ్చి చూచుచున్నదాఁచునీతిని పజ్జిక్తధుని పట్టుచుగొఱులందయను నానాటికిమంటికిపై నానగలిగి ధిక్షిండుట కుపకరిమించుటయు, రాశేంద్రుండు ప్రియమతుల కోరికలదీర్చి మనినెంచి మున్ముంగు కాసల్యాదేవి వందించునాకుం జనుడెంచుటయు.

శోరా॥ పతివచ్చుటగని పణకెందుకెగిర పాన్పుపైన కొలుసుగడన్॥

యతితరమద్భుత మనిదోపగ నృపుఁడాత్మ గతంబున నెంతిన్
ఎన్నఁజెఱుంగము నీతియెడల నీయద్భుతంపు కృత్యములన్
కన్నులజూడగ కడుచిక్కిరింబుగనున్నది కామినినడతల్

దశరథశ్వుండటు కాసల్యాదేవిమంగలు బ్రేజేరింప నాదేవి తనకెరుకురాకుండుటకు నాణంపారయనేరక మిగుల ఓషాదంబున నావలంబిహంసశూలికాతల్పంబున తాఁచుచున్న నటలేవక మిగుల గాంభీర్యంబున కొలుపు దీరియుండు బ్రాహ్మశ్రవణిని నాచి నిశ్చేష్టతుండై యల్లన దాయంబని మిగులకాంతివడంబుల యేమిని హృదయేశ్వరీ మామెరుగు నెన్నడు నీతీరున బిరింగుపనోపవే నేడేల నీతీరున నాపట్టుమిన్నావు. నీచిట్లు మంతనంబున బెగఁందుటకు కారణంబేమి నాకోర్కొ. ప్రియచంద్ర! కలకొలగి శురీతపగపుము, నేనిప్పుడిప్పుడెనీయభీష్టంబు నెరవేర్చెద వెఱువక నెఱింగింపునుటయు నయ్యుండతి.

శోరా॥ లమితంబగు కోర్కెధంబెసాగగను యత్తెఱుచిగడగధుతోన్

గామలుముడిచియు కీకగగతిగలు కనులొక్కయు తాబలికెన్॥

ఇట్లు దశరథరాశేంద్రుండు వచించుటయు, నాయుకతిజాములు ముడిపడ కను లెట్లుజేసి దశరథునిం నాచి యతితగ గంభీర భాషణంబులు నెలంగ సీరీదశరథా?

దండకము॥ శ్రీమీరచన్నది సేవిపక్షిల్లెల నీవస్యబుద్ధి విడంబించితో దేవదేవుడు నారాయణుడన్ సతాక్షాకరతాచణుడన్ మహాయోగిరాధ్యవ్య పీతానులక్ష్యుడ నీకంఠగంబులంగాంచువై కుంతవాసుడు నీలోకిమందర్శిన్ సాధుసంరక్ష సేయంగ నేబుట్టిసామిత్రీయన్ తమ్మునిగూడి మానీమనిదోలి యత్తాటగిస్వీట తాటాబు గావించి తత్సూరనిగూల్చి గాధేయుజన్నంబునుంగాచి మానింద్ర

సంశ్చయకానయ్యహాల్యన్ వడిబోచి ముక్కంటివిల్లించి శ్రీయంశ
 జాతన్ మహిజాతబెండ్లాడి యాజామదగ్నుత్థతిన్ వేగగోరాడి నీ
 యానతిన్ కానంబందునన్ గుర్రురంబోయి యచ్చనరాదున్విరా
 ధున్ యమభ్యాగతున్ జేసి దుర్వార గోవన్నతిన్మించు నద్దామణా
 ద్యస్ర పానీకముంజూపి యాచేటగోళ్యకరసింఘించు రాకాసిభంగం
 బునోడించి మంగీచువేటాడి యవ్వాలినింజెండి మారాశినింగట్టి యా
 గావణుంగొట్టి పాపంబులన్ నెట్టి భక్తావళి గట్టిగా ప్రేమచేకట్టిడం
 బై యసద్దారితంబై శుభవ్యాలకంబై హృతాకంబకంబై మహాసౌఖ్య
 దంబై సదాశోభితంబై ధరన్ గోలగాడేయునీల రామాకృతిన్ నీ
 దుభార్యా లసద్గర్భనుందూడి మాయామయ ప్యాకృతి బుట్టచున్నాడ
 మజ్జన్మతాకారంబై న నీవెల్లగిణ్యంబున పుణ్యముల్వొడగానంటి
 గుడ్డారు శూగలు సౌజన్యరాజ్య ౩ టేరమాణ్య గీచాంకురి పోల్లస
 ద్భన్యసీరాజనస్సీత పాదాంబుజాతుడవైమించి చిన్మాగ్ సంతగ
 త్కముక్తిం బొందగాతుంకవై శైతయ్ సంతస బొప్పగాయ
 డుమియంచు కోసల్యనాన్యంబుల బల్క-గా నబ్బురంబంది యాభా
 నువంశోద్భవం దుతరంగంగుళన్ బొంగి యోదేవదేవా మహాదేవ
 సద్భావచిద్భాస లీలావిలాసంబుననే దాడిమిబీజముల్పుండు సందో
 ప్పుచందాన బ్రహ్మాండముల్గర్భమందూచి గోకాలిబుట్టిప బెంపన్ హ
 రింపంగ సామధన్యముగల్గి శేజోమయా కారతస్మించు నీమాయలే
 వ్యాఙ్ముగంగ నేర్చు సురాధ్య సద్భావ్య భక్తద్విజారామలో
 కాభిరామా లసత్సత్యనామా చిదానందభూమా, సదానందధా
 మా రమాచిత్తకామా ననుంగాపు శ్రీరామరామా భజేహం భజే
 హమ్మటంచు భజించె.

ఓరీదశరథ ! దేవాది దేవుండనగు నన్నింతదనుక దెలియజాలక మందబుద్ధి
 తోయిట్లేల బేలగా దలచుచున్నావు. వినుము పూర్వజన్మంబు న కళ్యపుండవగు
 నీవు ఘోరతిపంబున ననునొప్పించి నేనీకు సుతుడనై జన్మించుటలు నావలన వ
 రంబులంగంటిగాన నిప్పుడేనునీపట్టుమహిషియగు కాసల్యాదేవి గర్భంబు న నరుండనై

జన్మించి దుష్టాసురకోటుల ఖండించి భూభారంబువాప నిచ్చికించి చుజన్మతా
కానట ప్రకారంబుచే నీకీర్తి లోకంబుల నాచంద్రతారాగ్నిముగా మిగుల వహి
మచే వెలయుంగాత, ఇంక జడదవుగాక త్రికణశుద్ధిచే నన్ను గుఠికరిగి భా
యింపుచు సుఖియననుండునుని వక్కాణించి మిన్నకుండుటయు, దళిరనుండు
డెందంబున అబ్బరంబుని పనమానందంబునఁబొంగి మేను పులకింప వాఁడైయుపతిని
స్తుతియించి రెన్నయుండై శుద్ధై నిలువఁజేయుండ కాన్యాయహాదేవ కొంతవడికి
మైదలసి.

శోరా! పతిమోలనునిలుచుండుట యట గను పూతియు దిగ్గుచేచెన్ ।

నాతియునాధురపదములకొరగుచు సనమన్నుపుముయనియెన్ ॥

ఇట్లు దేహంబుదలసి మిగుల గక్కిచే సామృద్ధి నుకి బ్రాణేశుని పదకమలముల
వైంబడి వివయంబుగోపనల్లన.

రాగము మోత్రియా-ఆదితాలము.

యేహిమోర్తీనిగునియాకనలొంగిసంగె ॥ ఆహా నీప్రియ ॥ యూకన॥
దినబరసత్తైగినినమహాలయె । కాగిరధాన్య లుగమోసయ్యా ।
యులతయులా వేససాదవి నెలలా । మోరెయూనలొంగిసంగె ॥ ఆహాజీ॥

ప్రాణేశ్వర, యితర యున్నట్లుండునది చుట్టుల కక్క- జీవితేశ్వరుల మ్రొల
నిట్టి యపరాధంబునల్పిన యద్భుతాత్మరాని యసిగ్ధగం పావేయజూచుచు, దయా
మయా, సౌరభాగరు సుసాగ కమ్మని చందనాదుల తోడంగూడిన బాలసమీరముల్లన
వీవ న్నమసుగుగళి నవంబుల నుచ్యుతో ఒండాలోయని నెచ్చెలు నీహంసతూల
కాతల్యుడోలికనూప మైనుగచి నేవల రాకమైనయొకటి గాఢనిద్దుగంకెందు నన్నిత్తరి
మన్నింపదగు. తనుచిత్తవృత్తి నవలంబింపుడని లజ్జాకాంతకవనముకట్టెనుట నిలువం
బడియుండు ప్రాణప్రయయగు కాన్యాయహాదేవని దళిరగుగ కేంద్రంబు నానందంబున
జేరంగీసి ప్రయోక్తుల.

శోరై! కొమ్మొమ్మొద్దులగుమ్మా చింబలకి చువరెనుగలకిరమ్మా!

పొమ్మొయిదిమానమత్తమే మదిగొగలకుపుత్రికిగొమ్మా!

కిరమరుదగునిచరితంబియ్యెడకిడుమదంబుగానయ్యెన్ ॥

ప్రయసఖి, యారవంత కార్యంబునకై నీవీకీతి చింతింప బనియేమి ననునోవృత్తి
మదీయ స్వాగతంబున నారయుటంచేసి నీపై నొకకబూనుట మాకంతయు ననుచితంబు
గాడే, ప్రాణేశ్వరీ నీవంటిభాగ్యశాలిని యాముల్లంకమలం గలుగనేర్చు నొక్కో,
చెలి, భగవంతునిమాదంబు లేరికిని సమాచయులుగావే, గానవింక చింతదక్కి నంతోపాయ
త్వచిత్తవై నదా పనమానందంబున నోలబాడుచుని యాకీర్తనఁజేంచి ప్రియవత్సులూరి

కలంఠీర్పు నిం దారుమనంబున మహావిభవంబున రాజ్యంబు సేయుచు పుష్కలవంబున
తనెదురుమాచునెడ. యచ్చట కాంతామణులకు నవమానంబులు నిండ నొకనాడు తే
లు సుముహూర్తంబున.

రాగము - బేసాగ - ఆదితాళము.

శ్రీమదయోధ్యానగరీదశరథి! రాజగృహహరియవతఃలా || శ్రీ ||
కర్కాటకలగ్నపునర్వసునక్షత్రమేషరాసిగతిఖరరిస్మృ! ఉదయాగామి
పూర్ణేందుమధ్యదిసాసతాసగకులకుసుమితహూ || శ్రీ || పుష్పసమయా
మధుమాసపుణ్యతిమగుణిపక్షయోజితీధేవచమీ! రివిమంగళగురు హరి
శనైశ్చ! గ్రహహూతేనౌపుచ్చతివిగా || శ్రీ ||

ఈలాగునచైత్రీశుక్లవమా కర్కాటకలగ్న పునర్వసునక్షత్ర మేషరాసియగు
రవి, మంగళ, గురు, శుక్ర, శనైశ్చరులను నీయయిదుగ్రహములుచ్చయందుండగా నట్టిమే
లు శుభలక్ష్య ముహూర్తమునందు భగవంతుం డయోధ్యానగరమును పొలింపు దశరథ
మహారాజునింట కొనల్యాదేహిస్థమగుచు, పద్మనాభునంశసంభూతులగు కొనల్యాదే
హి కడు నై కేయికిని, నిరువురు సుమిత్రీకు సన్నింపనట్టి మహాసంతోష నయంబున.

ఉ! దాసియుఁగి వే దశరథి భవభ్రువాలిక బోలుమొక్కియో!

భాసున పోమీచలుచుట్టపురావలు గొలచి రింద్రసం!

కాసుల బొలభొన్క వి. కాసుల పోభసలక్షణంబుగి!

న్యాసుల పునైత్రు! స-వశ్యగుమారుల నేల నొల్వరె ||

ముగ్ధగుమ్మలగు కొనల్యాదే హి సుమిత్రీకు మిత్రీలు సన్నించిన బోమల నే
యంతఃపుర దాసి కేముకి తే రుహానందము. గొలచి విరులు దురమనకం బల్లలనాడ,
పరుగుబరుగున బయలుదు నబ్బునంబు గొల్చి మెట్టలు పయ్యడ నుబ్బు నెత్తెగొ
మెక్కుడగుటనే మోయాలేక నానాబల్లలనాడ నొక్క రిసగుహాక్షి రాజా స్థానంబులే
మున్నుండుసాగింపడ నొక్కొచ్చి స్వామీ తనపట్టపురేవులు కెందు నవనానింపాలు
నకిలకాంతి ప్రభాసభాసమానులగు పగివారి నలువురుగా రించిన దెల్పుటయు, రిశ
రథమహారాజు నపరిమిత సంతోషంబున మోమింతయే భూములుమూడై దూతికకు
మణివారందఱి యతివయంబున కొల్వబడని యంతఃపురంబుకేరి సునంత్రాది యాప్త
వర్గంబురావనిని.

రాగము - సింధుకి మాచ్ - ఆదితాళము.

శ్రీకరగురునరుగునానుశిచి! పాక్రిటయశెమునుగండి || శ్రీకర ||
నచివరపాక్రిటయశెమునుగండి || శ్రీకర || పుష్కలవనమిత్రాదీగుట్టలచే భూ

రిదానములుబాసగగిసేయును. పూజ్యులపెద్దల బుధులసేవింపను పురమునబాగబనువు । సరవర వేత్తలరాగిటబనువు॥ శ్రీకర ॥ కారాగృహస్థులగుచోరుల! కిరుణదల్లిర్పవిముక్తులఁజేసియు! సారెకుముంగిలి తూర్వరవంబులుభోరు వెలుగనియమింపునచివర । పోరులసన్మానింపు ॥ శ్రీ ॥

సుమంత్రితరా! పూజ్యులగువస్త్వభగవానుల కృపాతిశయంబున మహిమంశంబు పరమపావనంబానముల పుత్రోత్పత్తికం బరయ్యగాన నున రాష్ట్రచుండంబిట భూరి సంతెర్పణలతో నమిలి దానధర్మంబులు గావంప తేగిన పరివారంబు నియోగింపుము. కారాగృహవాసులగు తక్కిరాసుల నెగిరిమవ నానతిగుము. మతియు పురమందు పారులకు నమితేజైవముమీన తగు సుపాయంబు లగుర్చి మంగళతాగ్యవాద్యవంబులు చెలంగుంజేయునని వనించి నిం దారుమనంబున దశరథ కీలగ్రుత ఫలగుర్చికు గావక రాద్ది యాలోచిత కృత్యంబులొనరించి తదవసరం .

డోరా॥ నామకిరణమూద్యులకార్యములు సయముసూరి యుపేక్ష ।

సమమూత్ర దిగినసిన్హదూలరు నేర్పునగారనియసూచిక

ఇట్లు నిజమిందులయు వచ్చెనని నిజోబురుసలు ప మూడమున ముగియెను. రుపవలయు కార్యంబులు నిర్వృతించి కీర్త్యుండగు కార్యకర్తలందనంబు సకల సుగుణాధిరాముండై లక్ష్మీభగవతులగుడై వెలయువాడుగా శ్రీరామనామ మహా త్యైవిమయంబున మగ్నిచికిత్రి కరీరుగాను గారత్యంబు నొడుగు. శ్రీరామదనియు క్రోధియపుత్రిండు. సకల సుగుణముల భరింపువాడుగాన నొరుండనియు, నిమిత్తాగ్రహణులతో నగ్నిబండు పక్షి కులతీత లక్షణ గుంబుగాన లక్ష్మీనాదనియు అనుజుండు యుద్ధములందు శత్రువులను నయింపఁడుగు లపర శ్రీరామన్వితులడుగాన శత్రుస్సృజనియు. నిట్లుకర్తవ్యంబుగా నానకీరణలొనర్చి సమానందరిమన దశరథుండిడన భూవత్తు లలంగిని నినివాసంబు కరుకుటయు సంతోపురంబున చేడియందలు గుమిగూడ కనోదయె.

డోరా॥ ఒలకుండికలనెబలములునొనిరావనితెలుబదిరప్పట్ల ।

చిలుకలకొలుకులుమాధునిపలుకులకలకలచవ్వురు వేగె ।

కూడము చెంతను గోదవ్రతిములుకోరి తెమిరి మోరెట్ల ।

భూపతిసతులుసంతోషముమీనగి భుజములకులములు కచ్చి ॥

చెలుసముమీలగి చెలులతో గూడియు వెలుదులు గాగృహములను తెలుపులమూనిదివది నెలువేడుకతమచాతుర్యముప్పగినూ ।

ఈతరున బాలింత రాక్షసు కాసల్యా కై పయి సుమిత్రులు జలకుండిక లెత్తి కొని చెలులగుమితోడ స్వహంబులంజేర వదిసిలు మరదొడ్డగాగల వరుసగుల పుణ్యాంగనలు కవాటముల బంధించి మగనిపేరు నుడివినగాని తలుపుల దెరువవని బలకుమ.

రాగము-కిరూచీ - చాపితాళిము.

వచియింపుము బాలా! వాచు లేల || వచి || వచి నుంపుమహావల్లభు నామము || ప్రచురభిగ్భావకృతులయెరురను || వచి || మగనిపేరుమదియు మగకచుడువను || శృదాయిదిమోమదిసైపగనక || వచి || కలవ్రదీరమోకాని తునినామము | బిరబిరనుసనగిబిరకమింకేల || వచి ||

అట్లుచేడియలదలు స్వహంబున గుమిగూడి పగనిపేరు వచించిసంభక్తలూ సం బ్రవేశించు తుడిచి మేలమూడునుండ, యాచార్యులు సిగ్గున మోములువంచి చిరునగవులు నవ్వుచుంటు; వృద్ధాంగనలు కొందఱుగనుగొని యమ్మలారా! మీప్రియునిపేరు వచింప నిత్తరి మీకేయ్యల గయింబున బలకుమని బుజ్జగింపుచుండ నుతి కొందఱు సరివనితలు వారంజూచి యేమివగలమారి కంఠాయుద్దలమ్మా! మగని పేరు చెప్పవలె నింతబిడియమా? పసికూలుకాబోలు? వెన్న బెట్టిన మింగిన, వేలి బెట్టిననొక్కి మెరుంగనేని నిట్లనేక పిండబులులుకుచుండ కాసల్యా కైవేయి సుమిత్రలు సేయునదిలేక యానదిని ఇల్లన ప్రియకల దిగింత కీర్తివికాంతరాజ్య మార్ధాభిషిక్తులును. సుఖల సునోరగులగు దశరథులు మోక్షభులని బలుకుటయు నాచిలుకలకొలుకులు ఘోల్లునన గేలిసేయుదు గృహప్రవేశంబుగావించి యానందానంద కిందలిత హృదయా విందులై చంద్రసూర్యుల ధిక్కరించు తేజోవిక సమన్విత శిశువులకు ప్రియ, అత్తయ్య, భరి, శిశువుల సవరత్నస్థగితి సేవామాంబుగు సుపణాదోలికల యందనిచి యాకలకంప లాకలకంతకంబుల మిగుల సుతాన హంబున.

లాలిపాట హందుసాని - కాఫి ఆదితాళము.

లాలీలాల్లీశ్రీరామాలాలీ! లాలీలక్ష్మణభరతిశత్రుఘ్నలాలీ! లాలీ! దినక రాన్వయ ముడిదశరథతనయలాలీ! వినుతమంగళి సూపాముఖతచంద్రాదాలీ! లాలీ! నవమన్మథాకామోహనమూర్తికాలాలీ! ధవళకు

నలయసమనేత్రాభివ్యా|| లాలీ|| కంబుకింధర చరణారివిందలాళీ|| వండి
తామరబృందా శ్రీరామచంద్రాలాళీ||లాళీ||

ఇవ్విధంబున మిగులప్రేమాతిశయంబున నుయ్యల నయ్యో నాగిలా పుడు కడుము
దంబుననుండ దశరథరాజీంద్రుండు పుత్రోత్సాహంబుకడను పోయినవంబున నొంగిపుత్రు
లబోపించుకొనును ధర్మంబుదప్పక రాక్షసంబుపాలింఘము సుఖంబున నీవతులంగూడి
మిగులభవతిశయంబుల జెంపొందుచుండెను.

మంగళివరతి-హందూప్తానసురీట్ - ఛాసతాశము.

మంగళివిదిగో నుదనసోపాలా|| బయమంగ|| అంగజజనక
ఘనమేఘులు ధాంగ||మంగ|| నందనందనగోవిందామాధు|| మందితసు
జనశ్రీవరముకుందా ||మంగ|| రాధారమణరాక్షససమనా|| రాజితి
మణిగణ రమ్యసుయామణ||మంగ|| పోషితలంఘన పుంజకీకనయు|| నా
వర్దదానాకవిమిత్రశ్రీచరణ||మంగ||

చ|| నలువగుభక్తి రామజన-సంబగు సీతభ నెవ్వరేనియుకొ
చెలుపుగోన్న వాగ్నిన చ-చించిన బారిముచేయజాలినకొ
నలయగ నొక్కొకక్షురమె-వాపు సనేకభవాఽతాఘములే
దొలమరు దుఃఖము ల్కుభము నోరపుసంపద లిచ్చునిచ్చలుకొ||

కం|| ఆరామాన్మగ్రహమునా నీరమ్యచరిత్రమవి-నల్లెఁజెలగుకొ
వారని తేజననాశక|| తారార్కంబగుచు బుధులు-దారిత్రణా
కం|| సత్యాకుక్కిణిముకా|| నిత్యమహావిభవదాన-నిర్మల కరు||
భృత్యసృజేంద్రముఖామరి|| సత్యాకారప్రకార-సత్వవిహార||

సుగంధ|| శీలతాగుణానుకూల - సేవితామరాచన
శ్రీలతానిబద్ధరమ్య - చేతనామలినసా
ఘోలతాంగిమోహనాంగ - భూవిలాసపాండవ
కృపాలకాలసత్కృపాల - వాలసోపభాగికా||

మాలిని॥ అనుపమమణిహారా - యంగనాచిత్త-హారా
 సనకముఖవిచారా - సర్వలోకోపకారా ।
 జనకభయవిదారీ - సత్యవాక్యప్రచారీ ।
 ఘననిభపటుకాయా - కంజభూహృన్నికాయా॥

గద్య॥ ఇది శ్రీరాధాగోపాలకృష్ణ చరణారవింద మరందబిందు
 తుందిలేందిందిరాయత, భారద్వాజ గోత్రపవిత్ర, చందమాంబా
 గర్భశుక్తి ముక్తాఫల, హనునాఖ్య తనూభవ, సంగీత
 సాహిత్యవిద్యాజైభవ, శ్రీకవీర్దాసచారిత్రి హరి
 కథారచన భాగధేయ, సకలసుజనవిధేయ,
 నామకవాన్జీ కవినామధేయ ప్రణీతం
 తైన శ్రీరామ చననంబను చారిత్రియు
 నందు ండవ భాగము

సర్వము సంపూర్ణము.

శ్రీరాధాగోపాలకృష్ణ పరస్పరహృదయమస్తు.

